

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
EĞİTİM DAİRESİ BAŞKANLIĞI

YARGI MEVZUATI BÜLTENİ

Bültenin Kapsadığı Tarihler 16-30 Kasım 2014	Yayımlandığı Tarih 30 Kasım 2014	Sayı 2014-22
--	--	------------------------

İÇİNDEKİLER

- [Adalet Bakanlığında Çeşitli İlanlar](#)
(R.G. 17 Kasım 2014 – 29178)
- [Türkiye İhracatçılar Meclisi ve İhracatçı Birlikleri İnsan Kaynakları Sınav Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik](#)
(R.G. 18 Kasım 2014 – 29179)
- [Dışişleri Bakanlığının Yurtdışı Teşkilatında Düzenleme Yapılması Hakkında 6971 Sayılı Karar](#)
(R.G. 19 Kasım 2014 – 29180)
- [Türkiye Radyo-Televizyon Kurumu Kuruluş ve Görevleri Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik](#)
(R.G. 19 Kasım 2014 – 29180)
- [Türkiye-Polonya Uluslararası Kara Ulaştırması Karma Komisyon Toplantısı Protokolü'nün Onaylanması Hakkında 6964 Sayılı Karar](#)
(R.G. 21 Kasım 2014 – 29182)
- [Bazı Tehlikeli Maddelerin, Müstahzarların ve Eşyaların Üretimine, Piyasaya Arzına ve Kullanımına İlişkin Kısıtlamalar Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik](#)
(R.G. 21 Kasım 2014 – 29182)
- [Kontrollü Teslimat Uygulaması Esas ve Usulleri Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik](#)
(R.G. 21 Kasım 2014 – 29182)
- [Güvenlik ve İstihbarat Komisyonuna Üye Seçimine İlişkin 1075 Sayılı Karar](#)
(R.G. 22 Kasım 2014 – 29183)
- [Karayolları Trafik Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik](#)
(R.G. 22 Kasım 2014 – 29183)
- [Kamu İdarelerince Hazırlanacak Faaliyet Raporları Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik](#)
(R.G. 22 Kasım 2014 – 29183)
- [Yüksek Seçim Kurulunun 6/11/2014 Tarihli ve 4197 Sayılı Kararı](#)
(R.G. 22 Kasım 2014 – 29183)
- [Yüksek Seçim Kurulunun 6/11/2014 Tarihli ve 4202 Sayılı Kararı](#)
(R.G. 22 Kasım 2014 – 29183)
- [Gümrük Genel Tebliği \(Gümrük İşlemleri\) \(Seri No: 102\)'nde Değişiklik](#)

[Yapılmasına Dair Tebliğ \(Gümrük İşlemleri\) \(Seri No: 118\)](#)

(R.G. 23 Kasım 2014 – 29184)

- [Adalet Bakanlığında Münhal Noterlik ve Çeşitli İlanlar](#)
(R.G. 23 Kasım 2014 – 29184)
- [Çevresel Etki Değerlendirmesi Yönetmeliği](#)
(R.G. 25 Kasım 2014 – 29186)
- [Yüksek Seçim Kurulunun 10/11/2014 Tarihli ve 4208 Sayılı Kararı](#)
(R.G. 25 Kasım 2014 – 29186)
- [Engelliler Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair 6567 Sayılı Kanun](#)
(R.G. 26 Kasım 2014 – 29187)
- [Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Makedonya Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Kültür Merkezlerinin Kuruluşu ve Faaliyetleri Hakkında Anlaşmanın Onaylanmasının Uygun Bulduğuna Dair 6568 Sayılı Kanun](#)
(R.G. 26 Kasım 2014 – 29187)
- [Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı Kurulması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair 6569 Sayılı Kanun](#)
(R.G. 26 Kasım 2014 – 29187)
- [Avukatlık Asgari Ücret Tarifesinde Değişiklik Yapılmasına Dair Tarife](#)
(R.G. 26 Kasım 2014 – 29187)
- [Hudut, Şümul, Miktar ve Zamanı Hükümetçe Takdir ve Tespit Edilmek Üzere, Türk Silahlı Kuvvetlerinin, Avrupa Birliğinin Orta Afrika Cumhuriyeti ve Mali'de İcra Ettiği Harekât ve Misyonlar Kapsamında Yurt Dışına Gönderilmesi ve Hükümet Tarafından Verilecek İzin ve Belirlenecek Esaslar Çerçevesinde Bu Kuvvetlerin Kullanılması İçin Hükümete Anayasanın92'nci Maddesi Uyarınca Bir Yıl Süreyle İzin Verilmesine İlişkin1076 Sayılı Karar](#)
(R.G. 27 Kasım 2014 – 29188)
- [Mesafeli Sözleşmeler Yönetmeliği](#)
(R.G. 27 Kasım 2014 – 29188)
- [Ön Ödemeli Konut Satışları Hakkında Yönetmelik](#)
(R.G. 27 Kasım 2014 – 29188)
- [Tüketici Hakem Heyetleri Yönetmeliği](#)
(R.G. 27 Kasım 2014 – 29188)
- [Tüketici Hakem Heyeti Raportörlüğü Yönetmeliği](#)
(R.G. 27 Kasım 2014 – 29188)
- [Millî Eğitim Bakanlığı Yaygın Eğitim Kurumları Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik](#)
(R.G. 27 Kasım 2014 – 29188)
- [Tarımsal Sulamaya İlişkin Elektrik Borcu Bulunan Çiftçilere Bu Borçları Ödenene Kadar 2014 Yılında Tarımsal Destekleme Ödemesi Yapılmayacağına Dair Bakanlar Kurulu Kararı Uygulama Tebliği \(Tebliğ No: 2014/9\)'nde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ \(No: 2014/49\)](#)
(R.G. 27 Kasım 2014 – 29188)
- [Harcırah Kanunu Genel Tebliği \(Seri No: 39\)](#)
(R.G. 27 Kasım 2014 – 29188)
- [Adalet Bakanlığında Ziyaa İlanları](#)
(R.G. 27 Kasım 2014 – 29188)
- [Adalet Bakanlığında Münhal Noterlik İlânı](#)
(R.G. 27 Kasım 2014 – 29188)
- [Enerji Piyasası Düzenleme Kurulunun 3/11/2014 Tarihli ve 5290 Sayılı](#)

[Kararı](#) (R.G. 28 Kasım 2014 – 29189)

- [Kamu Gözetimi Muhasebe ve Denetim Standartları Kurulunun 20/11/2014 Tarihli ve 75935942-050.01.04 - \[01/38\] Sayılı Kararı](#)
(R.G. 28 Kasım 2014 – 29189)
- [İstanbul Tahkim Merkezi 6570 Sayılı Kanunu](#)
(R.G. 29 Kasım 2014 – 29190)
- [167 Sayılı İnşaat İşlerinde Güvenlik ve Sağlık Sözleşmesinin Onaylanmasının Uygun Bulduğuna Dair 6571 Sayılı Kanun](#)
(R.G. 29 Kasım 2014 – 29190)
- [Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığı Disiplin Amirleri Yönetmeliği](#)
(R.G. 29 Kasım 2014 – 29190)
- [6552 Sayılı İş Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması ile Bazı Alacakların Yeniden Yapılandırılmasına Dair Kanunda Yer Alan Bazı Başvuru ve İlk Taksit Ödeme Sürelerinin Uzatılmasına İlişkin 7016 Sayılı Karar](#) (R.G. 30 Kasım 2014 – 29191)
- [Adalet Bakanlığında Münhal Noterlik İlânı](#)
(R.G. 30 Kasım 2014 – 29191)
- [2014 Kasım Ayında Yaş Haddinden ve İsteği Üzerine Emekliye Ayrılan Hâkim ve Savcılarını Belirtir Liste](#)
(30 Kasım 2014)
-

 [İçindekilere dön](#)

Adalet Bakanlığında:

İzmir 1. Asliye Hukuk Mahkemesinin 1992/999 Esas 1993/637 Karar sayılı dosyasının kaybolduğu anlaşıldığından, 4473 sayılı Yangın, Yersarsıntısı, Seylâp veya Heyelân Sebebiyle Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziyaa Uğrayan Dosyalar Hakkında Yapılacak Muamelelere Dair Kanun hükümlerinin söz konusu dosya için uygulanmasına ve anılan Kanun hükümleri gereğince işlem yapılmasına karar verildiği ilân olunur.

10125/1-1

Gaziantep 2. Sulh Hukuk Mahkemesinin 1998/356 Esas sayılı dosyasının kaybolduğu anlaşıldığından, 4473 sayılı Yangın, Yersarsıntısı, Seylâp veya Heyelân Sebebiyle Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziyaa Uğrayan Dosyalar Hakkında Yapılacak Muamelelere Dair Kanun hükümlerinin söz konusu dosya için uygulanmasına ve anılan Kanun hükümleri gereğince işlem yapılmasına karar verildiği ilân olunur.

10126/1-1

Bursa 3. Asliye Hukuk Mahkemesi(Fikri ve Sınai Haklar Mahkemesi sıfatıyla) 2011/10 sayılı dosyasının kaybolduğu anlaşıldığından, 4473 sayılı Yangın, Yersarsıntısı, Seylâp veya Heyelân Sebebiyle Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziyaa Uğrayan Dosyalar Hakkında

Yapılacak Muamelelere Dair Kanun hükümlerinin söz konusu dosya için uygulanmasına ve anılan Kanun hükümleri gereğince işlem yapılmasına karar verildiği ilan olunur.

10127/1-1

[R.G. 17 Kasım 2014 – 29178]

 [İçindekilere dön](#)

YÖNETMELİK

Ekonomi Bakanlığından:

TÜRKİYE İHRACATÇILAR MECLİSİ VE İHRACATÇI BİRLİKLERİ İNSAN KAYNAKLARI SINAV YÖNETMELİĞİNDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK

MADDE 1 – 4/9/2010 tarihli ve 27692 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Türkiye İhracatçılar Meclisi ve İhracatçı Birlikleri İnsan Kaynakları Sınav Yönetmeliğinin 5 inci maddesinin ikinci fıkrasının (e) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“e) Bilgisayar programcısı için İngilizce; uzman yardımcısı için İngilizce, Almanca, Fransızca veya TİM tarafından tespit edilecek diğer yabancı dillerden en az birinden, Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavında (YDS) soruların en az yarısını doğru yanıtlamış olmak kaydıyla, TİM tarafından belirlenen asgari puanı ya da uluslararası kabul gören dil sınavlarından, TİM’in YDS için belirlediği puana Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi tarafından belirlenen kriterlere göre eşdeğer olan asgari puanı almış olmak.”

MADDE 2 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Yönetmelik hükümlerini Ekonomi Bakanı yürütür.

Yönetmeliğin Yayınlandığı Resmî Gazete'nin		
	Tarihi	Sayısı
	4/9/2010	27692
Yönetmelikte Değişiklik Yapan Yönetmeliklerin Yayınlandığı Resmî Gazete'nin		
	Tarihi	Sayısı
1-	11/10/2011	28081
2-	15/2/2013	28560

[R.G. 18 Kasım 2014 – 29179]

 [İçindekilere dön](#)

BAKANLAR KURULU KARARI

Karar Sayısı : 2014/6971

Kamu kurum ve kuruluşlarının yurtdışı teşkilatını oluşturan birimlerin nitelik, kurulduğu şehir ve ülke, görev alanı, akredite edildiği ülkeler ve bağlı bulunduğu misyonlar hakkındaki 13/4/1999 tarihli ve 99/12770 sayılı Bakanlar Kurulu Kararında değişiklik yapılmasına ilişkin ekli Kararın yürürlüğe konulması; Dışişleri Bakanlığının 22/10/2014

tarıhli ve 6929949 sayılı yazısı üzerine, 189 sayılı Kanun Hükümünde Kararnamenin 4 üncü ve 6 ncı maddelerine göre, Bakanlar Kurulu'na 27/10/2014 tarihinde kararlaştırılmıştır.

Recep Tayyip ERDOĞAN
CUMHURBAŞKANI

Ahmet DAVUTOĞLU
Başbakan

B. ARINÇ A. BABACAN Y. AKDOĞAN N. KURTULMUŞ
Başbakan Yardımcısı Başbakan Yardımcısı Başbakan Yardımcısı Başbakan Yardımcısı

B. BOZDAĞ A. İSLAM V. BOZKIR F. İŐIK
Adalet Bakanı Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Avrupa Birliği Bakanı Bilim, Sanayi ve
Teknoloji Bakanı

F. ÇELİK İ. GÜLLÜCE M. ÇAVUŞOĞLU N. ZEYBEKCI
Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı evre ve Şehircilik Bakanı DıŐıŐleri Bakanı
Ekonomi Bakanı

T. YILDIZ A. . KILIÇ M. M. EKER N. CANIKLI
Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Gençlik ve Spor Bakanı Gıda, Tarım ve
Hayvancılık Bakanı Gümrük ve Ticaret Bakanı

E. ALA C. YILMAZ . ÇELİK M. ŞİMŞEK
İŐıŐleri Bakanı Kalkınma Bakanı Kültür ve Turizm Bakanı Maliye Bakanı

N. AVCI İ. YILMAZ V. EROĞLU
Milli EĞitim Bakanı Millî Savunma Bakanı Orman ve Su İŞleri Bakanı

M. MÜEZZİNOĞLU L. ELVAN
Sağlık Bakanı Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanı

**27/10/2014 TARİHLİ VE 2014/6971 SAYILI
KARARNAMENİN EKİ**

KARAR

MADDE 1 – 13/4/1999 tarihli ve 99/12770 sayılı Bakanlar Kurulu Kararının eki DıŐıŐleri Bakanlığına ait (1), (3), (4) ve (5) sayılı cetvellerde, ekli cetvelde yer alan ek ve değişiklikler yapılmıştır.

MADDE 2 – Bu Karar yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Karar hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Kararı görmek için tıklayınız.

[R.G. 19 Kasım 2014 – 29180]

YÖNETMELİK

Türkiye Radyo-Televizyon Kurumundan:

TÜRKİYE RADYO-TELEVİZYON KURUMU KURULUŞ VE GÖREVLERİ HAKKINDA YÖNETMELİKTE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK

MADDE 1 – 20/10/2009 tarihli ve 27382 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Türkiye Radyo-Televizyon Kurumu Kuruluş ve Görevleri Hakkında Yönetmeliğin 9 uncu maddesinin birinci fıkrasının (ç) bendinin (1) numaralı alt bendinde bulunan “Anadolu” ibaresi “Diyanet” olarak değiştirilmiştir.

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğin 32 nci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki (i) ve (j) bentleri eklenmiştir.

“i) Kurumun ait olduğu yıl bütçesinde yer alacak alım programını hazırlamak.

j) İhtiyaç halinde ek ödenek veya yetki verilmesi veya aktarma işlerini ilgili birime bilgi vererek yürütmek.”

MADDE 3 – Aynı Yönetmeliğin 33 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a), (b) ve (i) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, (c) bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

“a) Kurumun içinde bulunulan yıl bütçesine ait alım programı kapsamına giren tüm harcamalarının ambar stok durumuna göre yapılmasını gözetmek ve ihtiyaçların öncelikle ambar mevcudundan karşılanmasını sağlamak,

b) Kurumun, içinde bulunulan yıl bütçesine ait alım programı kapsamına giren tüm harcamalarının programda gösterilen ödenek ve yetkilere göre yapılmasını gözetmek, ödeneksiz ve/veya yetkisiz işlem ve harcamaları önlemek,”

“i) Kurumun diğer alım birimlerinin ihale, alım, stok, kontrol, sigorta ve ithalat uygulamalarını gözetmek.”

MADDE 4 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 5 – Bu Yönetmelik hükümlerini Türkiye Radyo-Televizyon Kurumu Genel Müdürü yürütür.

Yönetmeliğin Yayınlandığı Resmî Gazete'nin Tarihi		Sayısı
20/10/2009		27382
Yönetmelikte Değişiklik Yapan Yönetmeliklerin Yayınlandığı Resmî Gazete'nin Tarihi		Sayısı
1-	3/11/2010	27748
2-	25/6/2011	27975
3-	15/10/2011	28085
4-	22/9/2012	28419
5-	18/5/2013	28651
6-	12/12/2013	28849
7-	13/5/2014	28999
8-	19/9/2014	29124
9-	21/10/2014	29152

[R.G. 19 Kasım 2014 – 29180]

MİLLETLERARASI ANDLAŞMALAR

Karar Sayısı : 2014/6964

7 Mayıs 2014 tarihinde Ankara’da imzalanan ekli “Türkiye-Polonya Uluslararası Kara Ulaştırması Karma Komisyon Toplantısı Protokolü”nün onaylanması; Dışişleri Bakanlığının 24/9/2014 tarihli ve 6898623 sayılı yazısı üzerine, 31/5/1963 tarihli ve 244 sayılı Kanunun 3 üncü ve 5 inci maddelerine göre, Bakanlar Kurulu’nca 27/10/2014 tarihinde kararlaştırılmıştır.

Recep Tayyip ERDOĞAN
CUMHURBAŞKANI

Ahmet DAVUTOĞLU
Başbakan

B. ARINÇ A. BABACAN Y. AKDOĞAN N. KURTULMUŞ
Başbakan Yardımcısı Başbakan Yardımcısı Başbakan Yardımcısı Başbakan Yardımcısı

B. BOZDAĞ A. İSLAM V. BOZKIR F. IŞIK
Adalet Bakanı Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Avrupa Birliği Bakanı Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı

F. ÇELİK İ. GÜLLÜCE M. ÇAVUŞOĞLU N. ZEYBEKÇİ
Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Çevre ve Şehircilik Bakanı Dışişleri Bakanı Ekonomi Bakanı

T. YILDIZ A. Ç. KILIÇ M. M. EKER N. CANIKLI
Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Gençlik ve Spor Bakanı Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı Gümrük ve Ticaret Bakanı

E. ALA C. YILMAZ Ö. ÇELİK M. ŞİMŞEK
İçişleri Bakanı Kalkınma Bakanı Kültür ve Turizm Bakanı Maliye Bakanı

N. AVCI İ. YILMAZ V. EROĞLU
Millî Eğitim Bakanı Millî Savunma Bakanı Orman ve Su İşleri Bakanı

M. MÜEZZİNOĞLU L. ELVAN
Sağlık Bakanı Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanı

[Andlaşmayı görmek için tıklayınız.](#)

[R.G. 21 Kasım 2014 – 29182]

 [İçindekilere dön](#)

YÖNETMELİKLER

Çevre ve Şehircilik Bakanlığında:

**BAZI TEHLİKELİ MADDELERİN, MÜSTAHZARLARIN VE EŞYALARIN
ÜRETİMİNE, PİYASAYA ARZINA VE KULLANIMINA İLİŞKİN
KISITLAMALAR HAKKINDA YÖNETMELİKTE
DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA
DAİR YÖNETMELİK**

MADDE 1 – 26/12/2008 tarihli ve 27092 mükerrer sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Bazı Tehlikeli Maddelerin, Müstahzarların ve Eşyaların Üretimine, Piyasaya Arzına ve Kullanımına İlişkin Kısıtlamalar Hakkında Yönetmeliğin ismi, “Zararlı Madde ve Karışımların Kısıtlanması ve Yasaklanması Hakkında Yönetmelik” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğin 6 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“**MADDE 6** – (1) Ek-1’de yer alan ve piyasaya arzı ile kullanımları yasaklanan madde ve madde gruplarından herhangi birinin bilimsel araştırma ve geliştirme amacı ile kullanımlarının söz konusu olması halinde, bu madde ve madde gruplarının piyasaya arz ve kullanımı Çevre ve Şehircilik Bakanlığının iznine tabi olarak yapılır.”

MADDE 3 – Aynı Yönetmeliğin 7 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“**MADDE 7** – (1) Bu Yönetmelik kapsamında kısıtlamaya tabi tutulacak madde veya madde grupları ile bu madde ve madde gruplarının kendi başına üretimi, müstahzar içerisinde veya eşyada kullanımı ve bunların piyasaya arzına ilişkin kısıtlama şartlarına Çevre ve Şehircilik Bakanlığı ile Sağlık Bakanlığı tarafından müştereken karar verilir.

(2) Birinci fıkra hükümleri çerçevesinde gerçekleştirilecek çalışmalar ile bu Yönetmelik değişikliği hususlarında koordinasyon görevi Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından yapılır.”

MADDE 4 – Aynı Yönetmeliğin 8 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“**MADDE 8** – (1) Bu Yönetmelik hükümlerinin yürütülmesinde, mevzuatına dayalı olarak görev alanlarına giren hususlarda; Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı, Gümrük ve Ticaret Bakanlığı ile Ekonomi Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 5 – Aynı Yönetmeliğin geçici 1 inci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 6 – Aynı Yönetmeliğin ekinde yer alan ek-1 ekteki şekilde değiştirilmiştir.

MADDE 7 – Aynı Yönetmeliğin 12 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“**MADDE 12** – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Çevre ve Şehircilik Bakanı yürütür.”

MADDE 8 – Bu Yönetmeliğin;

a) 6 ncı maddesi ile değiştirilen ek-1’inin 1 ila 9’a kadar olan fıkraları yayımlandığı tarihte, 10 ila 20’ye kadar olan fıkraları ise yayımı tarihinden itibaren altı ay sonra,

b) Diğer maddeleri yayımı tarihinde,

yürürlüğe girer.

MADDE 9 – Bu Yönetmelik hükümlerini Çevre ve Şehircilik Bakanı yürütür.

Yönetmeliğin Yayımlandığı Resmî Gazete'nin Tarihi		Sayısı
26/12/2010		27092 (Mükerrer)
Yönetmelikte Değişiklik Yapan Yönetmeliklerin Yayımlandığı Resmî Gazete'nin Tarihi		Sayısı
1-	29/8/2010	27687
2-	20/3/2011	27880

[Eki için tıklayınız.](#)

[R.G. 21 Kasım 2014 – 29182]

 [İçindekilere dön](#)

İçişleri Bakanlığından:

**KONTROLLÜ TESLİMAT UYGULAMASI ESAS VE USULLERİ HAKKINDA
YÖNETMELİKTE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK**

MADDE 1 – 15/9/1997 tarihli ve 23111 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Kontrollü Teslimat Uygulaması Esas ve Usulleri Hakkında Yönetmeliğın 4 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Cumhuriyet Başsavcılığı” tanımını aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Cumhuriyet Başsavcılığı: Ankara Cumhuriyet Başsavcılığını,”

MADDE 2 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Yönetmelik hükümlerini İçişleri Bakanı ile Gümrük ve Ticaret Bakanı yürütür.

[R.G. 21 Kasım 2014 – 29182]

 [İçindekilere dön](#)

TBMM KARARI

GÜVENLİK VE İSTİHBARAT KOMİSYONUNA ÜYE SEÇİMİNE İLİŞKİN KARAR

Karar No. 1075

Karar Tarihi: 18.11.2014

01/11/1983 tarihli ve 2937 sayılı Devlet İstihbarat Hizmetleri ve Millî İstihbarat Teşkilatı Kanunu’nun ek 2’nci maddesi uyarınca, Güvenlik ve İstihbarat Komisyonu üyeliklerine Genel Kurulun 18/11/2014 tarihli 15’inci Birleşiminde ve aynı tarihte yapılan Komisyon toplantısında Başkan, Başkanvekili, Sözcü ve Kâtip üyeliklere yapılan seçimler sonucunda aşağıda adları ve seçim bölgeleri yazılı milletvekilleri seçilmişlerdir.

Başkan	Alpaslan KAVAKLIOĞLU	Niğde	AK Parti
Başkanvekili	Şirin ÜNAL	İstanbul	AK Parti
Sözcü	Ramazan CAN	Kırıkkale	AK Parti
Kâtip	Fatoş GÜRKAN	Adana	AK Parti
Üye	Ahmet TOPTAŞ	Afyonkarahisar	CHP
Üye	Semiha ÖYÜŞ	Aydın	AK Parti
Üye	Mehmet ŞEKER	Gaziantep	CHP
Üye	Süleyman Nevzat KORKMAZ	Isparta	MHP
Üye	Ali Haydar ÖNER	Isparta	CHP
Üye	Harun KARACA	İstanbul	AK Parti
Üye	Ahmet Kutalmış TÜRKES	İstanbul	AK Parti
Üye	Abdullah Levent TÜZEL	İstanbul	HDP
Üye	Mustafa KALAYCI	Konya	MHP
Üye	Ömer Süha ALDAN	Muğla	CHP
Üye	Hasan KARAL	Rize	AK Parti
Üye	Mehmet ALTAY	Uşak	AK Parti
Üye	Fatih ÇİFTCİ	Van	AK Parti

YÖNETMELİKLER

İçişleri Bakanlığından:

KARAYOLLARI TRAFİK YÖNETMELİĞİNDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK

MADDE 1 – 18/7/1997 tarihli ve 23053 Mükerrer sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Karayolları Trafik Yönetmeliğine 51 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

“Ülkelerindeki olağanüstü haller nedeniyle ülkemize giriş yapan yabancılara ait araçlara geçici trafik belgesi ve tescil plakası verilmesi

MADDE 51/A – Savaş, iç karışıklık, doğal afet ve benzeri olağanüstü nedenlerle, ülkesinden ayrılmaya zorlanmış, acil ve geçici koruma bulmak amacıyla kitlesel olarak veya bu kitlesel akın döneminde bireysel olarak sınırlarımıza gelen veya sınırlarımızı geçen yabancılardan beraberlerinde getirdikleri tescilli araçlara, yurdumuzda kaldıkları süre içerisinde kullanılmak üzere, geçici trafik belgesi ve tescil plakası verilir.

Bu kapsamdaki araçlara yurdumuza girişleri sırasında ilgili gümrük idaresince, herhangi bir trafik tescil kuruluşunda geçici trafik belgesi ve tescil plakası düzenleninceye kadar kullanılmak üzere ülkemizde geçerli zorunlu mali sorumluluk sigortası yaptırılmış olması şartı ile onbeş gün süreyle geçerli “Geçici Giriş Yol Belgesi” (Ek: 49/A) verilir.

Araçlara geçici trafik belgesi ve tescil plakası verilmesi işlemleri, araç sahiplerinin veya kanuni temsilcilerinin dilekçeyle müracaatı üzerine herhangi bir trafik tescil kuruluşunca yapılır. Müracaat sırasında tescil belgesi, ülkemizde geçerli zorunlu mali sorumluluk sigorta poliçesi ve düzenlenmiş ise Geçici Giriş Yol Belgesinin (Ek: 49/A) ibrazı ve aracın geçerli muayenesinin bulunması zorunludur. Bu araçlardan geçerli muayenesi bulunmayanların Emniyet Genel Müdürlüğü bilgi sistemine kayıtları yapılarak muayenelerini yaptırmak üzere yedi güne kadar izin verilir. Muayenesi yaptırılan araçlara geçici trafik belgesi ve tescil plakası düzenlenir.

Gümrük idaresince bu madde kapsamında Geçici Giriş Yol Belgesi (Ek: 49/A) verilen araçlara geçici trafik belgesi ve geçici tescil plakası düzenlenmeden bu araçların yurt dışına çıkışlarına izin verilmez. Bu araçlarla yurt dışına çıkış yapılacak olması halinde, geçici trafik belgesi ve tescil plakası, bu belge ve plakaları düzenleyen tescil kuruluşuna iade edilip yurt dışına çıkışın yapılacağı gümrük idaresine kadar kullanılmak üzere yedi gün süreyle geçerli “Geçici Çıkış Yol Belgesi (Ek: 49/B)” alınması zorunludur. Bu süre sonunda yurt dışına çıkış yapmadığı tespit edilen araç trafikten men edilir ve men eden trafik kuruluşu tarafından bu araca yeniden üç gün süreyle geçerli “Geçici Çıkış Yol Belgesi (Ek: 49/B)” düzenlenir. Bu süre sonunda yine yurt dışına çıkış yapmadığı tespit edilen araç, en son geçici trafik belgesi ve tescil plakasını veren trafik tescil kuruluşundan yeniden geçici trafik belgesi ve tescil plakası alınıncaya kadar trafikten men edilir.

Geçici trafik belgesi ve tescil plakası verilen araçlar, geçici belge ve plakalar üzerinden başkasına satılamaz, devredilemez, kiralanamaz, ödünç verilemez, bu araçlar geçici trafik belgesinde adı kayıtlı kişi, eşi veya belgede adı kayıtlı kişinin usul ya da furuu olanlar dışında başkaları tarafından kullanılamaz ve “Geçici Çıkış Yol Belgesi (Ek: 49/B)” alınmadıkça bu araçların yurt dışına çıkışlarına izin verilmez. Bu hususlarda araçların geçici trafik belge ve bilgisayar kayıtlarına şerh konulur.

Geçici olarak tescil edilmek üzere geçici giriş yol belgesi veya geçici trafik belgesi ve tescil plakası verilen yabancı plakalı araçlara ilişkin bilgiler kanunlardaki istisnalar hariç olmak üzere ilgili kurum ve kuruluşlarla sınırlı olarak paylaşılabilir. Bu fıkra kapsamında yapılacak veri paylaşımı protokolle belirlenir.

Geçici trafik belgesi ve tescil plakasının şekli, içeriği, geçerlilik süresi, geçici trafik belgesi ve tescil plakası verilmesi, iadesi ile araca ait mevcut belge ve plakaların muhafazası, iadesi ile bu işlemlere ait diğer usul ve esaslar Emniyet Genel Müdürlüğüne belirlenir.

Geçici olarak tescil edilen araçların muayene, sigorta, vergi ve harçları ile bu maddenin uygulanmasına dair diğer işlemlere ilişkin usul ve esaslar ilgili bakanlık, kurum veya kuruluşlarca belirlenir.

Hangi ülkelerde olağanüstü hallerin yaşandığı ve olağanüstü hallerin süresi İçişleri ve Dışişleri Bakanlığı ile Başbakanlık Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığınca müştereken hazırlanacak usul ve esaslarla belirlenir.”

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğe ekte yer alan “Ek: 49/A” ve “Ek: 49/B” eklenmiştir.

MADDE 3 – Aynı Yönetmeliğe aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 9 – Yönetmeliğin 51/A maddesinin uygulanmaya başlandığı tarihten önce ülkemize giriş yapmış olan araçlara, en geç 30 gün içinde geçici trafik belgesi ve tescil plakası alınması zorunludur. Bu işlemlerin yapılmasında, Geçici Giriş Yol Belgesi (Ek: 49/A) ibraz zorunluluğu aranmaz.”

MADDE 4 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 5 – Bu Yönetmelik hükümlerini İçişleri, Çevre ve Şehircilik ile Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanları birlikte yürütür.

[Ekleri için tıklayınız.](#)

[R.G. 22 Kasım 2014 – 29183]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Maliye Bakanlığında:

**KAMU İDARELERİNCE HAZIRLANACAK FAALİYET RAPORLARI
HAKKINDA YÖNETMELİKTE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA
DAİR YÖNETMELİK**

MADDE 1 – 17/3/2006 tarihli ve 26111 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Kamu İdarelerince Hazırlanacak Faaliyet Raporları Hakkında Yönetmeliğin 10 uncu maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “Mart ayı sonuna kadar” ibaresi “Ocak ayı sonuna kadar” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğin 11 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “Nisan ayı sonuna kadar” ibaresi “Şubat ayı sonuna kadar” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 3 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4 – Bu Yönetmelik hükümlerini Maliye Bakanı yürütür.

[R.G. 22 Kasım 2014 – 29183]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

YÜKSEK SEÇİM KURULU KARARLARI

Yüksek Seçim Kurulu Başkanlığından:

Karar No : 4197

- K A R A R -

Toprakkale Belediyesi Vekili Av. Kadri VEZİROĞLU tarafından Kurulumuz Başkanlığına gönderilen 4/11/2014 tarihli dilekçede; Yüksek Seçim Kurulunun 1/10/2014 tarihli ve 2014/4057 sayılı kararı ile Osmaniye İli Toprakkale İlçesine bağlı Tüysüz Belde Belediye Başkanlığı ve belediye meclis üyeliği seçimlerinin yapılmasına karar verildiği, bu karar doğrultusunda da Toprakkale İlçe Seçim Kurulunca seçimlerin 14/12/2014 tarihinde yapılmasının kararlaştırıldığı ve ilân edildiği, ancak bu kararların uygulanmasının ertelenmesinin müvekkil idare adına talep edilmesinin gerektiği, çünkü Toprakkale İlçesi seçim çevresinde 30 Mart 2014 tarihinde bir seçim yapıldığı ve seçim sonuçlarına herhangi bir itiraz olmadığı, Toprakkale İlçesi yeni seçim çevresinin Tüysüz Beldesine de kapsar biçimde 1 Ocak 2014 tarihinde ilân edildiği ve buna bir itirazın vuku bulmadığı, Danıştay'da 2013/11359 Esas sayı ile derdest olan davada 28/2/2014 tarihinde alınan yürütmeyi durdurma kararının 1 Ocak 2014 tarihinde alınmadığı ve yeni seçim yapıldığı hatta eski Tüysüz Beldesinde oturan bir seçmenin belediye başkanı ve yine Tüysüz Beldesinde oturan 5 seçmenin de Toprakkale Belediye Meclis Üyeliğine seçildiği, böylece Toprakkale Belediye Meclisinin çoğunluğunun eski Tüysüz Beldesinde oturan seçmenlerden oluştuğu, Toprakkale İlçesi yeni seçim çevresinde yapılan belediye seçiminin tümüyle yasal bir seçim olduğu, ayrıca davalı idarenin yürütmenin durdurma kararını yerine getirdiği ve 2/5/2014 tarihinde Kaymakamı, Belediye Başkanlığını yürütmek üzere görevlendirdiği, ancak Yüksek Seçim Kurulunun 2972 sayılı Kanun'un 29/son maddesine göre aldığı 1/10/2014 tarihli ve 2014/4057 sayılı kararın 2972 sayılı Kanun'un 29. maddesinin hiçbir fıkrasına uymadığı, seçimlerin yapılmasının 2972 sayılı Kanun'un 29/son maddesindeki hallerin hiçbirine uymadığına göre 2972 sayılı Kanun'un 8. maddesinin ikinci fıkrasına uygun olarak yapılmasının kararlaştırılmasının gerektiği, bu durumun Anayasa'nın 121. maddesine de uygun olacağı, Yüksek Seçim Kurulunun kararını 1 Ekim 2014 tarihinde verdiği, bu tarihte alınan bir seçim kararının "Genel seçimlere bir yıllık süre" sınırının içine girdiği, keza Danıştay Sekizinci Dairesince verilen yürütmenin durdurulması isteminin kabulüne ilişkin 28/3/2014 tarih, E: 2013/11359 sayılı kararına karşı yapılan itiraz üzerine Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunca verilen 25/6/2014 tarihli ve YD İtiraz No: 2014/371 sayılı kararının da "Genel seçimlere 1 yıllık süre" sınırının içinde kaldığı, bu nedenle, Osmaniye İli Toprakkale İlçesine bağlı Tüysüz Belde belediye başkanlığı ve belediye meclis üyeliği seçimleri hakkında 2972 sayılı Kanun'un 8. ve Anayasa'nın 127. maddeleri hükümlerinin uygulanması ve söz konusu yerde yapılacak seçimin bir yıllık süre içinde yapılacak seçimlerle beraber yapılması müvekkil idare adına istenilmiş olmakla, konu incelenerek;

GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

İstem; Yüksek Seçim Kurulunun 1/10/2014 tarihli ve 2014/4057 sayılı kararı ile yapılmasına karar verilen ve bu karar doğrultusunda Toprakkale İlçe Seçim Kurulunca 14/12/2014 tarihinde yapılması kararlaştırılarak ilân edilen Osmaniye İli Toprakkale İlçesine bağlı Tüysüz Belde Belediye Başkanlığı ve belediye meclis üyeliği seçimleri hakkında Anayasa'nın 127. ve 2972 sayılı Kanun'un 8. maddeleri hükümlerinin uygulanması ve söz konusu yerde gerçekleştirilecek seçimlerin 2015 yılında yapılacak XXV. Dönem Milletvekili Genel Seçimi ile birlikte yapılmasına ilişkindir.

Dosya muhteviyatının incelenmesinden;

11 Ağustos 2013 tarih ve 28732 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 7/8/2013 tarihli, 2013/545 sayılı Sınır Tespit Kararı ile Osmaniye İli Toprakkale İlçesine bağlı Tüysüz Belde Belediyesi ile Sazlık Köyünün tüzel kişiliğinin kaldırılarak Toprakkale Belediyesi sınırları içine katılmasının 5393 sayılı Belediye Kanunu'nun 11. maddesi uyarınca uygun görüldüğü,

Osmaniye İli Toprakkale İlçesine bağlı Tüysüz Belde Belediyesinin tüzel kişiliğinin kaldırılarak Toprakkale Belediyesi sınırları içine katılmasına ilişkin 2013/545 sayılı Sınır Tespit Kararının Tüysüz Belde Belediyesine ilişkin kısmının hukuka ve kamu yararına aykırı olduğu ileri sürülerek iptali ile yürütmenin durdurulması istemli açılan dava üzerine; Danıştay Sekizinci Dairesinin 28/3/2014 tarih, E: 2013/11359 sayılı kararı ile Osmaniye İli Toprakkale İlçesine bağlı Tüysüz Belde Belediyesinin tüzel kişiliğinin kaldırılarak Toprakkale Belediyesi sınırları içine

katılmasına ilişkin müşterek kararnamenin Tüysüz Belde Belediyesine ilişkin kısmında, hukuka ve kamu yararına ve hizmet gereklerine uyarlık bulunmadığı, ayrıca dava konusu kararnamenin uygulanması ve davacı belediyenin tüzel kişiliğinin sona erdirilmesinin telafisi güç ve imkansız zararlar doğuracağı, bu nedenle, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 27. maddesi uyarınca yürütmenin durdurulması isteminin kabulüne, kararın tebliğini izleyen günden itibaren 7 (yedi) gün içerisinde Danıştay İdari Dava Daireleri Kuruluna itiraz yolu açık olmak üzere karar verildiği, anlaşılmıştır.

Danıştay Sekizinci Dairesince verilen yürütmenin durdurulması isteminin kabulüne ilişkin 28/3/2014 tarih, E: 2013/11359 sayılı kararına karşı yapılan itiraz üzerine, Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunun 25/6/2014 tarihli ve YD İtiraz No: 2014/371 sayılı kararı ile itirazın reddine karar verildiği,

Bununla birlikte; Kurulumuzun 2/5/2014 tarihli, 2014/2449 ve 28/5/2014 tarihli, 2014/2816 sayılı Ara Kararlarına cevaben İçişleri Bakanlığı Mahalli İdareler Genel Müdürlüğünden alınan 12/5/2014 tarihli, 10179 ve 16/5/2014 tarihli, 10529 sayılı cevabi yazılarda; Tüysüz Belde Belediyesinin tüzel kişiliğinin devam edeceğinin ilgili birimlere duyurulduğu, konu ile ilgili olarak Danıştay Sekizinci Dairesince verilen 28/3/2014 tarih, E: 2013/11359 sayılı "...yürütmenin durdurulması isteminin kabulüne..." ilişkin kararın uygulanması için ilgi birimlere gönderildiği,

Yine, Nüfus ve Vatandaşlık İşleri Genel Müdürlüğünden alınan 23/5/2014 tarihli ve 45575 sayılı cevabi yazıda da; Danıştay Sekizinci Dairesinin 28/3/2014 tarih, E: 2013/11359 sayılı kararına istinaden Tüysüz Beldesinin yeniden Ulusal Adres Veri Tabanında tanımlandığı,

belirtilmiştir.

Bunun üzerine; Yüksek Seçim Kurulunun 1/10/2014 tarihli ve 2014/4057 sayılı kararı ile 11 Ağustos 2013 tarih ve 28732 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 7/8/2013 tarihli, 2013/545 sayılı Sınır Tespit Kararı ile Osmaniye İli Toprakkale İlçesine bağlı Tüysüz Belde Belediyesi ile Sazlık Köyünün tüzel kişiliğinin kaldırılarak Toprakkale Belediyesi sınırları içine katılmasınının 5393 sayılı Belediye Kanunu'nun 11. maddesi uyarınca uygun görüldüğü, ancak Danıştay Sekizinci Dairesinin 28/3/2014 tarih, E: 2013/11359 sayılı "...yürütmenin durdurulması isteminin kabulüne..." ilişkin kararı ile Osmaniye İli Toprakkale İlçesine bağlı Tüysüz Belde Belediyesinin tüzel kişiliğinin kaldırılarak Toprakkale Belediyesi sınırları içine katılmasına ilişkin müşterek kararnamenin Tüysüz Belde Belediyesine ilişkin kısmının yürütmesinin durdurulması ve İçişleri Bakanlığınca Tüysüz Belde Belediyesinin tüzel kişiliğinin devam ettiğinin ilgili birimlere duyurulması ve ilgili birimlerce de gerekli işlemlerin yapıldığı dikkate alınarak; Toprakkale İlçe Seçim Kurulunca, 2972 sayılı Mahalli İdareler İle Mahalle Muhtarlıkları ve İhtiyar Heyetleri Seçimi Hakkında Kanun'un 29/son maddesine istinaden, **Tüysüz Belediye Başkanlığı ve belediye meclis üyeliği seçimlerinin** yapılmasına karar alınması ve durumun alışagelmış usullerle mahallinde ilân edilmesi ve bu ilândan sonra gelen 60 ıncı günü takip eden ilk Pazar gününün oy verme günü olarak belirlenmesine karar verildiği,

Bu karara istinaden Toprakkale İlçe Seçim Kurulu Başkanlığı tarafından Kurulumuz Başkanlığına gönderilen 13/10/2014 tarihli ve 83 sayılı yazı ile Tüysüz Belediye Başkanlığı

ve belediye meclis üyeliği seçimlerinin 14 Aralık 2014 Pazar günü yapılacağını bildirildiği ve yazı ekinde bulunan seçim takvimi uyarınca seçim iş ve işlemlerine 10 Ekim 2014 Cuma günü itibariyle başlanıldığı,

Bunu müteakiben Kurulumuzun 24/10/2014 tarihli ve 2014/4115 sayılı kararı ile 298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanun'un 14. maddesinin 11. fıkrası uyarınca; Siirt İli Tillo İlçesi ve Osmaniye İli Toprakkale İlçesi Tüysüz Beldesinde 14 Aralık 2014 tarihinde yapılacak olan belediye başkanlığı ve belediye meclisi üyeliği seçimlerine katılacak olan siyasi partilerin tespit ve ilân edildiği,

Yine, Kurulumuzun 01/11/2014 tarihli ve 2014/4181 sayılı kararı ile Bağımsız Türkiye Partisi, Doğru Yol Partisi, Genç Parti, Hak ve Eşitlik Partisi, Hak ve Özgürlükler Partisi, Halkın

Kurtuluş Partisi, Halkın Yükselişi Partisi, Halkların Demokratik Partisi, Hür Dava Partisi, Liberal Demokrat Parti, Millet Partisi, Muhafazakâr Yükseliş Partisi, Özgürlük ve Dayanışma Partisi, Toplumsal Uzlaşma Reform ve Kalkınma Partisi ve Türkiye Komünist Partisi Genel Başkanlıklarınca, 14 Aralık 2014 Pazar günü yapılacak Siirt İli Tillo İlçesi ve Osmaniye İli Toprakkale İlçesi Tüysüz Beldesi Belediye Başkanlığı ve Belediye Meclisi üyeliği seçimlerinde, 2820 sayılı Siyasi Partiler Kanunu'nun 37. maddesi, 2972 sayılı Mahalli İdareler ile Mahalle Muhtarlıkları ve İhtiyar Heyetleri Seçimi Hakkında Kanun'un 10. maddesinin (e) fıkrası hükmü, Tillo ve Toprakkale İlçe Seçim Kurullarınca hazırlanan "Seçim Takvimi" uyarınca, bu seçim için hangi usul ve esaslarla aday tespiti yapacaklarını Kurulumuz Başkanlığına bildirmediikleri tespit edildiğinden, ilgili partilerin bu aşamadan sonra adaylarını ön seçim veya aday yoklaması usulü ile belirlemelerinin mümkün olmadığına, ancak bu partilerin, 2820 sayılı Siyasi Partiler Kanunu'nun 37. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca, adaylarını merkez yoklaması usulü ile belirleyebileceklerine karar verildiği, anlaşılmıştır.

2972 sayılı Mahalli İdareler İle Mahalle Muhtarlıkları ve İhtiyar Heyetleri Seçimi Hakkında Kanun'un 8. maddesinin ikinci fıkrasında; "Milletvekili Seçimi Kanunu'nun 7 nci maddesinin son fıkrası gereğince yapılan seçimler hariç, milletvekili genel veya ara seçiminden önceki veya sonraki bir yıl içinde yapılması gereken mahalli idareler organlarına veya bu organların üyeliklerine ilişkin genel veya ara seçimler, milletvekili genel veya ara seçimleri ile birleştirilir." hükmüne yer verilmiştir.

Bununla birlikte, 2839 sayılı Milletvekili Seçimi Kanunu'nun 6. maddesinin birinci fıkrasında; Türkiye Büyük Millet Meclisinin seçimleri dört yılda bir yapılacağı, ikinci fıkrasında da; bir önceki seçimin yapıldığı tarihten itibaren dört yılın dolmasından önceki son Pazar günü oy verileceği, oy verme gününden geriye doğru hesaplanacak doksan günlük sürenin ilk günün de seçimin başlangıç tarihi olacağı belirtilmiştir.

Bilindiği üzere, XXIV. Dönem Milletvekili Genel Seçimi 12 Haziran 2011 Pazar günü yapılmıştır. 2839 sayılı Milletvekili Seçimi Kanunu'nun 6. maddesi hükmü uyarınca da XXV. Dönem Milletvekili Genel Seçimi 2015 yılında yapılacaktır. Bu durumda da, XXV. Dönem Milletvekili Genel Seçimine bir yıldan az bir süre kaldığından, Yüksek Seçim Kurulunun 1/10/2014 tarihli ve 2014/4057 sayılı kararı ile yapılmasına karar verilen ve bu karar doğrultusunda Toprakkale İlçe Seçim Kurulunca 14/12/2014 tarihinde yapılması kararlaştırılarak ilân edilen Osmaniye İli Toprakkale İlçesine bağlı Tüysüz Belde Belediye Başkanlığı ve belediye meclis üyeliği seçimlerinin yapılması 2972 sayılı Kanun'un 8. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca mümkün bulunmamaktadır.

Yukarıda yer verilen kanuni düzenlemeler, konu ve başvuru birlikte değerlendirildiğinde;

İstemin kabulüne, 2839 sayılı Milletvekili Seçimi Kanunu'nun 6. maddesi hükmü uyarınca, 2015 yılında yapılacak XXV. Dönem Milletvekili Genel Seçimine bir yıldan az bir süre kaldığı gözönünde bulundurularak, Osmaniye İli Toprakkale İlçesine bağlı Tüysüz Belde

Belediye Başkanlığı ve belediye meclis üyeliği seçimlerinin yapılmasına yönelik verilen Yüksek Seçim Kurulunun 1/10/2014 tarihli ve 2014/4057 sayılı kararı ile Kurulumuzun 24/10/2014 tarihli, 2014/4115 ve 01/11/2014 tarihli, 2014/4181 sayılı kararlarının Osmaniye İli Toprakkale İlçesine bağlı Tüysüz Belde Belediye Başkanlığı ve belediye meclis üyeliği seçimleri yönünden maddi hata nedeniyle kaldırılmasına,

14 Aralık 2014 Pazar günü yapılması kararlaştırılan ve 10 Ekim 2014 Cuma günü itibariyle seçim iş ve işlemlerine başlanılan Tüysüz Belde Belediye Başkanlığı ve belediye meclis üyeliği seçimlerinin seçim iş ve işlemlerinin durdurulmasına,

2972 sayılı Kanun'un 8. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca, Osmaniye İli Toprakkale İlçesine bağlı Tüysüz Belde Belediye Başkanlığı ve belediye meclis üyeliği seçimlerinin 2015 yılında yapılacak XXV. Dönem Milletvekili Genel Seçimi ile birlikte yapılmasına,

karar verilmesi gerekmiştir.

S O N U Ç : Açıklanan nedenlerle;

1- İstemin kabulüne,

2- 2839 sayılı Milletvekili Seçimi Kanunu'nun 6. maddesi hükmü uyarınca, 2015 yılında yapılacak XXV. Dönem Milletvekili Genel Seçimine bir yıldan az bir süre kaldığı gözönünde bulundurularak, Osmaniye İli Toprakkale İlçesine bağlı Tüysüz Belde Belediye Başkanlığı ve belediye meclis üyeliği seçimlerinin yapılmasına yönelik verilen Yüksek Seçim Kurulunun 1/10/2014 tarihli ve 2014/4057 sayılı kararı ile Kurulumuzun 24/10/2014 tarihli, 2014/4115 ve 01/11/2014 tarihli, 2014/4181 sayılı kararlarının Osmaniye İli Toprakkale İlçesine bağlı Tüysüz Belde Belediye Başkanlığı ve belediye meclis üyeliği seçimleri yönünden maddi hata nedeniyle kaldırılmasına,

3- 14 Aralık 2014 Pazar günü yapılması kararlaştırılan ve 10 Ekim 2014 Cuma günü itibariyle seçim iş ve işlemlerine başlanılan Tüysüz Belde Belediye Başkanlığı ve belediye meclis üyeliği seçimlerine yönelik seçim iş ve işlemlerinin durdurulmasına,

4- 2972 sayılı Kanun'un 8. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca, Osmaniye İli Toprakkale İlçesine bağlı Tüysüz Belde Belediye Başkanlığı ve belediye meclis üyeliği seçimlerinin 2015 yılında yapılacak XXV. Dönem Milletvekili Genel Seçimi ile birlikte yapılmasına,

5- Kararın Resmî Gazete'de yayımlanmasına,

6- Karar örneğinin;

a) Osmaniye İl Seçim Kurulu Başkanlığına, Toprakkale İlçe Seçim Kurulu Başkanlığına, Kurulumuz Seçmen Kütüğü Genel Müdürlüğü ile İdari ve Mali İşler Dairesi Başkanlığına ve İçişleri Bakanlığı Mahalli İdareler Genel Müdürlüğüne,

b) Kurulumuzun 24/10/2014 tarihli ve 2014/4115 sayılı kararı ile tespit ve ilân edilen siyasi partiler genel başkanlıklarına,

c) Av. Kadri VEZİROĞLU ve Av. Prof. Dr. Mustafa TOPALOĞLU'na, gönderilmesine,

ç) Kurulumuzun internet sitesi www.yzk.gov.tr adresinde yayınlanmasına, 6/11/2014 tarihinde oybirliği ile karar verildi.

Başkan
Sadi GÜVEN

Başkanvekili
Turan
KARAKAYA

Üye
Muharrem
COŞKUN

Üye
Mehmet
KÜRTÜL

Üye
Nilgün İPEK

Üye
Ünal DEMİRCİ

Üye
Ali KAYA

Üye
İlhan HANAĞASI

Üye
Zeki YİĞİT

Üye
Şakir AKTI

[R.G. 22 Kasım 2014 – 29183]

 İçindekilere dön

Yüksek Seçim Kurulu Başkanlığından:

Karar No : 4202

- K A R A R -

Başkanlık Makamınca Kurulumuza sunulan 06/11/2014 tarihli yazıda aynen; "Yüksek Seçim Kurulunun 04/09/2014 tarihli, 3870 sayılı kararı doğrultusunda Tillo İlçe Seçim Kurulunun 09/10/2010 tarihli, 2014/25 sayılı kararı ile Siirt İli Tillo İlçesi Belediye Başkanlığı ve belediye meclis üyeliği seçimlerinin 14/12/2014 tarihinde yapılmasına karar verilmiştir.

2972 sayılı Mahalli İdareler İle Mahalle Muhtarlıkları ve İhtiyar Heyetleri Seçimi Hakkında Kanun'un 8. maddesinin ikinci fıkrasında; "Milletvekili Seçimi Kanunu'nun 7 nci maddesinin son fıkrası gereğince yapılan seçimler hariç, milletvekili genel veya ara seçiminden önceki veya sonraki bir yıl içinde yapılması gereken mahalli idareler organlarına veya bu organların üyeliklerine ilişkin genel veya ara seçimler, milletvekili genel veya ara seçimleri ile birleştirilir." hükmüne yer verilmiştir.

Bununla birlikte, 2839 sayılı Milletvekili Seçimi Kanunu'nun 6. maddesinin birinci fıkrasında; Türkiye Büyük Millet Meclisinin seçimleri dört yılda bir yapılacağı, ikinci fıkrasında da; bir önceki seçimin yapıldığı tarihten itibaren dört yılın dolmasından önceki son Pazar günü oy verileceği, oy verme gününden geriye doğru hesaplanacak doksan günlük sürenin ilk günün de seçimin başlangıç tarihi olacağı belirtilmiştir.

Bilindiği üzere, XXIV. Dönem Milletvekili Genel Seçimi 12 Haziran 2011 Pazar günü yapılmıştır. 2839 sayılı Milletvekili Seçimi Kanunu'nun 6. maddesi hükmü uyarınca da XXV. Dönem Milletvekili Genel Seçimi 2015 yılında yapılacaktır.

Bu nedenle, 2972 sayılı Mahalli İdareler İle Mahalle Muhtarlıkları ve İhtiyar Heyetleri Seçimi Hakkında Kanun'un 8. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca, 2015 yılında yapılacak XXV. Dönem Milletvekili Genel Seçimine bir yıldan az bir süre kaldığı gözönünde bulundurularak, Siirt İli Tillo İlçesi Belediye Başkanlığı ve belediye meclis üyeliği seçimlerinin 2015 yılında yapılacak XXV. Dönem Milletvekili Genel Seçimi ile birlikte yapılmasına karar verilmesini takdirlerinize arz ederim." denilmiş olmakla, konu incelenerek;

GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Başkanlık teklifinde de belirtildiği üzere; İstem; Yüksek Seçim Kurulunun 04/09/2014 tarihli, 3870 sayılı kararı doğrultusunda Tillo İlçe Seçim Kurulunun 09/10/2010 tarihli, 2014/25 sayılı kararı ile Siirt İli Tillo İlçesi Belediye Başkanlığı ve belediye meclis üyeliği seçimlerinin 14/12/2014 tarihinde yapılmasına karar verilmiştir.

2972 sayılı Mahalli İdareler İle Mahalle Muhtarlıkları ve İhtiyar Heyetleri Seçimi Hakkında Kanun'un 8. maddesinin ikinci fıkrasında; "Milletvekili Seçimi Kanunu'nun 7 nci maddesinin son fıkrası gereğince yapılan seçimler hariç, milletvekili genel veya ara seçiminden önceki veya sonraki bir yıl içinde yapılması gereken mahalli idareler organlarına veya bu organların üyeliklerine ilişkin genel veya ara seçimler, milletvekili genel veya ara seçimleri ile birleştirilir." hükmüne yer verilmiştir.

Bununla birlikte, 2839 sayılı Milletvekili Seçimi Kanunu'nun 6. maddesinin birinci fıkrasında; Türkiye Büyük Millet Meclisinin seçimleri dört yılda bir yapılacağı, ikinci

fıkrasında da; bir önceki seçimin yapıldığı tarihten itibaren dört yılın dolmasından önceki son Pazar günü oy verileceği, oy verme gününden geriye doğru hesaplanacak doksan günlük sürenin ilk günün de seçimin başlangıç tarihi olacağı belirtilmiştir.

Bilindiği üzere, XXIV. Dönem Milletvekili Genel Seçimi 12 Haziran 2011 Pazar günü yapılmıştır. 2839 sayılı Milletvekili Seçimi Kanunu'nun 6. maddesi hükmü uyarınca da XXV. Dönem Milletvekili Genel Seçimi 2015 yılında yapılacaktır.

Bu nedenle, 2972 sayılı Mahalli İdareler İle Mahalle Muhtarlıkları ve İhtiyar Heyetleri Seçimi Hakkında Kanun'un 8. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca, 2015 yılında yapılacak XXV. Dönem Milletvekili Genel Seçimine bir yıldan az bir süre kaldığı gözönünde bulundurularak, Siirt İli Tillo İlçesi Belediye Başkanlığı ve Belediye Meclisi Üyeliği seçimlerinin 2015 yılında yapılacak XXV. Dönem Milletvekili Genel Seçimi ile birlikte yapılmasının istenildiği anlaşılmaktadır.

Bununla birlikte; Kurulumuzun 24/10/2014 tarihli, 2014/4115 sayılı kararı ile, 298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanun'un 14. maddesinin 11. fıkrasına göre; Siirt İli Tillo İlçesi ve Osmaniye İli Toprakkale İlçesi Tüysüz Beldesinde 14 Aralık 2014 tarihinde yapılacak olan belediye başkanlığı ve belediye meclisi üyeliği seçimlerine katılacak olan siyasi partiler tespit ve ilan edilmiş,

Yine, Kurulumuzun 01/11/2014 tarihli, 2014/4181 sayılı kararı ile, Bağımsız Türkiye Partisi, Doğru Yol Partisi, Genç Parti, Hak ve Eşitlik Partisi, Hak ve Özgürlükler Partisi, Halkın Kurtuluş Partisi, Halkın Yükselişi Partisi, Halkların Demokratik Partisi, Hür Dava Partisi, Liberal Demokrat Parti, Millet Partisi, Muhafazakâr Yükseliş Partisi, Özgürlük ve Dayanışma Partisi, Toplumsal Uzlaşma Reform ve Kalkınma Partisi ve Türkiye Komünist Partisi Genel Başkanlıklarınca, 14 Aralık 2014 Pazar günü yapılacak Siirt İli Tillo İlçesi ve Osmaniye İli Toprakkale İlçesi Tüysüz Beldesi Belediye Başkanlığı ve Belediye Meclisi üyeliği seçimlerinde, 2820 sayılı Siyasi Partiler Kanunu'nun 37. maddesi, 2972 sayılı Mahalli İdareler ile Mahalle Muhtarlıkları ve İhtiyar Heyetleri Seçimi Hakkında Kanun'un 10. maddesinin (e) fıkrası hükmü, Tillo ve Toprakkale İlçe Seçim Kurullarınca hazırlanan "Seçim Takvimi" uyarınca, bu seçim için hangi usul ve esaslarla aday tespiti yapacaklarını Kurulumuz Başkanlığına bildirmediklerinden, ilgili partilerin bu aşamadan sonra adaylarını ön seçim veya aday yoklaması usulü ile belirlemelerinin mümkün olmadığına, Ancak, yukarıda sayılan partilerin, 2820 sayılı Siyasi Partiler Kanunu'nun 37. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca, adaylarını merkez yoklaması usulü ile belirleyebileceklerine karar verilmiştir.

Kurulumuzca yapılan değerlendirme neticesinde; 2972 sayılı Mahalli İdareler İle Mahalle Muhtarlıkları ve İhtiyar Heyetleri Seçimi Hakkında Kanun'un 8. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca, 2015 yılında yapılacak XXV. Dönem Milletvekili Genel Seçimine bir yıldan az bir süre kaldığı gözönünde bulundurularak, Siirt İli Tillo İlçesi Belediye Başkanlığı ve Belediye Meclisi Üyeliği seçimlerine ilişkin olarak verilen;

Kurulumuzun 04/09/2014 tarihli ve 2014/3870 sayılı kararı ile Tillo İlçe Seçim Kurulunun 09/10/2014 tarihli, 2014/25 sayılı kararının,

yine Kurulumuzun 24/10/2014 tarihli, 2014/4115 ve 01/11/2014 tarihli, 2014/4181 sayılı kararlarının ise Siirt İli Tillo İlçesi Belediye Başkanlığı ve Belediye Meclisi Üyeliği seçimleri yönünden,

maddi hata nedeniyle kaldırılmasına,

14 Aralık 2014 Pazar günü yapılması kararlaştırılan ve 10 Ekim 2014 Cuma günü itibarıyla seçim iş ve işlemlerine başlanılan Tillo Belediye Başkanlığı ve Belediye Meclisi Üyeliği seçimlerinin seçim iş ve işlemlerinin durdurulmasına,

2972 sayılı Kanun'un 8. maddesinin ikinci uyarınca, Siirt İli Tillo İlçesi Belediye Başkanlığı ve Belediye Meclisi Üyeliği seçimlerinin 2015 yılında yapılacak XXV. Dönem Milletvekili Genel Seçimi ile birlikte yapılmasına,

karar verilmesi gerekmiştir.

S O N U Ç : Açıklanan nedenlerle;

1- 2972 sayılı Mahalli İdareler İle Mahalle Muhtarlıkları ve İhtiyar Heyetleri Seçimi Hakkında Kanun'un 8. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca, 2015 yılında yapılacak XXV. Dönem Milletvekili Genel Seçimine bir yıldan az bir süre kaldığı gözönünde bulundurularak, Siirt İli Tillo İlçesi Belediye Başkanlığı ve Belediye Meclisi Üyeliği seçimlerine ilişkin olarak verilen;

Kurulumuzun 04/09/2014 tarihli ve 2014/3870 sayılı kararı ile Tillo İlçe Seçim Kurulunun 09/10/2014 tarihli, 2014/25 sayılı kararının,

yine Kurulumuzun 24/10/2014 tarihli, 2014/4115 ve 01/11/2014 tarihli, 2014/4181 sayılı kararlarının ise Siirt İli Tillo İlçesi Belediye Başkanlığı ve Belediye Meclisi Üyeliği seçimleri yönünden,

maddi hata nedeniyle kaldırılmasına,

2- 14 Aralık 2014 Pazar günü yapılması kararlaştırılan ve 10 Ekim 2014 Cuma günü itibarıyla seçim iş ve işlemlerine başlanılan Tillo Belediye Başkanlığı ve Belediye Meclisi Üyeliği seçimlerine yönelik seçim iş ve işlemlerinin durdurulmasına,

3- 2972 sayılı Kanun'un 8. maddesinin ikinci bendi uyarınca, Siirt İli Tillo İlçesi Belediye Başkanlığı ve Belediye Meclisi Üyeliği seçimlerinin 2015 yılında yapılacak XXV. Dönem Milletvekili Genel Seçimi ile birlikte yapılmasına,

4- Kararın Resmî Gazete'de yayımlanmasına,

5- Karar örneğinin;

a) Siirt İl Seçim Kurulu Başkanlığına, Tillo İlçe Seçim Kurulu Başkanlığına, Kurulumuz Seçmen Kütüğü Genel Müdürlüğü ile İdari ve Mali İşler Dairesi Başkanlığına ve İçişleri Bakanlığı Mahalli İdareler Genel Müdürlüğüne,

b) Kurulumuzun 24/10/2014 tarihli ve 2014/4115 sayılı kararı ile tespit ve ilân edilen siyasi partiler genel başkanlıklarına,

gönderilmesine,

c) Kurulumuzun internet sitesi www.ysk.gov.tr adresinde yayınlanmasına, 06/11/2014 tarihinde oybirliği ile karar verildi.

Başkan
Sadi GÜVEN

Başkanvekili
Turan
KARAKAYA

Üye
Muharrem
COŞKUN

Üye
Mehmet
KÜRTÜL

Üye
Nilgün İPEK

Üye
Ünal DEMİRCİ

Üye
Ali KAYA

Üye
İlhan HANAĞASI

Üye
Zeki YİĞİT

Üye
Şakir AKTI

[R.G. 22 Kasım 2014 – 29183]

— • —

 İçindekilere dön

TEBLİĞ

Gümrük ve Ticaret Bakanlığında:
**GÜMRÜK GENEL TEBLİĞİ (GÜMRÜK İŞLEMLERİ) (SERİ NO: 102)'NDE
DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR TEBLİĞ
(GÜMRÜK İŞLEMLERİ)
(SERİ NO: 118)**

MADDE 1 – 28/1/2013 tarihli ve 28542 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Gümrük Genel Tebliği (Gümrük İşlemleri) (Seri No: 102)’nin 3 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(1) Pil ve Akümülatörlerin İthalat Denetimi Tebliği kapsamı pil ve akümülatörlerin serbest dolaşıma giriş işlemleri sadece aşağıda belirtilen gümrük müdürlüklerinden yapılır.

Sıra No	Yetkili Gümrük Müdürlüğü
1	Esenboğa Gümrük Müdürlüğü
2	Ankara Gümrük Müdürlüğü
3	Halkalı Gümrük Müdürlüğü
4	Haydarpaşa Gümrük Müdürlüğü
5	Atatürk Havalimanı Kargo Gümrük Müdürlüğü
6	Sabiha Gökçen Havalimanı Gümrük Müdürlüğü
7	Erenköy Gümrük Müdürlüğü
8	İstanbul Deri Serbest Bölge Gümrük Müdürlüğü
9	Ambarlı Gümrük Müdürlüğü
10	Yeşilköy Gümrük Müdürlüğü
11	Mersin Gümrük Müdürlüğü
12	Gemlik Gümrük Müdürlüğü
13	Bursa Gümrük Müdürlüğü
14	Ege Serbest Bölge Gümrük Müdürlüğü
15	İzmir Gümrük Müdürlüğü
16	Dilovası Gümrük Müdürlüğü
17	Adnan Menderes Gümrük Müdürlüğü

MADDE 2 – Bu Tebliğ yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Tebliğ hükümlerini Gümrük ve Ticaret Bakanı yürütür.

[R.G. 23 Kasım 2014 – 29184]

 [İçindekilere dön](#)

Adalet Bakanlığında:

MÜNHAL NOTERLİKLER

Aşağıda 2013 yılı gayrisafi gelirleri ve isimleri yazılı olan BİRİNCİ SINIF NOTERLİKLER münhaldir.

1512 sayılı Noterlik Kanununun 22 ve müteakip maddeleri gereğince BİRİNCİ SINIF NOTERLERDEN BU NOTERLİKLERE atanmaya istekli olanların ilan tarihinden itibaren bir ay içinde Bakanlığımıza veya buldukları yer Cumhuriyet Başsavcılıklarına başvurmaları gerekmektedir.

Posta ile doğrudan doğruya Bakanlığa gönderilmiş olan dilekçeler başvuru süresi içinde Bakanlığa gelmediği takdirde atama işleminde nazara alınmaz.

İlan olunur.

SIRA NO: NOTERLİĞİN ADI :2013 YILI GAYRİSAFI GELİRİ

- 1 - ADANA ONİKİNCİ NOTERLİĞİ 865.498,08.-TL.
- 2 - ANKARA OTUZUNCU NOTERLİĞİ 967.023,98.-TL.
- 3 - BALIKESİR BİRİNCİ NOTERLİĞİ 790.913,55.-TL.
- 4 - BEŞİKTAŞ YİRMIÜÇÜNCÜ NOTERLİĞİ 638.227,41.-TL.
- 5 - BEYOĞLU BEŞİNCİ NOTERLİĞİ 1.663.583,96.-TL.
- 6 - BEYOĞLU ONDÖRDÜNCÜ NOTERLİĞİ 532.223,81.-TL.
- 7 - GAZİANTEP BEŞİNCİ NOTERLİĞİ 1.186.724,37.-TL.
- 8 - GEBZE YEDİNCİ NOTERLİĞİ 1.737.526,76.-TL.
- 9 - İSTANBUL OTUZUNCU NOTERLİĞİ 596.214,96.-TL.
- 10 - İSTANBUL OTUZSEKİZİNCİ NOTERLİĞİ 635.555,05.-TL.
- 11 - İZMİR DÖRDÜNCÜ NOTERLİĞİ 546.641,98.-TL.
- 12 - İZMİR ONÜÇÜNCÜ NOTERLİĞİ 795.927,17.-TL.
- 13 - İZMİR YİRMİSEKİZİNCİ NOTERLİĞİ 490.288,68.-TL.
- 14 - SAMSUN BEŞİNCİ NOTERLİĞİ 1.291.038,11.-TL.

10313/1-1

İstanbul 9. Asliye Ticaret Mahkemesinin 2014/316 Esas (2009/33 eski Esas) sayılı dosyasının kaybolduğu anlaşıldığından, 4473 sayılı Yangın, Yersarsıntısı, Seylâp veya Heyelan Sebebiyle Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziyaa Uğrayan Dosyalar Hakkında Yapılacak Muamelelere Dair Kanun hükümlerinin söz konusu dosya için uygulanmasına ve anılan Kanun hükümleri gereğince işlem yapılmasına karar verildiği ilan olunur.

10312/1-1

Beykoz Sulh Hukuk Mahkemesinin 2012/619 Esas sayılı dosyanın zayi olduğu anlaşıldığından, 4473 sayılı Yangın, Yersarsıntısı, Seylâp veya Heyelan Sebebiyle Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziyaa Uğrayan Dosya Hakkında Yapılacak Muamelelere Dair Kanun hükümlerinin söz konusu dosya için uygulanmasına ve anılan Kanun hükümleri gereğince işlem yapılmasına karar verildiği ilan olunur.

10314/1-1

[R.G. 23 Kasım 2014 – 29184]

 [İçindekilere dön](#)

YÖNETMELİK

Çevre ve Şehircilik Bakanlığında:

ÇEVRESEL ETKİ DEĞERLENDİRMESİ YÖNETMELİĞİ BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak, Tanımlar ve Kısaltmalar

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı, Çevresel Etki Değerlendirmesi (ÇED) sürecinde uyulacak idari ve teknik usul ve esasları düzenlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik;

- a) Çevresel Etki Değerlendirmesi Başvuru Dosyası, Çevresel Etki Değerlendirmesi Raporu ile Proje Tanıtım Dosyasının hangi tür projeler için isteneceği ve içereceği konuları,
- b) Çevresel Etki Değerlendirmesi sürecinde uyulacak idari ve teknik usul ve esasları,
- c) Çevresel Etki Değerlendirmesi kapsamına giren projelerin inşaat, işletme ve işletme sonrası izlenmesi ve denetlenmesini,
- ç) Çevresel Etki Değerlendirmesi sisteminin, çevre yönetiminde etkin ve yaygın biçimde uygulanabilmesi ve kurumsal yapısının güçlendirilmesi için gerekli eğitim çalışmalarını,
- kapsar.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelik, 9/8/1983 tarihli ve 2872 sayılı Çevre Kanununun 10 uncu maddesine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar ve kısaltmalar

MADDE 4 – (1) Bu Yönetmelikte geçen;

- a) Bakanlık: Çevre ve Şehircilik Bakanlığını,
- b) Bakanlıkça yeterlik verilmiş kurum/kuruluşlar: Çevresel Etki Değerlendirmesi Başvuru Dosyası, Çevresel Etki Değerlendirmesi Raporu, Proje Tanıtım Dosyası hazırlamak ve sunmak, “ÇED Olumlu” kararı alan projelerin inşaat dönemine ilişkin izleme ve kontrol çalışmalarına yardımcı olacak raporlamaları yapmak için gerekli şartları taşıyan kurum/kuruluşları,
- c) Çevresel etki değerlendirme (ÇED): Gerçekleştirilmesi planlanan projelerin çevreye olabilecek olumlu ve olumsuz etkilerinin belirlenmesinde, olumsuz yöndeki etkilerin önlenmesi ya da çevreye zarar vermeyecek ölçüde en aza indirilmesi için alınacak önlemlerin, seçilen yer ile teknoloji alternatiflerinin belirlenerek değerlendirilmesinde ve projelerin uygulanmasının izlenmesi ve kontrolünde sürdürülecek çalışmaları,
- ç) Çevresel etki değerlendirme başvuru dosyası: Ek-3’te yer alan Genel Format esas alınarak hazırlanan dosyayı,
- d) Çevresel etki değerlendirme genel formatı: Gerçekleştirilmesi planlanan, ek-1 listesinde yer alan projelerin özelliklerini, yerini, olası etkilerini ve öngörülen önlemleri içeren, projeyi genel boyutları ile tanıtan ÇED Başvuru Dosyası hazırlanması sırasında esas alınacak ek-3’teki Genel Formatı,
- e) Çevresel etki değerlendirme raporu: Ek-1 listesinde yer alan veya Bakanlıkça "Çevresel Etki Değerlendirmesi Gereklidir" kararı verilen bir proje için belirlenen Özel Formata göre hazırlanacak raporu,
- f) Çevresel etki değerlendirme raporu özel formatı: Çevresel Etki Değerlendirmesi Raporunun hazırlanmasında esas alınmak üzere; Komisyon tarafından projenin önemli çevresel boyutları ile Halkın Katılımı Toplantısındaki görüş ve öneriler göz önüne alınmak suretiyle ek-3’teki Çevresel Etki Değerlendirmesi Genel Formatında belirtilen ana başlıklar altında ele alınması gereken konuları tanımlayan formatı,
- g) Çevresel etki değerlendirme gerekli değildir kararı: Seçme Eleme Kriterlerine Tabi Projeler hakkında yapılan değerlendirmeler dikkate alınarak, projenin çevre üzerindeki muhtemel olumsuz etkilerinin, alınacak önlemler sonucu ilgili mevzuat ve bilimsel esaslara göre kabul edilebilir düzeylerde olduğunun belirlenmesi üzerine projenin gerçekleşmesinde çevre açısından sakınca görülmediğini belirten Bakanlık kararını,
- ğ) Çevresel etki değerlendirme gereklidir kararı: Seçme Eleme Kriterlerine Tabi Projelerin çevresel etkilerinin incelenerek, çevresel etkilerinin daha detaylı incelenmesi amacıyla Çevresel Etki Değerlendirmesi Raporu hazırlanmasının gerektiğini belirten Bakanlık kararını,
- h) Çevresel etki değerlendirme olumlu kararı: Çevresel Etki Değerlendirmesi Raporu hakkında Komisyon tarafından yapılan değerlendirmeler dikkate alınarak, projenin çevre

üzerindeki muhtemel olumsuz etkilerinin, alınacak önlemler sonucu ilgili mevzuat ve bilimsel esaslara göre kabul edilebilir düzeylerde olduğunun belirlenmesi üzerine projenin gerçekleşmesinde çevre açısından sakınca görülmediğini belirten Bakanlık kararını,

ı) Çevresel etki değerlendirmesi olumsuz kararı: Çevresel Etki Değerlendirmesi Raporu hakkında Komisyonca yapılan değerlendirmeler dikkate alınarak, projenin çevre üzerindeki muhtemel olumsuz etkileri nedeniyle gerçekleştirilmesinde çevre açısından sakınca görüldüğünü belirten Bakanlık kararını,

ı) Çevresel etki değerlendirmesi süreci: Gerçekleştirilmesi planlanan projenin çevresel etki değerlendirmesinin yapılması için başvuru ile başlayan; inşaat, işletme ve işletme sonrası çalışmaları kapsayan süreci,

ı) Çevrimiçi ÇED süreci yönetim sistemi: ÇED sürecindeki iş ve işlemlerin elektronik ortamda gerçekleştirileceği sistemi,

k) Duyarlı yöreler: Çevresel etkilere karşı biyolojik, fiziksel, ekonomik, sosyal ve kültürel nitelikli özellikleri ile duyarlı olan veya mevcut kirlilik yükü çevre ve halk sağlığını bozucu düzeylere ulaştığı belirlenen yörelerle, ülkemiz mevzuatı ve taraf olunan uluslararası sözleşmeler uyarınca korunması gerekli görülen ve ek-5'te yer alan alanları,

ı) Etki: Gerçekleştirilmesi planlanan bir projenin hazırlık, inşaat ve işletme sırasında ya da işletme sonrasında, çevre unsurlarında doğrudan ya da dolaylı olarak, kısa veya uzun dönemde, geçici ya da kalıcı, olumlu ya da olumsuz yönde ortaya çıkması olası değişiklikleri,

m) Etki alanı: Gerçekleştirilmesi planlanan bir projenin işletme öncesi, işletilmesi ve işletme sonrasında etkilediği alanı,

n) Halk: Türkiye Cumhuriyeti vatandaşları, Türkiye'de ikamet eden yabancılar ile ulusal mevzuat çerçevesinde bir veya daha fazla tüzel kişi veya bu tüzel kişilerin birlik, organizasyon veya grupları,

o) Halkın katılımı toplantısı: Kapsam ve Özel Format belirlenmesinden önce, halkı proje hakkında bilgilendirmek, projeye ilişkin görüş ve önerilerini almak üzere yapılan toplantıyı,

ö) İlgili halk: Gerçekleştirilmesi planlanan projeden etkilenen veya etkilenmesi muhtemel olan halkı,

p) İzleme ve kontrol: Gerçekleştirilmesi planlanan projeye dair "Çevresel Etki Değerlendirmesi Gerekli Değildir" veya "Çevresel Etki Değerlendirmesi Olumlu" kararı alındıktan sonra, inşaat, işletme ve işletme sonrası dönemine ilişkin kararın verilmesine esas teşkil eden şartlar doğrultusunda yürütülmesinin sağlanması için yapılan çalışmaların bütünü,

r) Kapsam ve özel format belirleme: ÇED sürecine tabi projeler için Halkın Katılımı Toplantısından sonra format verme aşamasına kadar yapılacak iş ve işlemleri,

s) Komisyon: Proje için verilecek Özel Formatın kapsamını belirlemek ve hazırlanan ÇED Raporunu inceleyip değerlendirmek üzere Bakanlık tarafından kurulan Komisyonu,

ş) Proje: Gerçekleştirilmesi planlanan yatırımı,

t) Proje tanıtım dosyası: Seçme Eleme Kriterlerine Tabi Projelere, ÇED uygulanmasının gerekli olup olmadığının belirlenmesi amacıyla hazırlanan dosyayı,

u) Proje sahibi: Projeyi gerçekleştirecek gerçek veya tüzel kişiyi,

ü) Seçme eleme kriterleri: Proje Tanıtım Dosyasının hazırlanmasında esas alınacak ek-4'teki formatı,

ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Genel Hükümler

Yetki

MADDE 5 – (1) Bu Yönetmeliğe tabi projeler hakkında "ÇED Olumlu", "ÇED Olumsuz", "ÇED Gereklidir" veya "ÇED Gerekli Değildir" kararlarını verme yetkisi

Bakanlığa aittir. Ancak Bakanlık gerekli gördüğü durumlarda "ÇED Gereklidir" veya "ÇED Gereklidir Değildir" kararının verilmesi konusundaki yetkisini, sınırlarını belirleyerek yetki genişliği esasına göre Valiliklere devredebilir.

Çevresel etki değerlendirmesi başvuru dosyası, çevresel etki değerlendirmesi raporu veya proje tanıtım dosyası hazırlama yükümlülüğü

MADDE 6 – (1) Bu Yönetmelik kapsamındaki bir projeyi gerçekleştirmeyi planlayan gerçek veya tüzel kişiler; Çevresel Etki Değerlendirmesine tabi projeleri için; ÇED Başvuru Dosyasını, ÇED Raporunu, Seçme Eleme Kriterleri uygulanacak projeler için ise Proje Tanıtım Dosyasını, Bakanlıkça yeterlik verilmiş kurum/kuruluşlara hazırlamak, ilgili makama sunulmasını sağlamak ve proje kapsamında verdikleri taahhütlere uymakla yükümlüdürler.

(2) Kamu kurum/kuruluşları, bu Yönetmelik hükümlerinin yerine getirilmesi sürecinde proje sahiplerinin veya Bakanlıkça yeterlik verilmiş kurum/kuruluşların isteyeceği konuya ilişkin her türlü bilgi, doküman ve görüşü vermekle yükümlüdürler.

(3) Bu Yönetmeliğe tabi projeler için "Çevresel Etki Değerlendirmesi Olumlu" kararı veya "Çevresel Etki Değerlendirmesi Gereklidir" kararı alınmadıkça bu projelerle ilgili teşvik, onay, izin, yapı ve kullanım ruhsatı verilemez, proje için yatırıma başlanamaz ve ihale edilemez.

(4) Bu Yönetmelik hükümlerine göre karar tesis edilmeden önce, projenin gerçekleştirilmesinin mevzuat bakımından uygun olmadığına tespiti halinde, aşamasına bakılmaksızın süreç sonlandırılır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Çevresel Etki Değerlendirmesi Yöntemi

Çevresel etki değerlendirmesine tabi projeler

MADDE 7 – (1) Bu Yönetmeliğin;

a) Ek-1 listesinde yer alan projelere,

b) "ÇED Gereklidir" kararı verilen projelere,

c) Kapsam dışı değerlendirilen projelere ilişkin kapasite artırımı ve/veya genişletilmesinin planlanması halinde, mevcut proje kapasitesi ve kapasite artışları toplamı ile birlikte projenin yeni kapasitesi ek-1 listesinde belirtilen eşik değer veya üzerinde olan projelere,

ÇED Raporu hazırlanması zorunludur.

Çevresel etki değerlendirmesi sürecinin başlatılması ve komisyonun kuruluşu

MADDE 8 – (1) Bakanlıkça yeterlik verilmiş kurum/kuruluşlar ek-3'te yer alan ÇED Genel Formatı esas alınarak hazırlanan ÇED Başvuru Dosyasını ve proje sahibi tarafından yetkilendirildiğine dair vekâletname ve imza sirküleri Bakanlığa sunar.

(2) "ÇED Gereklidir" kararı verilen projeler için, bu karar, ÇED Başvuru Dosyası ve proje sahibi tarafından yetkilendirildiğine dair vekâletname ile imza sirküleri, Bakanlıkça yeterlik verilmiş kurum/kuruluşlar tarafından Bakanlığa sunulur.

(3) Bakanlık, başvuru dosyasındaki bilgi ve belgeleri uygunluk bakımından inceler. Bu işlemler beş (5) iş günü içinde tamamlanır. Ek-3'te yer alan ÇED Genel Formatına uygun hazırlanmadığı anlaşılan ÇED Başvuru Dosyası tamamlanmak üzere iade edilir. Bakanlıkça yeterlik verilmiş kurum/kuruluşlar eksikliklerini tamamlayıp ÇED Başvuru Dosyasını yeniden Bakanlığa sunar.

(4) İnceleme sonucunda başvuru dosyasının ek-3'te yer alan ÇED Genel Formatına uygun hazırlandığına karar verilmesi halinde, Bakanlık tarafından başvuru dosyasındaki bilgiler dikkate alınarak, ilgili kamu kurum ve kuruluş temsilcileri, Bakanlık yetkilileri, proje sahibi ve Bakanlıkça yeterlik verilmiş kurum/kuruluşlardan oluşan bir Komisyon kurulur.

(5) Proje ile ilgili olarak başvurunun yapıldığını, ÇED sürecinin başladığını, ÇED Başvuru Dosyasının halkın görüşüne açıldığını ve ÇED süreci tamamlanana kadar projeye

ilişkin görüş ve önerilerin Valiliğe veya Bakanlığa verilebileceği Bakanlık ve Valilik tarafından anons, askıda ilan, internet vb. şekilde halka duyurulur.

(6) Bakanlık, Halkın Katılımı Toplantısı ve kapsam belirleme için görüş verme tarihini belirten bir yazıyı ve ek-3'te yer alan Genel Format doğrultusunda hazırlanmış ÇED Başvuru Dosyasını, Komisyon üyelerine gönderir.

(7) Bakanlık, gerekli gördüğü hallerde, projenin konusu, türü ve proje için belirlenen yerin özelliklerini de dikkate alarak, üniversiteler, enstitüler, araştırma ve uzman kuruluşları, meslek odaları, sendikalar, birlikler, sivil toplum örgütlerinden temsilcileri de Komisyon toplantılarına üye olarak çağırabilir.

(8) Komisyonunda kurum ve kuruluş temsilcisi olarak görev yapan üyelerin, yeterli mesleki bilgi ve deneyime sahip olmaları ve temsil ettikleri kurum/kuruluşların görev alanlarıyla sınırlı olmak üzere görüş vermeye yetkili kılınmış olmaları esastır.

Halkın katılımı toplantısı

MADDE 9 – (1) Halkı yatırım hakkında bilgilendirmek, projeye ilişkin görüş ve önerilerini almak üzere; Bakanlıkça yeterlik verilmiş kurum/kuruluşlar ve proje sahibinin katılımı ile Bakanlıkça belirlenen tarihte, projeden en çok etkilenmesi beklenen ilgili halkın kolaylıkla ulaşabileceği Valilikçe belirlenen merkezi bir yer ve saatte Halkın Katılımı Toplantısı düzenlenir.

a) Bakanlıkça yeterlik verilmiş kurum/kuruluşlar toplantı tarihini, saatini, yerini ve konusunu belirten bir ilanı; projenin gerçekleştirileceği yörede yayınlanan yerel süreli yayın ile birlikte yaygın süreli yayın olarak tanımlanan bir gazetede toplantı tarihinden en az on (10) takvim günü önce yayınlattır.

b) Halkın Katılımı Toplantısı, Çevre ve Şehircilik İl Müdürünün veya görevlendireceği bir yetkilinin başkanlığında yapılır. Toplantıda; halkın, proje hakkında bilgilendirilmesi, görüş, soru ve önerilerinin alınması sağlanır. Başkan, katılımcılardan görüşlerini yazılı olarak vermelerini isteyebilir. Toplantı tutanağı, bir sureti Valilikte kalmak üzere Bakanlığa gönderilir.

(2) Valilik, Halkın Katılımı Toplantısı ile halkın görüş ve önerilerini bildirebileceği süreç ile ilgili zamanlama takvimini ve iletişim bilgilerini halka duyurur. Halkın görüş ve önerileri, zamanlama takvimi içerisinde Komisyona sunulur.

(3) Komisyon üyeleri, kapsam belirlemesi öncesinde proje uygulama yerini inceleyebilir, kendilerine iletilen tarihe göre Halkın Katılımı Toplantısına katılabilirler.

(4) Bakanlıkça yeterlik verilmiş kurum/kuruluşlar tarafından halkı bilgilendirmek amacıyla broşür dağıtmak, anket, seminer gibi çalışmalar Halkın Katılımı Toplantısından önce yapılabilir veya internet sitesinden yayınlanabilir.

Komisyonun, kapsam ve özel format belirlemesi

MADDE 10 – (1) Komisyon üyesi kurum/kuruluşların görüş ve önerileri ile halktan gelen görüş ve öneriler doğrultusunda Bakanlıkça ÇED Raporu Özel Formatı hazırlanır.

(2) Komisyon tarafından belirlenen Özel Format, Bakanlık tarafından belirlenen Özel Format Bedelinin bu maddede belirlenen süre içerisinde ödenmesi mukabilinde verilir. Halkın Katılımı Toplantısı/Toplantılarının tamamlanmasından itibaren Format Bedeli, üç (3) ay içerisinde yatırılmaz ise ÇED süreci sonlandırılır.

(3) Format Bedelinin yatırılmasından sonra, Bakanlıkça yedi (7) iş günü içerisinde Özel Format verilir.

(4) Bakanlıkça yeterlik verilmiş kurum/kuruluşlar Özel Formatın veriliş tarihinden itibaren on sekiz (18) ay içinde ÇED Raporunu Bakanlığa sunmakla yükümlüdür. Bu süre içinde ÇED Raporu sunulmaz ise ÇED süreci sonlandırılır.

Çevresel etki değerlendirmesi raporunun bakanlığa sunulması

MADDE 11 – (1) Bakanlıkça yeterlik verilmiş kurum/kuruluşlar tarafından hazırlanan ÇED Raporu Bakanlığa sunulur. ÇED Raporunun Özel Formatına uygunluğu ve belirlenen

çalışma grubunda yer alması gereken meslek uzmanlarınca hazırlanıp hazırlanmadığı hakkındaki inceleme Bakanlık tarafından beş (5) iş günü içinde sonuçlandırılır. ÇED Raporunun Özel Formatına uygun olmadığı ve/veya belirlenen çalışma grubunca hazırlanmadığının anlaşılması halinde, bu hususların yerine getirilmesi için ÇED Raporu iade edilir. İade edilen ÇED raporunun üç (3) ay içinde Bakanlığa sunulmaması veya yapılan düzeltmenin yeterli görülmediği durumda ÇED süreci sonlandırılır.

(2) Bakanlıkça ÇED Raporu Özel Formatına uygun hazırlandığı tespit edilen ÇED Raporu, inceleme ve değerlendirme toplantısının tarihi ve yerini belirten bir yazı ile Komisyon üyelerine gönderilir.

(3) Proje ile ilgili inceleme değerlendirme sürecinin başladığı ve ÇED Raporunun halkın görüşüne açıldığı Bakanlık ve Valilik tarafından anons, askıda ilan, internet vb. şekilde halka duyurulur.

(4) ÇED Raporunu incelemek isteyenler, duyuru tarihinden itibaren rapor nihai edilene kadar raporu inceleyerek proje hakkında Bakanlığa veya Valiliğe görüş bildirebilirler. Valiliğe bildirilen görüşler Bakanlığa iletilir. Bu görüşler Komisyon tarafından dikkate alınır ve Bakanlıkça yeterlik verilmiş kurum/kuruluşlar tarafından ÇED Raporuna yansıtılır.

Komisyonun çalışma usulü ve çevresel etki değerlendirmesi raporunun incelenmesi

MADDE 12 – (1) Komisyon ÇED Raporunu, ilk inceleme değerlendirme toplantısından itibaren on (10) iş günü içinde inceler ve değerlendirir.

(2) Komisyon, salt çoğunluk ile toplanır. Komisyon üyeleri, temsil ettikleri merkezi ve yerel kurum/kuruluşları ilgilendiren konulardaki yetki, görev ve sorumlulukları çerçevesinde görevlendirilirler; kurum/kuruluşları adına görüş bildirirler. Komisyon başkanı, üyelerden görüşlerini yazılı olarak vermelerini isteyebilir. Yazılı görüş veren kurum temsilcilerinin sonraki toplantılara katılmamaya ilişkin istemleri Komisyon başkanınca değerlendirilir.

(3) Komisyon, Bakanlıkça yeterlik verilmiş kurum/kuruluşlardan proje ile ilgili geniş kapsamlı bilgi vermesini, araç gereç sağlamasını, konusu itibarıyla Bakanlıkça ya da Bakanlıkça yeterlik verilmiş özel veya kamuya ait kurum/kuruluşların laboratuvarlarınca analiz, deney ve ölçümler yapmasını veya yaptırmasını isteyebilir.

(4) Su, toprak ve benzeri analizlerde, tartışmalı durum olması halinde şahit numuneye başvurulabilir. Bu işlemlerin sonuçlarını Bakanlıkça yeterlik verilmiş kurum/kuruluşlar Bakanlığa sunmakla yükümlüdürler.

(5) Komisyon gerekli görürse, görevlendireceği üyeleri aracılığı ile projenin gerçekleştirilmesi planlanan yerde ve benzer tesislerde inceleme yapabilir.

(6) ÇED Raporunda önemli eksiklik ve yanlışların görülmesi durumunda Komisyon, bunların giderilmesini Bakanlıkça yeterlik verilmiş kurum/kuruluşlardan veya ilgili kurumlardan ister. Bu durumda, inceleme değerlendirme süreci durdurulur. Eksiklikler tamamlanmadan veya gerekli düzeltmeler yapılmadan Komisyon çalışmalarına devam edilmez.

(7) Bakanlıkça yeterlik verilmiş kurum/kuruluşların ÇED Raporunda gerekli görülen düzeltmeleri yapıp yeniden Bakanlığa sunmasından sonra; Komisyon, Bakanlıkça toplantıya çağırılır. Toplantının yapılması ile birlikte inceleme değerlendirme süreci kaldığı yerden işlemeye başlar.

(8) Bakanlıkça yeterlik verilmiş kurum/kuruluşlardan ÇED Raporunda değişiklik yapması en çok iki (2) kez istenebilir. Yapılan düzeltme Komisyonca yeterli görülmez ise durum bir tutanakla belirlenir ve projenin ÇED süreci sonlandırılır.

(9) Komisyon tarafından, inceleme değerlendirme toplantıları sırasında;

a) ÇED Raporu ve eklerinin yeterli ve uygun olup olmadığı,

b) Projenin çevreye olabilecek etkilerinin kapsamlı bir şekilde incelenip incelenmediği,

c) Çevreye olabilecek olumsuz etkilerin giderilmesi için gerekli önlemlerin yer alıp almadığı,

ç) Halkın Katılımı Toplantısı ve süreç içerisinde gelen görüş ve önerilere çözüm getirilip getirilmediğine ilişkin inceleme ve değerlendirmeler yapılır.

(10) Komisyon çalışmalarını ve değerlendirmelerini tutanak altına alır ve sonuçlandırır.

Komisyon tarafından incelenerek son şekli verilen çevresel etki değerlendirmesi raporu ve ilgili dokümanların bakanlığa sunulması

MADDE 13 – (1) Komisyon tarafından incelenerek son şekli verilen ÇED Raporu, Bakanlıkça yeterlik verilmiş kurum/kuruluşlar tarafından inceleme değerlendirme toplantılarının sona erdirilmesinden sonraki on (10) takvim günü içinde Bakanlığa sunulur.

Çevresel etki değerlendirmesi olumlu veya çevresel etki değerlendirmesi olumsuz kararı

MADDE 14 – (1) Komisyon tarafından incelenerek son şekli verilen ÇED Raporu, halkın görüş ve önerilerini almak üzere, Bakanlık ve/veya Valilik tarafından askıda ilan ve internet aracılığı ile on (10) takvim günü görüşe açılır. Bakanlıkça proje ile ilgili karar alma sürecinde bu görüşler de değerlendirilir. Bakanlık halktan gelen görüşler doğrultusunda, rapor içeriğinde gerekli eksikliklerin tamamlanmasını, ek çalışmalar yapılmasını ya da Komisyonun yeniden toplanmasını isteyebilir. Nihai ÇED Raporu ve eklerinin proje sahibi taahhüdü altında olduğunu belirten taahhüt yazısı ve noter onaylı imza sirküleri beş (5) iş günü içerisinde Bakanlığa sunulur. Kamu kurum/kuruluşlarından imza sirküleri istenmez.

(2) Birinci fıkrada belirtilen belgeler, süresi içerisinde gerekçesi belirtilmeden sunulmaz ise, projenin ÇED süreci sonlandırılır.

(3) Bakanlık, Komisyon çalışmalarını ve halkın görüşlerini dikkate alarak proje için "ÇED Olumlu" ya da "ÇED Olumsuz" kararını on (10) iş günü içinde verir ve bu kararı Komisyon üyelerine bildirir. Proje için verilen "ÇED Olumlu" ya da "ÇED Olumsuz" kararı Bakanlık ve Valilik tarafından askıda ilan ve internet aracılığı ile halka duyurulur.

(4) "ÇED Olumlu" kararı verilen proje için yedi (7) yıl içinde mücbir sebep bulunmaksızın yatırıma başlanmaması durumunda "ÇED Olumlu" kararı geçersiz sayılır.

(5) "ÇED Olumsuz" kararı verilen projeler için "ÇED Olumsuz" kararı verilmesine neden olan şartlarda değişiklik olması durumunda yeniden başvuruda bulunulabilir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Seçme, Eleme Kriterleri Uygulama Yöntemi

Seçme, eleme kriterlerine tabi projeler

MADDE 15 – (1) Bu Yönetmeliğin;

a) Ek-2 listesinde yer alan projeler,

b) Kapsam dışı değerlendirilen projelere ilişkin kapasite artırımı ve/veya genişletilmesinin planlanması halinde, mevcut proje kapasitesi ve kapasite artışları toplamı ile birlikte projenin yeni kapasitesi ek-2 listesinde belirtilen projeler, seçme, eleme kriterlerine tabidir.

Başvuru ve inceleme

MADDE 16 – (1) Çevresel Etki Değerlendirmesinin gerekli olup olmadığının araştırılması amacıyla Bakanlıkça yeterlik verilmiş kurum/kuruluşlar tarafından; ek-4'e göre hazırlanan Proje Tanıtım Dosyası, proje sahibince Proje Tanıtım Dosyasında ve eklerinde yer alan bilgi ve belgelerin doğru olduğunu belirtir taahhüt yazısı ve imza sirküleri ile Bakanlık tarafından belirlenen başvuru bedelinin ödendiğine dair belge Bakanlığa sunulur.

(2) Bakanlık, proje için hazırlanan Proje Tanıtım Dosyasını ek-4'te yer alan kriterler çerçevesinde beş (5) iş günü içinde inceler. Dosya kapsamındaki bilgi ve belgelerde eksikliklerin bulunması halinde bunların tamamlanması Bakanlıkça yeterlik verilmiş kurum/kuruluşlardan istenir.

(3) Eksiklikleri altı (6) ay içerisinde tamamlanmayan Proje Tanıtım Dosyasına ilişkin ÇED süreci sonlandırılır.

Çevresel etki değerlendirmesi gereklidir veya çevresel etki değerlendirmesi gerekli değildir kararı

MADDE 17 – (1) Bakanlık, Proje Tanıtım Dosyalarını ek-4’te yer alan kriterler çerçevesinde inceler ve değerlendirir. Bakanlık, bu aşamada gerekli görülmesi halinde Bakanlıkça yeterlik verilmiş kurum/kuruluşlardan proje ile ilgili geniş kapsamlı bilgi vermesini, araç gereç sağlamanı, yeterliği kabul edilebilir kuruluşlarca analiz, deney ve ölçümler yapmasını veya yaptırmasını isteyebilir.

(2) Bakanlık on beş (15) iş günü içinde inceleme ve değerlendirmelerini tamamlar. Proje hakkında "ÇED Gereklidir" veya "ÇED Gerekli Değildir" kararını beş (5) iş günü içinde verir, kararı Valiliğe, proje sahibine ve Bakanlıkça yeterlik verilmiş kurum/kuruluşlara bildirir. Valilik, bu kararı askıda ilan ve internet aracılığıyla halka duyurur.

(3) "ÇED Gerekli Değildir" kararı verilen proje için beş (5) yıl içinde mücbir sebep bulunmaksızın yatırıma başlanmaması durumunda "ÇED Gerekli Değildir" kararı geçersiz sayılır.

(4) "ÇED Gereklidir" kararı verilen projeler için bir (1) yıl içerisinde Bakanlığa başvuru yapılmaması durumunda karar geçersiz sayılır.

BEŞİNCİ BÖLÜM

İzleme ve Kontrol

Yatırımın izlenmesi ve kontrol edilmesi

MADDE 18 – (1) Bakanlık, "ÇED Olumlu" kararı veya "ÇED Gerekli Değildir" kararı verilen projelerle ilgili olarak, Nihai ÇED Raporu ve/veya "ÇED Gerekli Değildir" kararına esas Proje Tanıtım Dosyasında taahhüt edilen hususların yerine getirilip getirilmediğini izler ve kontrol eder.

(2) Bakanlık bu görevi yerine getirirken gerekli görmesi durumunda ilgili kurum/kuruluşlarla işbirliği yapar.

(3) Proje sahibi, "ÇED Olumlu" kararını aldıktan sonra yatırımın başlangıç, inşaat dönemine ilişkin izleme raporlarını Bakanlıkça yeterlik verilmiş kurum/kuruluşlara yaptırmakla, Bakanlıkça yeterlik verilmiş kurum/kuruluşlar da bu raporları Komisyonca belirlenen periyotlarda, Bakanlığa sunmakla yükümlüdür.

(4) Proje sahibi "ÇED Olumlu" veya "ÇED Gerekli Değildir" kararını aldıktan sonra projede yapılacak bu Yönetmeliğe tabi değişiklikleri Bakanlığa veya Valiliğe bildirmekle yükümlüdür.

Yönetmeliğe aykırı uygulamaların durdurulması

MADDE 19 – (1) Bu Yönetmelik kapsamındaki projelerde;

a) "ÇED Olumlu" kararı alınmaksızın başlanan faaliyetler Bakanlıkça, "ÇED Gerekli Değildir" kararı alınmaksızın başlanan faaliyetler ise mahallin en büyük mülki amiri tarafından süre verilmeksizin durdurulur. "ÇED Olumlu" ya da "ÇED Gerekli Değildir" kararı alınmadıkça yatırıma ilişkin durdurma kararı kaldırılmaz. "ÇED Olumlu" ya da "ÇED Gerekli Değildir" kararı alınmaz ise, yatırımcı faaliyet alanını eski haline getirmekle yükümlüdür. 2872 sayılı Çevre Kanununun ilgili hükümlerine göre işlem tesis edilir.

b) "ÇED Olumlu" kararı ya da "ÇED Gerekli Değildir" kararı verildikten sonra, proje sahibi tarafından nihai ÇED Raporu veya Proje Tanıtım Dosyasında taahhüt edilen hususlara uyulmadığının tespit edilmesi durumunda söz konusu taahhütlere uyulması için projeye ilgili Bakanlıkça/Valilikçe bir defaya mahsus olmak üzere süre verilebilir. Bu süre sonunda taahhüt edilen hususlara uyulmaz ise yatırım durdurulur. Yükümlülükler yerine getirilmedikçe durdurma kararı kaldırılmaz. 2872 sayılı Çevre Kanununun ilgili hükümlerine göre işlem tesis edilir.

ALTINCI BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

Sürelerin uzatılması ve durdurulması

MADDE 20 – (1) Bu Yönetmelikte belirtilen süreler, proje sahibi, Bakanlıkça yeterlik verilmiş kurum/kuruluşların talebi ve Bakanlıkça da uygun görülmesi halinde ya da Bakanlığın doğrudan gerekli gördüğü hallerde, gerekçesi belirtilerek Bakanlık tarafından uzatılabilir veya durdurulabilir. Bakanlıkça yeterlik verilmiş kurum/kuruluşlara raporlarla ilgili eksiklikleri gidermesi ve ilave işlemler yapması için verilen süreler ÇED sürecine dahil değildir.

Proje sahibinin değişmesi

MADDE 21 – (1) Proje sahibinin herhangi bir nedenle değişmesi durumunda; projenin yeni sahibi, devirle ilgili bilgi ve belgelerin tasdikli suretini, taahhütnamesini ve imza sirkülerini Valiliğe sunmakla yükümlü olup, projenin önceki sahibinin taahhüt ve yükümlülüklerini, devir tarihinden itibaren, başka bir işleme gerek kalmaksızın üstlenmiş sayılır.

Çevresel etki değerlendirmesi uygulamalarının güçlendirilmesi

MADDE 22 – (1) Bakanlık, ÇED uygulamalarına ilişkin olarak, gerektiğinde yerli ve yabancı kurum/kuruluşlar ile işbirliği halinde her türlü eğitim, plan, program ve proje çalışmaları yapabilir; kitap, kitapçık, rehber ve her çeşit doküman hazırlayabilir, seminer ve toplantılar düzenleyebilir.

Askeri projeler

MADDE 23 – (1) Askeri projelerle ilgili ÇED uygulamaları, Milli Savunma Bakanlığının görüşü alınarak Bakanlık tarafından belirlenir.

Olağanüstü durumlar ve özel hükümler

MADDE 24 – (1) Aşağıdaki projeler için uygulanacak ÇED sürecine ilişkin yöntem Bakanlıkça belirlenir:

- a) Afet riski altındaki alanların dönüştürülmesi işlemleri, doğal afetler sonucu yıkılan, bozulan, tahrip olan veya hasar gören herhangi bir yatırımın bulunduğu yerde kısmen veya tümü ile yeniden gerçekleştirilmesi planlanan projeler,
- b) ÇED Yönetmeliğine tabi olmayan veya Seçme Eleme Kriterlerine tabi olduğu halde proje sahibinin ÇED Raporu hazırlanması talebi üzerine Bakanlıkça uygun görülen projeler,
- c) Organize Sanayi Bölgeleri, İhtisas Organize Sanayi Bölgeleri, Endüstri Bölgeleri, Serbest Bölgeler ile Teknoloji Geliştirme Bölgelerinde kurulması planlanan projeler,
- ç) Stratejik Çevresel Değerlendirme yapılan alanlarda kurulması planlanan projeler,
- d) Teknoloji değişikliği uygulamak suretiyle, verim artırımına, doğal kaynak kullanımını azaltmaya ve/veya çevre kirliliğini azaltmaya yönelik yapılmak istenilen değişiklikler veya prototip üretim yapan projeler,
- e) Ek-1 listesi veya ek-2 listesinde olup, eşik değeri olmayan projelerde yapılacak her türlü değişikliği içeren projeler,
- f) “ÇED Olumlu” veya “ÇED Gerekli Değildir” kararı bulunan projelerde yapılacak kapasite artışı ve/veya genişletilmesi planlanan projeler.

Entegre projeler

MADDE 25 – (1) Bu Yönetmeliğe tabi birden fazla projeyi kapsayan entegre bir projenin planlanması halinde, Bakanlıkça entegre proje için tek bir ÇED Başvuru Dosyası/Proje Tanıtım Dosyası hazırlanması istenebilir.

Yeterlik belgesi

MADDE 26 – (1) ÇED Başvuru Dosyası, ÇED Raporu veya Proje Tanıtım Dosyası hazırlayacak kurum/kuruluşlar Bakanlıktan Yeterlik Belgesi almakla yükümlüdürler. Yeterlik Belgesinin verilmesi, Yeterlik Belgesi verilen kurum/kuruluşların denetimi ve belgenin iptal edilmesi ile ilgili usul ve esaslar Bakanlıkça yayımlanacak bir tebliğ ile düzenlenir.

Çevrimiçi ÇED süreci yönetim sistemi

MADDE 27 – (1) Çevrimiçi ÇED Süreci Yönetim Sisteminin yürütülmesine ilişkin iş ve işlemler Bakanlık tarafından belirlenir ve Bakanlığın internet sayfasında ilan edilir.

Tebliğler

MADDE 28 – (1) Bakanlık, gerekli gördüğü hallerde bu Yönetmeliğin uygulanmasına ilişkin olarak tebliğler çıkarabilir.

Yürürlükten kaldırılan yönetmelik

MADDE 29 – (1) 3/10/2013 tarihli ve 28784 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Çevresel Etki Değerlendirmesi Yönetmeliği yürürlükten kaldırılmıştır.

Geçiş süreci

GEÇİCİ MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin yürürlük tarihinden önce, ÇED Başvuru Dosyası/Proje Tanıtım Dosyası Valiliğe ya da Bakanlığa sunulmuş projelere bu Yönetmeliğin lehte olan hükümleri ve/veya başvuru tarihinde yürürlükte olan Yönetmelik hükümleri uygulanır.

Kapsam dışı projeler

GEÇİCİ MADDE 2 – (1) Çevresel Etki Değerlendirmesi Yönetmeliğinin ilk yayım tarihi olan 7/2/1993 tarihinden önce üretime ve/veya işletmeye başladığı belgelenen projeler Çevresel Etki Değerlendirmesi kapsamı dışındadır.

Kanuni kapsam dışı projeler

GEÇİCİ MADDE 3 – (1) 23/6/1997 tarihinden önce kamu yatırım programına alınmış olup, 29/5/2013 tarihi itibarıyla üretim veya işletmeye başlamış olan projeler ile bunların gerçekleştirilmesi için zorunlu olan yapı ve tesisler Çevresel Etki Değerlendirmesi kapsamı dışındadır.

Yürürlük

MADDE 30 – (1) Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 31 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Çevre ve Şehircilik Bakanı yürütür.

EK– 1 LİSTESİ

ÇEVRESEL ETKİ DEĞERLENDİRMESİ UYGULANACAK PROJELER LİSTESİ

- 1- Rafineriler:
 - a) Ham petrol rafinerileri,
 - b) 500 ton/gün üzeri taşkömürü ve bitümlü maddelerin gazlaştırılması ve sıvılaştırılması projeleri,
 - c) Doğalgaz sıvılaştırma ve gazlaştırma tesisleri,
- 2- Termik güç santralleri:
 - a) Toplam ısı gücü 300 MWt ve daha fazla olan termik güç santralleri ile diğer yakma sistemleri,
 - b) Nükleer güç santralleri veya diğer nükleer reaktörlerin kurulması veya sökümü, (maksimum gücü sürekli termik yük bakımından 1 kilovattı aşmayan, atom çekirdeği parçalanabilen ve çoğalan maddelerin dönüşümü, üretimi amaçlı araştırma projeleri hariç)
- 3- Nükleer yakıt tesisleri:
 - a) Nükleer yakıtların yeniden işlenmesi,
 - b) Nükleer yakıtların üretimi veya zenginleştirilmesi,
 - c) Radyasyondan arınmış nükleer yakıtların veya sınır değerinde radyasyon içeren atıkların işlenmesi,
 - ç) Radyasyonlu nükleer yakıtların nihai bertarafı işlemi,
 - d) Sadece radyoaktif atıkların nihai bertarafı işlemi,

e) Sadece radyasyonlu nükleer yakıtların (10 yıldan uzun süre için planlanmış) veya radyoaktif atıkların üretim alanından farklı bir alanda depolanması,

f) Radyasyondan arınmış nükleer yakıtların nihai bertarafı,

4- Metal endüstri tesisleri:

a) Cevherden demir ve/veya çelik üreten tesisler, (250.000 ton/yıl ve üzeri)

b) Demir ve/veya çelikten çelik üreten tesisler, (Hurda dahil) (250.000 ton/yıl ve üzeri)

c) Demir ve/veya çeliğin ergitildiği ve dökümünün yapıldığı tesisler, (Hurda dahil) (250.000 ton/yıl ve üzeri)

ç) Demir dışı metallerin ergitildiği ve dökümünün yapıldığı tesisler, (250.000 ton/yıl ve üzeri)

d) Sıcak haddeleme tesisleri,

1) Demir veya çeliğin haddelendiği tesisler, (250.000 ton/yıl ve üzeri)

2) Demir dışı metallerin haddelendiği tesisler, (250.000 ton/yıl ve üzeri)

5- Asbest çıkartılması ve asbest içeren ürünleri işleme veya dönüştürme tesisleri:

a) Asbest madeni işletmeleri ve zenginleştirme tesisleri,

b) Son ürün olarak friksiyon (Sürtünme) maddesi üreten 50 ton/yıl ve üzeri kapasiteli tesisler,

c) 200 ton/yıl ve üzeri asbest kullanan diğer tesisler,

ç) 10.000 ton/yıl ve üzeri kapasiteli, son ürünü asbestli beton olan tesisler,

6- Fonksiyonel olarak birbirine bağlı çeşitli birimleri kullanarak endüstriyel ölçekte üretim yapan kimya tesisleri:

a) Organik kimyasalların üretimi,

b) İnorganik kimyasalların üretimi,

c) Yıllık 20.000 ton ve üzeri fosfor, azot ve potasyum bazlı basit veya bileşik gübrelerin üretimi.

7- Patlayıcı ve/veya parlayıcı maddelerin üretildiği tesisler,

8- Yollar ve havaalanları:

a) 100 km ve üzeri demiryolu hatları,

b) Pist uzunluğu 2.100 m ve üzeri olan havaalanları,

c) Otoyollar ve devlet karayolları,

ç) Şehirlerarası dört ve üzeri şeritli karayollarının yapımı,

d) İki ya da daha az trafik şeridi bulunan mevcut şehirlerarası karayollarının dört ya da daha fazla trafik şeritli olacak şekilde yenilenmesi ya da genişletilmesi, yeniden yapılan ya da genişletilen bölümün sürekli uzunluğunun 10 km ya da daha uzun olacak şekilde uzatılması,

9- Su yolları, limanlar ve tersaneler:

a) 1.350 DWT ve üzeri ağırlıktaki deniz araçlarının geçişine izin veren kıta içi su yollarının yapımı ve kıta içi su trafiği için yapılacak olan limanlar,

b) 1.350 DWT ve üzeri ağırlıktaki deniz araçlarının yanaşabileceği ticari amaçlı liman, iskele, rıhtım ve dolfenler,

c) Tersaneler,

ç) 24 m ve üzerinde yat veya teknelerin imalat, bakım ve onarım hizmetlerinden birini yapan tesisler,

d) Gemi söküm yerleri,

e) Yat limanları,

10- Tehlikeli ve/veya özel işleme tabi atıklar:

a) Tehlikeli ve/veya özel işleme tabi atıkların geri kazanıldığı, yakıldığı (Oksitlenme yoluyla yakma, piroliz, gazlaştırma, plazma vb. termal işlemler) düzenli depolandığı ve/veya nihai bertarafının yapıldığı tesisler,

b) Kapasitesi 1 ton/gün ve üzerinde olan tıbbi atıklar için projelendirilen yakma tesisleri,

c) Yıllık işleme kapasitesi 2.000 ton ve üzeri olan atık yağ geri kazanımı için projelendirilen tesisler,

11- İnşaat yıkıntı ve hafriyat atıkları hariç olmak üzere alanı 10 hektardan büyük ve/veya hedef yılı da dahil günlük 100 ton ve üzeri olan atıkların geri kazanıldığı, yakıldığı (oksitlenme yoluyla yakma, piroliz, gazlaştırma, plazma vb. termal işlemler) düzenli depolandığı ve/veya nihai bertarafının yapıldığı tesisler,

12- 10 milyon m³/yıl ve üzeri yeraltı suyu çıkarma veya suyu yeraltında depolama projeleri,

13- Boru ile içme suyu taşımaları dışında kalan ve akarsu havzaları arasında, 100 milyon m³/yıl ve üzeri su aktarma projeleri,

14- Göl hacmi 10 milyon m³ ve üzeri olan baraj veya göletler,

15- Kurulu gücü 10 MWm ve üzeri olan hidroelektrik santralleri,

16- Kapasitesi 150.000 eşdeğer kişi ve/veya 30.000 m³/gün üzeri olan atık su arıtma tesisleri,

17- Günlük kapasitesi 100 ton ve üzeri hayvan yetiştiriciliğinden kaynaklı dışkıların yakıldığı, geri kazanıldığı ve/veya bertaraf edildiği tesisler,

18- Hayvan kesim tesisleri:

a) Büyükbaş ve/veya küçükbaş hayvan kesiminin yapıldığı tesisler, [(100 kesim ünitesi/gün ve üzeri), (Her bir kesim ünitesi eşdeğerleri: 1 baş sığır, 2 baş deve kuşu, 4 baş domuz, 8 baş koyun, 10 baş keçi, 130 baş tavşan)]

b) Kanatlı hayvanların kesiminin yapıldığı tesisler, [(60.000 adet/gün ve üzeri tavuk ve eşdeğeri diğer kanatlılar) (1 adet hindi = 7 adet tavuk esas alınmalıdır)]

19- Hayvan yetiştirme tesisleri:

a) 5.000 baş ve üzeri büyükbaş yetiştirme tesisleri,

b) 25.000 baş ve üzeri küçükbaş yetiştirme tesisleri,

c) Büyükbaş ve küçükbaş hayvanların birlikte yetiştirilmesi, [(5.000 büyükbaş ve üzeri, 1 büyükbaş=5 küçükbaş eşdeğeri esas alınmalıdır)]

ç) 900 baş ve üzeri domuz besi tesisleri,

d) Kanatlı yetiştirme tesisleri, [(Bir üretim periyodunda 60.000 adet ve üzeri tavuk (civciv, damızlık, piliç, vb.) veya eşdeğer diğer kanatlılar) (1 adet hindi = 7 adet tavuk esas alınmalıdır)]

20- Kültür balıkçılığı projeleri, (1.000 ton/yıl ve üzeri üretim)

21- Bitkisel ürünlerden ham yağ üretimi veya rafinasyon işleminin yapıldığı tesisler, [200 ton/gün yağ ve üzeri.(kekik, papatya ve benzeri esansiyel yağlar hariç)]

22- Süt işleme tesisleri, (Çiğ süt işleme kapasitesi 100.000 litre /gün ve üzeri)

23- Maya fabrikaları, (25.000 ton/yıl ve üzeri)

24- Şeker fabrikaları,

25- Orman ürünleri ve selüloz tesisleri:

a) Selüloz üretim tesisleri,

b) Kereste veya benzeri lifli maddelerden kâğıt hamuru üretim tesisleri,

c) Her çeşit kâğıt üretim tesisleri, (60.000 ton/yıl ve üzeri kapasiteli)

26- Yıllık kapasitesi 3.000 ton ve üzeri olan kasar (Haşıl sökme, ağartma, merserizasyon, kostikleme ve benzeri.) veya yıllık kapasitesi 3.000 ton ve üzeri olan boyama birimlerini içeren iplik, kumaş veya halı fabrikaları,

27- Madencilik projeleri:

a) 25 hektar ve üzeri çalışma alanında (Kazı ve döküm alanı toplamı olarak) açık işletmeler,

b) 150 hektarı aşan (Kazı ve döküm alanı toplamı olarak) çalışma alanında açık işletme yöntemi ile kömür çıkarma,

c) Biyolojik, kimyasal, elektrolitik ya da ısıl işlem yöntemleri uygulanan cevher zenginleştirme tesisleri ve/veya bu zenginleştirme tesislerine ilişkin atık tesisleri,

ç) 400.000 ton/yıl ve üzeri kırma, eleme, yıkama ve cevher hazırlama işlemlerinden en az birini yapan tesisler.

28- 500 ton/gün ham petrol, 500.000 m³/gün doğal gaz veya kaya gazının çıkarılması,

29- Petrol, doğalgaz ve kimyasalların 40 km'den uzun 600 mm ve üzeri çaplı borularla taşınması,

30- Çimento fabrikaları,

31- Kapasitesi 50.000 m³ ve üzeri olan petrol, doğalgaz, petrokimya ve kimyasal maddelerin depolandığı tesisler,

32- Ham deri işleme tesisleri, (Konfeksiyon ürünleri hariç) (2.000 ton/yıl ve üzeri)

33- İhtisas Organize Sanayi Bölgeleri, (Ek-1 listesi ve ek-2 listesinde yer alan projeler)

34- Pil ve/veya akü üretim tesisleri, (Montaj yapılan tesisler hariç)

35- Tarım ilaçlarının ve/veya farmasötik ürünlerin etken maddelerinin üretildiği tesisler,

36- Motorlu taşıtların üretimi, [Kara taşıtları (otomobil, otobüs ve benzeri); tarım makineleri (traktör, biçerdöver ve benzeri); iş makineleri (dozer, ekskavatör ve benzeri); savunma sanayi taşıtları (tank, zırhlı araç ve benzeri)] (montaj yapılan tesisler hariç) (10.000 adet/yıl ve üzeri)

37- Demiryolu taşıtlarının üretiminin yapıldığı tesisler, (Montaj yapılan tesisler hariç) (1.000 adet/yıl ve üzeri)

38- Motorlu hava taşıtlarının üretimi,

39- Cam, cam elyafi, taş yünü ve benzeri üretim tesisleri, (100.000 ton/yıl ve üzeri)

40- Lastik üretim tesisleri, (İç ve dış motorlu taşıt ve uçak lastikleri, kolon, sırt kauçuğu, kord bezi ve benzeri)

41- Seramik veya porselen üretimi yapan tesisler, [Hammadde kapasitesi (çamur hazırlama, astarlama, sırlama vb. işlemlerde kullanılan malzemeler)] (300.000 ton/yıl ve üzeri)

42- Turizm konaklama tesisleri: Oteller, tatil köyleri ve/veya turizm kompleksleri ve benzeri, (500 oda ve üzeri)

43- Kurulu gücü 50 MWm ve üzeri rüzgar enerji santralleri,

44- Jeotermal kaynağın çıkartılması ve kullanılması, (Isıl kapasitesi 20 MWe ve üzeri)

45- Kurulu gücü 10 MWe ve üzeri güneş enerjisi santralleri,

46- 154 kV (Kilovolt) ve üzeri gerilimde 15 km ve üzeri uzunluktaki elektrik enerjisi iletim hatları.

EK-2 LİSTESİ

SEÇME-ELEME KRİTERLERİ UYGULANACAK PROJELER LİSTESİ (Ek-1 Listesinde Yer Alan Alt Sınırlar Bu Listede Üst Sınır Olarak Alınır)

1- 50-500 ton/gün taş kömürü ve bitümlü maddelerin gazlaştırılması ve sıvılaştırılması projeleri,

2- a) Kimyasalların üretimi, petrolden yağlama maddesi üretimi veya ara ürünlerin işlenmesi için projelendirilen tesisler, (Proses kaynaklı atığı ve yan ürünü olmayan sadece karışım yapan tesisler bu kapsamın dışındadır)

b) Yıllık işleme kapasitesi 2.000 ton'dan az olan atık yağ geri kazanım tesisleri,

c) Kapasitesi 200-1.000 kg/gün arasında olan tıbbi atık yakma tesisleri ve/veya tıbbi atıkların fiziksel ve kimyasal olarak işleme tabi tutulduğu tesisler,

ç) Tehlikeli ve/veya özel işleme tabi atıkların fiziksel yöntemlerle geri kazanıldığı tesisler, (Ömrünü tamamlamış lastiklerin, kabloların kırma ve parçalama işlemleri hariç)

3- Depolama kapasitesi 500-50.000 m³ arası olan doğalgaz, petrokimya, petrol ve kimyasal maddelerin depolandığı tesisler, (Perakende satış istasyonları bu kapsamın dışındadır)

4- Tarım ilaçları ve farmasotik ürünlerin (Aşı ve serum üretimi hariç), boya ve cilaların (Reçine ünitesini ihtiva eden), peroksitlerin ve bitki gelişim düzenleyicilerin üretildiği, elastomer esaslı ürünlerin (Vulkanizasyon işlemini içeren) işleme tabi tutulduğu tesisler,

5- İnşaat yıkıntı ve hafriyat atıkları hariç olmak üzere günlük kapasitesi 100 ton'un altında olan atıkların kompostlaştırıldığı ve/veya diğer tekniklerle geri kazanıldığı, yakıldığı (Oksitlenme yoluyla yakma, piroliz, gazlaştırma, plazma vb. termal işlemler), düzenli depolandığı ve/veya nihai bertarafının yapıldığı tesisler,

6- Hammadde üretim ünitesini içeren sabun ve/veya deterjan üretimi yapan tesisler,

7- Kapasitesi 500 ton ve üzeri olan patlayıcı ve/veya parlayıcı madde depolama tesisleri,

8- Metal endüstrisi: (1.000 ton/yıl ve üzeri)

a) Cevherden demir ve/veya çelik üreten tesisler,

b) Hurda demir ve/veya çelikten çelik üreten tesisler,

c) Demir ve/veya çeliğin ergitildiği ve dökümünün yapıldığı tesisler, (Hurda dahil)

ç) Demir dışı metallerin ergitildiği ve dökümünün yapıldığı tesisler,

d) Sıcak haddeme tesisleri,

1) Demir veya çeliğin haddelendiği tesisler,

2) Demir dışı metallerin haddelendiği tesisler,

e) Soğuk haddeme tesisleri, (Tel çekme tesisleri hariç)

1) Demir veya çeliğin haddelendiği tesisler,

2) Demir dışı metallerin haddelendiği tesisler,

9- Tank/havuz hacminin 10 m³ ve üzeri olduğu, elektrolitik veya kimyasal bir proses kullanılarak metal veya plastik maddelerin yüzeylerinin metalle kaplandığı tesisler ve/veya yüzey temizleme işleminin yapıldığı tesisler,

10- Tekstil tesisleri:

a) Boyama (Kimyasal veya kök boya kullanılarak) veya kasar işlemleri yapan iplik, kumaş veya halı fabrikaları,

b) Yün veya tiftiğin ovalanması, yağının alınması veya ağartmasının yapıldığı endüstriyel tip tesisler,

c) Denim (Kot) veya konfeksiyon ürünleri yıkama tesisleri, (Yumuşaklık ve çekmezlik özelliği kazandırmak için sadece yumuşatıcılarla yapılan normal yıkama hariç)

ç) Baskı işlemi yapan tesisler, (Baskı sonrası kumaşın yıkama işlemine tabi tutulduğu tesisler)

11- Cam, cam elyafı, taş yünü ve benzeri üretim tesisleri,

12- Her çeşit kâğıt üretim tesisleri,

13- Lastik kaplama tesisleri, (Soğuk lastik kaplama hariç)

14- Ham deri işleme tesisleri, (Konfeksiyon ürünleri hariç)

15- Motorlu taşıtların üretimi, [Kara taşıtları (otomobil, otobüs ve benzeri); tarım makinaları (traktör, biçerdöver ve benzeri); iş makinaları (dozer, ekskavatör ve benzeri); savunma sanayi taşıtları (tank, zırhlı araç ve benzeri)] (Montaj yapılan tesisler hariç)

- 16- İçten yanmalı motor üretimi,
- 17- Demiryolu taşıtlarının üretiminin yapıldığı tesisler, (Montaj yapılan tesisler hariç)
- 18- Hazır beton tesisleri, çimento veya diğer bağlayıcı maddeler kullanılarak şekillendirilmiş malzeme üreten tesisler, ön gerilimli beton elemanı, gaz beton, betopan ve benzeri üretim yapan tesisler, (Üretim kapasitesi 100 m³/saat ve üzeri)
- 19- Tuğla veya kiremit üretimi yapan tesisler, [Hammadde kapasitesi (çamur hazırlamaya esas malzemeler)] (1.000 ton/yıl ve üzeri)
- 20- Seramik veya porselen üretimi yapan tesisler, [Hammadde kapasitesi (çamur hazırlama, astarlama, sırlama vb. işlemlerde kullanılan malzemeler)] (1.000 ton/yıl ve üzeri)
- 21- Klinker öğütme tesisleri,
- 22- Asfalt plant tesisleri,
- 23- Tehlikeli ve/veya özel işleme tabi atıkların ara depolanması,
- 24- Anfo üretimi,
- 25- Tuzun çıkarıldığı ve/veya işlendiği tesisler, (Eleme, paketleme hariç)
- 26- Yıllık 1.000 ton ve üzeri fosfor, azot ve potasyum bazlı basit veya bileşik gübrelerin her türlü üretimi,
- 27- Bitkisel ürünlerin üretimi:
- a) Bitkisel ham yağ veya rafine yağ üreten tesisler, (Kekik, papatya ve benzeri esansiyel yağların üretimi hariç)
- b) Nişasta üretimi veya nişasta türevlerinin üretildiği tesisler,
- c) Fermantasyon ile şalgam veya sirke üretim tesisleri, (1.000.000 litre/yıl ve üzeri)
- ç) Suma üretim tesisi, (5.000 litre/yıl ve üzeri)
- d) Malt üretim tesisi, (5.000 ton/yıl ve üzeri)
- e) Zeytin işleme tesisi, (1.500 ton/yıl ve üzeri)
- f) Sigara fabrikaları veya Sarmalık kıyılmış tütün mamulleri üretimi yapan tesisler, (1000 ton/yıl ve üzeri)
- g) Maya fabrikaları,
- ğ) Alkollü içecek üretimi, (5.000 litre/yıl ve üzeri)
- h) Meyve püresi, meyve konsantresi veya meyve türevli içecek üretilen tesisler, (1.000.000 litre/yıl ve üzeri)
- ı) Alkolsüz gazlı içecek üretilen tesisler, (Soda, meyveli soda üreten tesisler hariç) (1.000.000 litre/yıl ve üzeri)
- i) Meyan kökü, demirhindi, şerbetçi otu gibi bitkilerin işlendiği tesisler, (1.000.000 litre/yıl ve üzeri)
- j) Salça üretilen tesisler, (1.000 ton/yıl ve üzeri)
- 28- Hayvansal ürünlerin üretimi:
- a) Hayvansal yağların eritildiği tesisler,
- b) Su ürünleri işleme tesisleri,
- c) Süt işleme tesisleri, (Çiğ süt işleme kapasitesi 10.000 litre /gün ve üzeri)
- ç) Kültür balıkçılığı projeleri, (30 ton/yıl ve üzeri üretim),
- d) Balık kuluçkahaneleri, (40 milyon adet/yıl ve üzeri yavru üretimi)
- e) Büyükbaş ve/veya küçükbaş hayvan kesiminin yapıldığı tesisler [(20 kesim ünitesi/gün ve üzeri), (Her bir kesim ünitesi eşdeğerleri: 1 baş sığır, 2 baş deve kuşu, 4 baş domuz, 8 baş koyun, 10 baş keçi, 130 baş tavşan)],
- f) Kanatlı hayvanların kesiminin yapıldığı tesisler [(1.000 adet/gün ve üzeri tavuk ve eşdeğeri diğer kanatlılar) (1 adet hindi = 7 adet tavuk esas alınmalıdır)],
- g) Likit yumurta üretim tesisi, (10 ton/gün ve üzeri)
- ğ) Rendering tesisleri,
- h) Peynir altı suyu işleme tesisleri, (İşleme kapasitesi 10.000 litre /gün ve üzeri)

29- Kapasitesi 1-100 ton/gün arasında olan, hayvan yetiştiriciliğinden kaynaklı dışıkların yakıldığı, geri kazanıldığı ve/veya bertaraf edildiği tesisler,

30- Hayvan yetiştirme tesisleri:

a) 500 baş ve üzeri büyükbaş yetiştirme tesisleri,

b) 2.500 baş ve üzeri küçükbaş yetiştirme tesisleri,

c) Büyükbaş ve küçükbaş hayvanların birlikte yetiştirilmesi, (500 büyükbaş ve üzeri, 1 büyükbaş=5 küçükbaş eşdeğeri esas alınmalıdır)

ç) Kanatlı yetiştirme tesisleri [(Bir üretim periyodunda 20.000 adet ve üzeri tavuk (civciv, piliç, ve benzeri) veya eşdeğer diğer kanatlılar) (1 adet hindi = 7 adet tavuk)],

d) Kürk hayvanı yetiştiriciliği yapan tesisler, (5.000 adet ve üzeri)

e) 300 baş ve üzeri domuz besi tesisleri,

31- Altyapı tesisleri:

a) Kıta içi su yollarının yapımı, (Ek-1 listesinde yer almayanlar)

b) Ek-1 listesinde yer almayan, ticari amaçlı liman, iskele, rıhtım ve dolfenler, (güneşlenme, sportif amaçlı iskeleler ve şamandıralar hariç)

c) Balıkçı barınakları, römorkör barınakları,

ç) Denizden 10.000 m² ve üzerinde alan kazanılması projeleri,

d) Erozyonla mücadele etmek için kıyılarda yapılan çalışmalar ve kıyının değişimine neden olabilecek deniz kenarında yapılan çalışmalar; dalgakıran, mahmuz, mendirek, set ve benzeri, (Bunların bakımı onarımı hariç)

e) Ek-1 listesinde yer almayan demiryolu hatları, (Bağlantı/İltisak hatları hariç)

f) Demiryolu güzergah değişikliği, güzergahtan ayrılan kısımların sürekli uzunluğu 30 km. ve üzerinde olması,

g) Mevcut demiryolu güzergahı korunarak hat sayısının çoğaltılması,

ğ) Lojistik merkez,

h) Şehir içi yolcu taşımaya yönelik tramvay, metro, hafif raylı taşıma sistemleri ve benzeri),

ı) Havaalanları, (Ek-1 listesinde yer almayanlar)

i) 20 km ve üzeri çevre yolları,

j) İl yolları, (Mahalle ve Köy yolları hariç)

k) Ek-1 listesi ve ek-2 listesinde yer alan karayolu projelerinin, 20 km ve üzerinde sürekli uzunlukta güzergahının değiştirilmesi,

l) İki veya daha az trafik şeridi bulunan mevcut il yollarının dört veya daha fazla şeritli olacak şekilde en az 20 km sürekli uzunlukta genişletilmesi,

m) 50.000 m³ ve üzeri malzeme çıkarılması planlanan dip taraması projeleri,

n) Çekek yerleri,

o) 10-24 m arasında yat veya teknelerin imalat, bakım ve onarım hizmetlerinden birini yapan tesisler,

ö) Derin deniz deşarjı projeleri,

32-Turizm konaklama tesisleri: Oteller, tatil köyleri, turizm kompleksleri vb. (100 oda ve üzeri)

33- Toplu konut projeleri, (500 konut ve üzeri)

34- Kapladığı alan 50.000 m² ve üzeri olan daimi kamp ve karavan alanları,

35- Temalı parklar, (50.000 m² ve üzeri alanda kurulmuş, bilim, kültür, doğa veya spor gibi herhangi bir temayı esas alarak müşterilere izleme, eğlenme ve bilgilenme hizmetleri sunan tesisler)

36- Kayak merkezleri, (1.000 m ve üzeri mekanik tesisleri olan)

37- Arabalar ve motosikletler için kalıcı yarış ve test parkurları,

38- Golf tesisleri,

39- Alışveriş merkezleri, (Kapalı otoparklar dâhil 50.000 m² ve üzeri projeler)

- 40- 154 kV ve üzeri gerilimde 5-15 km uzunlukta olan elektrik enerjisi iletim hatları.
- 41- Kurulu gücü 1-10 MWm olan hidroelektrik enerji santralleri,
- 42- Kurulu gücü 10-50 MWm olan rüzgâr enerji santralleri,
- 43- Jeotermal kaynağın çıkartılması ve kullanılması, (Isıl gücü 5 MWe ve üzeri)
- 44- Elektrik, gaz, buhar ve sıcak su elde edilmesi için kurulan endüstriyel tesisler, (Toplam ısıl gücü 20 MWt- 300 MWt arası olanlar)
- 45- Kurulu gücü 1-10 MWe olan güneş enerjisi santralleri, (çatı ve cephe sistemleri hariç)
- 46- Göl hacmi 5 milyon m³ ve üzeri olan baraj ve göletler,
- 47- 1.000.000 m³/yıl ve üzeri yeraltı suyu çıkarma veya yeraltında depolama projeleri,
- 48- Akarsu yatakları ile ilgili projeler:
- a) Akarsu havzaları arasında su aktarma projeleri, (Ek-1 listesinde yer almayanlar)
- b) Sürekli akış gösteren akarsuların yataklarında 5 km ve üzerinde düzenleme yapılan projeler,
- 49- Madencilik projeleri:
- a) Madenlerin çıkarılması, (Ek-1 listesinde yer almayanlar)
- b) Yıllık 5.000 m³ ve/veya 250.000 m² ve üzeri kapasiteli mermer ve dekoratif taşların kesme, işleme ve sayalama tesisleri,
- c) 1.000.000 m³/yıl ve üzerinde metan gazının çıkartılması ve depolanması,
- ç) Karbondioksit, kaya gazı ve diğer gazların çıkartıldığı, depolandığı veya işlendiği tesisler, (Atölye tipi dolun tesisleri hariç)
- d) Kırma, eleme, yıkama ve cevher hazırlama işlemlerinden en az birini yapan tesisler, (Ek-1 listesinde yer almayanlar)
- e) Cevher zenginleştirme tesisleri ve/veya bu zenginleştirme tesislerine ilişkin atık tesisleri, (Ek-1 listesinde yer almayanlar)
- 50- Kömür işleme tesisleri:
- a) Havagazı ve kok fabrikaları,
- b) Kömür briketleme tesisleri,
- c) Lavvar tesisleri,
- 51- Petrokok, kömür ve diğer katı yakıtların depolama, sınıflama ve ambalajlama tesisleri, (Perakende satış birimleri hariç)
- 52- Kireç fabrikaları ve/veya alçı fabrikaları,
- 53- Manyezit işleme tesisleri,
- 54- Perlit ve benzeri maden genleştirme tesisleri,
- 55- Maden, petrol ve jeotermal kaynak arama projeleri, (Sismik, elektrik, manyetik, elektromanyetik, jeofizik vb. yöntemle yapılan aramalar hariç)
- 56- Kapasitesi 50.000-150.000 eşdeğer kişi ve/veya 10.000-30.000 m³/gün olan atık su arıtma tesisleri.

EK- 3

ÇEVRESEL ETKİ DEĞERLENDİRMESİ GENEL FORMATI

Başlık Sayfası:

Proje Sahibinin Adı:

Adresi

Telefon, GSM ve Faks Numarası:

e-posta:

Projenin Adı:
Proje Bedeli:
Proje İçin Seçilen Yerin Açık Adresi (İli, İlçesi, Mevkii):
Projenin ÇED Yönetmeliği Kapsamındaki Yeri (Sektör, Alt Sektör):
Projenin NACE Kodu:
Raporu Hazırlayan Çalışma Grubunun / Kuruluşun Adı:
Adresi:
Telefon ve Faks Numaraları:
Başvuru Dosyasının Sunum Tarihi:
İçindekiler Listesi:
Projenin Teknik Olmayan Özeti:

Bölüm I: Projenin Tanımı ve Özellikleri

a) Proje konusu yatırımın tanımı, özellikleri, ömrü, hizmet maksatları, önem ve gerekliliği

b) Projenin yer ve teknoloji alternatifleri, proje için seçilen yerin koordinatları

Bölüm II: Proje Yeri ve Etki Alanının Mevcut Çevresel Özellikleri

Proje alanının ve önerilen proje nedeniyle etkilenmesi muhtemel olan çevrenin; nüfus, fauna, flora, jeolojik ve hidrojeolojik özellikler, doğal afet durumu, toprak, su, hava, atmosferik koşullar, iklimsel faktörler, mülkiyet durumu, kültür varlığı ve sit özellikleri, peyzaj özellikleri, arazi kullanım durumu, hassasiyet derecesi (Ek-5'deki Duyarlı Yöreler Listesi de dikkate alınarak) benzeri özellikleri

Bölüm III: Projenin İnşaat ve İşletme Aşamasında Çevresel Etkileri ve Alınacak Önlemler

Projenin;

a) Çevreyi etkileyebilecek olası sorunların belirlenmesi, kirleticilerin miktarı, alıcı ortama etkileşimi, kümülatif etkilerin belirlenmesi

b) Sera gazı emisyon miktarının belirlenmesi ve emisyonların azaltılması için alınacak önlemler,

c) Projenin çevreye olabilecek olumsuz etkilerinin azaltılması için alınacak önlemler

ç) İzleme Planı (inşaat dönemi)

Bölüm IV: Halkın Katılımı

a) Projeden etkilenmesi muhtemel ilgili halkın belirlenmesi ve halkın görüşlerinin çevresel etki değerlendirmesi çalışmasına yansıtılması için önerilen yöntemler

b) Görüşlerine başvurulması öngörülen diğer taraflar

Notlar ve Kaynaklar

Ekler: Çevresel Etki Değerlendirmesi Başvuru Dosyası hazırlanmasında kullanılan bilgi ve belgeler ile raporda kullanılan tekniklerden rapor metninde sunulamayan belgeler.

Proje için seçilen yerin koordinatları

Proje için belirlenen yer ve alternatiflerinin varsa; çevre düzeni, nazım, uygulama imar planı, vaziyet planı veya plan değişikliği teklifleri

Proje ile ilgili olarak daha önceden ilgili kurumlardan alınmış belgeler

EK- 4

PROJE TANITIM DOSYASININ HAZIRLANMASINDA ESAS ALINACAK SEÇME ELEME KRİTERLERİ

Başlık Sayfası:

Proje Sahibinin Adı:

Adresi:
Telefon, GSM ve Faks Numarası:
e-posta:
Projenin Adı:
Proje Bedeli:
Proje İçin Seçilen Yerin Açık Adresi (İli, İlçesi, Mevkii):
Projenin ÇED Yönetmeliği Kapsamındaki Yeri (Sektör, Alt Sektör):
Projenin NACE Kodu:
Raporu Hazırlayan Çalışma Grubunun /Kuruluşun Adı:
Adresi:
Telefon ve Faks Numaraları:
Proje Tanıtım Dosyasının Sunum Tarihi:
İçindekiler listesi:
Projenin Teknik Olmayan Özeti:

1.Projenin Özellikleri:

- a) Projenin ve yerin alternatifleri (proje teknolojisinin ve proje alanının seçilme nedenleri),
- b) Projenin iş akım şeması, kapasitesi, kapladığı alan, teknolojisi, çalışacak personel sayısı,
- c) Doğal kaynakların kullanımı (arazi kullanımı, su kullanımı, kullanılan enerji türü vb.),
- ç) Atık miktarı(katı, sıvı, gaz ve benzeri) ve atıkların kimyasal, fiziksel ve biyolojik özellikleri,
- d) Kullanılan teknoloji ve malzemelerden kaynaklanabilecek kaza riski.

2.Proje Yeri ve Etki Alanının Mevcut Çevresel Özellikleri:

- a) Mevcut arazi kullanımı ve kalitesi (tarım alanı, orman alanı, planlı alan, su yüzeyi ve benzeri),
- b) Ek-5'deki Duyarlı Yörelere Listesi dikkate alınarak korunması gereken alanlar.

3. Projenin İnşaat ve İşletme Aşamasında Çevresel Etkileri ve Alınacak Önlemler Notlar ve Kaynaklar:

Ekler:

- 1- Proje için seçilen yerin koordinatları
- 2-Proje alanı ve yakın çevresinin mevcut arazi kullanımını değerlendirmek için; yerleşim alanlarının, ulaşım ağlarının, enerji nakil hatlarının, mevcut tesislerin ve ek-5'de yer alan Duyarlı Yörelere Listesinde belirtilen diğer alanların (proje alanı ve yakın çevresinde bulunması halinde) yerlerine ilişkin verileri gösterir bilgiler 1/25000 ölçekli hâlihazır harita (çevre düzeni planı, nazım, uygulama imar planı, vaziyet planı veya plan değişikliği teklifleri, topografik harita) üzerine işlenerek kısaca açıklanması, jeoloji haritası ve depremsellik.

EK- 5

DUYARLI YÖRELER

Bu Yönetmelik kapsamında bulunan projelere ilişkin yapılacak çalışmalar sırasında başvurulması gereken mevzuatın dökümü aşağıda yer almaktadır. Mevzuatta olabilecek değişiklikler bu bölümün ayrılmaz bir parçasıdır.

1.Ülkemiz mevzuatı uyarınca korunması gerekli alanlar

a) Milli Parklar Kanunu'nun 2 nci maddesinde tanımlanan ve bu Kanunun 3 üncü maddesi uyarınca belirlenen "Milli Parklar", "Tabiat Parkları", "Tabiat Anıtları" ve "Tabiat Koruma Alanları",

b) Kara Avcılığı Kanunu uyarınca belirlenen "Yaban Hayatı Koruma Sahaları, Yaban Hayatı Geliştirme Sahaları ve Yaban Hayvanı Yerleştirme Alanları",

c) Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu'nun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının "Tanımlar" başlıklı (a) bendinin 1 inci, 2 nci, 3 üncü ve 5 inci alt bentlerinde "Kültür Varlıkları", "Tabiat Varlıkları", "Sit" ve "Koruma Alanı" olarak tanımlanan ve aynı Kanun ile 17/6/1987 tarihli ve 3386 sayılı Kanunun (2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu'nun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesi ve Bu Kanuna Bazı Maddelerin Eklenmesi Hakkında Kanun) ilgili maddeleri uyarınca tespiti ve tescili yapılan alanlar,

ç) Su Ürünleri Kanunu kapsamında olan Su Ürünleri İstihsal ve Üreme Sahaları,

d) Su Kirliliği Kontrol Yönetmeliği'nin 17 nci, 18 inci, 19 uncu ve 20 nci maddelerinde tanımlanan alanlar,

e) Hava Kalitesi Değerlendirme ve Yönetimi Yönetmeliği'nde tanımlanan alanlar

f) Çevre Kanunu'nun 9 uncu maddesi uyarınca Bakanlar Kurulu tarafından "Özel Çevre Koruma Bölgeleri" olarak tespit ve ilan edilen alanlar,

g) Boğaziçi Kanunu'na göre koruma altına alınan alanlar,

ğ) Orman Kanunu uyarınca orman alanı sayılan yerler,

h) Kıyı Kanunu gereğince yapı yasağı getirilen alanlar,

ı) Zeytinciliğin Islahı ve Yabanilerinin Aşılattırılması Hakkında Kanunda belirtilen alanlar,

i) Mera Kanununda belirtilen alanlar,

j) Sulak Alanların Korunması Yönetmeliği'nde belirtilen alanlar.

2.Ülkemizin taraf olduğu uluslararası sözleşmeler uyarınca korunması gerekli alanlar

a) "Avrupa'nın Yaban Hayatı ve Yaşama Ortamlarını Koruma Sözleşmesi" (BERN Sözleşmesi) uyarınca koruma altına alınmış alanlardan "Önemli Deniz Kaplumbağası Üreme Alanları"nda belirtilen I. ve II. Koruma Bölgeleri, "Akdeniz Foku Yaşama ve Üreme Alanları",

b) "Akdeniz'in Kirlenmeye Karşı Korunması Sözleşmesi" (Barcelona Sözleşmesi) uyarınca korumaya alınan alanlar,

1) "Akdeniz'de Özel Koruma Alanlarının Korunmasına Ait Protokol" gereği ülkemizde "Özel Koruma Alanı" olarak belirlenmiş alanlar,

2) Cenova Bildirgesi gereği seçilmiş Birleşmiş Milletler Çevre Programı tarafından yayımlanmış olan "Akdeniz'de Ortak Öneme Sahip 100 Kıyısal Tarihi Sit" listesinde yer alan alanlar,

3) Cenova Deklerasyonu'nun 17 nci maddesinde yer alan "Akdeniz'e Has Nesli Tehlikede Olan Deniz Türlerinin" yaşama ve beslenme ortamı olan kıyısal alanlar,

c) "Dünya Kültür ve Tabiat Mirasının Korunması Sözleşmesi"nin 1 inci ve 2 nci maddeleri gereğince Kültür Bakanlığı tarafından koruma altına alınan "Kültürel Miras" ve "Doğal Miras" statüsü verilen kültürel, tarihi ve doğal alanlar,

ç) "Özellikle Su Kuşları Yaşama Ortamı Olarak Uluslararası Öneme Sahip Sulak Alanların Korunması Sözleşmesi" (RAMSAR Sözleşmesi) uyarınca koruma altına alınmış alanlar,

d) Avrupa Peyzaj Sözleşmesi.

3. Korunması gereken alanlar

a) Onaylı Çevre Düzeni Planlarında, mevcut özellikleri korunacak alan olarak tespit edilen ve yapılaşma yasağı getirilen alanlar (Tabii karakteri korunacak alan, biogenetik rezerv alanları, jeotermal alanlar ve benzeri),

b) Tarım Alanları: Tarımsal kalkınma alanları, sulanan, sulanması mümkün ve arazi kullanma kabiliyet sınıfları I, II, III ve IV olan alanlar, yağışa bağlı tarımda kullanılan I. ve II. sınıf ile, özel mahsul plantasyon alanlarının tamamı,

c) Sulak Alanlar: Doğal veya yapay, devamlı veya geçici, suların durgun veya akıntılı, tatlı, acı veya tuzlu, denizlerin gel-git hareketinin çekilme devresinde 6 metreyi geçmeyen derinlikleri kapsayan, başta su kuşları olmak üzere canlıların yaşama ortamı olarak önem taşıyan bütün sular, bataklık sazlık ve turbiyeler ile bu alanların kıyı kenar çizgisinden itibaren kara tarafına doğru ekolojik açıdan sulak alan kalan yerler,

ç) Göller, akarsular, yeraltı suyu işletme sahaları,

d) Bilimsel araştırmalar için önem arz eden ve/veya nesli tehlikeye düşmüş veya düşebilir türler ve ülkemiz için endemik olan türlerin yaşama ortamı olan alanlar, biyosfer rezervi, biyotoplar, biyogenetik rezerv alanları, benzersiz özelliklerdeki jeolojik ve jeomorfolojik oluşumların bulunduğu alanlar.

[R.G. 25 Kasım 2014 – 29186]

 [İçindekilere dön](#)

YÜKSEK SEÇİM KURULU KARARI

Yüksek Seçim Kurulu Başkanlığından:

Karar No : 4208

- K A R A R -

Toroslar İlçe Seçim Kurulu Başkanlığı tarafından Kurulumuz Başkanlığına gönderilen 13/8/2014 tarihli ve 352 sayılı yazıda; 30 Mart Mahalli İdareler Genel Seçimleri ve 10 Ağustos 2014 Cumhurbaşkanı Seçimlerinde seçim öncesi ve seçim sırasındaki işlemlerde mevcut sandık sayısının fazlalığından dolayı sıkıntılar yaşandığı, 13/8/2014 tarihli SEÇSİS verilerine göre Mersin İli Toroslar İlçesi nüfusunun 277.658, seçmen sayısının ise 187.584 olduğu, 298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkındaki Kanun'un 10. maddesinde; "Son nüfus sayımına göre nüfusu 200.000'i aşan ilçelerde, köy ve mahalle sınırları (seçim bölgeleri) esas alınarak ve mümkün olduğu nispette nüfus sayısında eşitlik gözetilerek; birden fazla ilçe seçim kurulu teşkil edilir." hükmünün yer aldığı, Mersin İli Toroslar İlçesinde iki adet ilçe seçim kurulu oluşturulması gerektiği hususunda görüş bildirilmesi istenilmiş ve konu hakkında Kurulumuzun 20/08/2014 tarihli ve 2014/3817 sayılı kararı ile oluşturulan komisyon bu konuda yaptığı çalışmalarını tamamlayarak konu hakkında düzenlediği raporu Kurulumuza sunmuş olmakla, konu incelenerek;

GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Kurulumuza sunulan 10/11/2014 tarihli "Komisyon Raporu"nda;

"298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanununun 10. maddesinin üçüncü fıkrasında; "Son nüfus sayımına göre nüfusu 200.000'i aşan ilçelerde, köy ve mahalle sınırları (seçim bölgeleri) esas alınarak ve mümkün olduğu nispette nüfus sayısında eşitlik gözetilerek, birden fazla ilçe seçim kurulu teşkil edilir." hükmüne yer verilmiştir.

Kurulumuzun 20/08/2014 tarihli ve 2014/3817 sayılı kararı ile 298 sayılı Kanun'un 10. maddesi hükmünün tüm yurt genelinde değerlendirilmesine ve Türkiye geneli itibariyle en son il ve ilçe nüfus sayılarının Türkiye İstatistik Kurumundan temin edilerek komisyonunun çalışmalarına esas alınmasına karar verilmiştir.

Komisyonumuzca, teşkilât yapımızdaki mevcut duruma göre tüm il ve ilçelerin 2012 ve 2013 yıllarına ilişkin nüfus sayıları ile 21/08/2014 tarihi itibariyle seçmen sayıları temin edilmiş, kesin nüfus sayım sonuçlarına göre, bazı ilçe nüfuslarının 200.000'i aştığı görülmüş,

bu nedenle, 298 sayılı Kanun'un 10. maddesinin üçüncü fıkrası hükmü gereğince ilçe seçim kurullarının sayılarında değişiklik yapılması gerektiği sonucuna varılmıştır.

Bu güne kadar tüm nüfus sayımı sonuçlarına göre, nüfus artış oranları göz önünde bulundurularak, Yüksek Seçim Kurulunca 298 sayılı Kanun'un 10. maddesinin üçüncü fıkrası gereğince, ilave ilçe seçim kurulları oluşturulmuş veya nüfus oranındaki azalmalara göre de aynı madde gereğince ilçe seçim kurullarının sayılarında eksiltme yapılmıştır.

Yukarıda belirtilen veriler kapsamında tüm ilçelerin durumları yeniden ele alınmış, 298 sayılı Kanunun 10. maddesinin üçüncü fıkrasındaki yasal hüküm çerçevesinde nüfus sayım sonuçlarına göre bazı ilçe seçim kurulu sayılarının artırılması gerektiği görülmüştür.

Bu kapsamda, Yurt genelinde birlikteliğin sağlanması bakımından, ilçe seçim kurullarının sayısal durumunun belirlenmesi amacıyla yapılan çalışma sonuçlarına göre ilçe seçim kurulları bakımından;

- Varlığını koruyan,
- Artış gösteren,
- Eksilme gösteren,

İlçelerin listesi ile tüm ilçe seçim kurullarının sayısal durumunu gösteren istatistikî raporlar ekte sunulmuştur.

Bununla birlikte, 298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanun'un 15, 18 ve 19. maddeleri hükümleri uyarınca, il ve ilçe seçim kurullarının 2014 yılı Ocak ayının son haftası içinde iki yıl süre ile görev yapmak üzere yeniden oluşturulması, kuruluş esas ve ilkeleri Yüksek Seçim Kurulunun 16/01/2014 tarihli ve 2014/68 sayılı kararı ile ayrıntılı olarak düzenlenmiş ve tüm teşkilata Kurumu içi elektronik posta olarak gönderilmiştir.

Kurulumuzun 16/01/2014 tarihli ve 2014/68 sayılı kararı ile il ve ilçe seçim kurullarında görev alacak hâkimler hakkında ilke ve esaslar belirlenerek detaylı olarak açıklanmış olup, bu kararda belirtilen ilkelere ve mevcut uygulamalara göre, il ve ilçe seçim kurulları oluştuktan sonra, seçim kurullarının yapısında bir değişiklik yapılmaması gerekmektedir.

Bu nedenle;

1- Komisyonumuzca teşkilât yapımızdaki mevcut duruma göre tüm il ve ilçelerin 2012 ve 2013 yılları nüfus sayıları ile 21/8/2014 tarihi itibarıyla seçmen sayıları esas alınarak yapılan çalışmaya göre belirlenen ve ekte bulunan istatistikî raporların Yüksek Seçim Kuruluna sunulmasıyla durumun Kurulca değerlendirilerek karara bağlanması,

2- İl ve İlçe Seçim Kurulları 25 Ocak 2014 tarihinden itibaren iki yıl süre ile görev yapmaları esasına göre oluşturulmuş olduğundan,

a) Nüfuslarındaki artış nedeniyle yeni seçim kurulları oluşturulması gereken ilçelerde halen görevde bulunan ilçe seçim kurullarının görevlerini sürdüreceği ve bu kurulların yapılarında bir değişiklik yapılmasına gerek olmadığı,

b) Ancak; nüfus artışı nedeniyle yeni oluşturulacak seçim kurullarına başkanlık edecek hâkimlerin, o yer adliyesinde görev yapan ve halen görevlerini sürdüren seçim kurullarında görev almamış olan hâkimler arasından 16/01/2014 tarih ve 68 sayılı kararımızda belirtilen ilkeler göz önünde bulundurulmak suretiyle belirlenmesi,

3- Nüfus sayısındaki artışa göre (200.000'i aşanlar) kurulmasına karar verilen yeni ilçe seçim kurullarının coğrafi görev alanlarının, seçim çevreleri, nüfus durumları ile idari birimlerdeki bütünlük (hangi belde, mahalle veya köylerin hangi ilçe seçim kurulunun görev alanına gireceği) gözetilmek suretiyle, ilçe seçim kurulu başkanları ile il seçim kurulu başkanlıklarınca ortaklaşa belirlenmesi ve bu konuda düzenlenecek tutanakların ve alınacak kararların birer örneğinin Kurulumuz Başkanlığına gönderilmesinin istenilmesi,

4- İlçe seçim kurullarının iki yıl süreyle yeniden oluşturulmasına dair Kurulumuzun 16/01/2014 tarih ve 68 sayılı kararında belirtilen ilkeler doğrultusunda, nüfusunda meydana gelen artış nedeniyle kurulacak olan her ilçe seçim kurulu için ayrı ayrı olmak üzere ilçe

seçim kurulu başkanının görevi devraldığına ilişkin oluşum tutanakları ile yine ilçe seçim kurullarında görev alacak siyasi parti ve memur üyelerin belirlenmesine ve yeminlerine ilişkin tutanakların düzenlenerek Kurulumuz Başkanlığına gönderilmesinin istenilmesi,

5- Nüfusunda meydana gelen artış nedeniyle kurulacak ilçe seçim kurullarının seçim ve sandık mühürleri hakkında gerekli kararların alınması konusunda Yüksek Seçim Kurulunca Başkanlık Makamına yetki verilmesi,

6- Kararın Resmî Gazete’de yayımlanması,

7- Karar örneğinin Adalet Bakanlığına, İçişleri Bakanlığına, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına, siyasi partiler genel başkanlıklarına ve Kurulumuz Seçmen Kütüğü Genel Müdürlüğü ile İdari ve Mali İşler Dairesi Başkanlığına gönderilmesi,

8- Karar örneğinin Kurulumuzun resmi internet sitesi www.yzk.gov.tr adresinde yayınlanması ve ayrıca il ve ilçe seçim kurulu başkanlıklarına iç-mail olarak iletilmesi,

gerektiği,”

şeklinde görüş bildirilmiştir.

298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanun’un 10. maddesinin üçüncü fıkrasında; “Son nüfus sayımına göre nüfusu 200.000’i aşan ilçelerde, köy ve mahalle sınırları (seçim bölgeleri) esas alınarak ve mümkün olduğu nispette nüfus sayısında eşitlik gözetilerek, birden fazla ilçe seçim kurulu teşkil edilir.” hükmüne yer verilmiştir.

Aynı Kanunun;

10 uncu maddesinde; “... her ilçede bir ilçe seçim kurulu ... bulunur.”,

18 inci maddesinde; “İlçe seçim kurulu, iki yılda bir Ocak ayının son haftasında, bir başkan ile altı asıl ve altı yedek üyeden kurulur ve iki yıl süre ile görev yapar. İlçedeki en kıdemli hâkim kurulun başkanıdır...”,

28 inci maddesinde; “... her ilçede “Seçmen Kütükleri Bürosu” kurulmuştur.”,

30 uncu maddesinin son fıkrasında; “İlçe seçmen kütük büroları ve il seçim kurulları için öncelikle adliye ve hükümet konaklarında yeterli nitelikte yer ayırmakla Cumhuriyet Başsavcıları ile mülki amirler görevlidir.”,

hükümleri bulunmaktadır.

Yine, aynı Kanun’un 30 ve 181. maddelerinde de; seçmen kütük bürolarının, ilçe seçim kurulu başkanı olan hâkim nezaretinde faaliyette bulunacağı belirtilmiştir.

Öte yandan, komisyon raporunda da belirtildiği üzere, nüfus sayılarına göre bazı ilçelerin nüfuslarının 200.000’i aştığı ve yukarıda sözü edilen madde hükmü gereğince birden fazla ilçe seçim kurulu oluşturulacak nüfusa ulaştığı tespit edilmiştir.

Bu nedenle, komisyonca yürütülen çalışma sonrası düzenlenen 10/11/2014 tarihli raporun Kurulumuzca uygun görüldüğüne ve komisyon raporunda belirtilen konuların karar haline dönüştürülmesine karar verilmesi gerekmiştir.

S O N U Ç :

Açıklanan nedenlerle;

I- Teşkilât yapımızdaki mevcut duruma göre tüm il ve ilçelerin 2013 yılı nüfus sayıları ile 21/08/2014 tarihi itibarıyla seçmen sayıları göz önüne alınarak;

1- Aksaray İli Merkez İlçesinde mevcut bir (1) ilçe seçim kurulu sayısının iki (2)’ye çıkartılmasına,

2- Afyonkarahisar İli Merkez İlçesinde mevcut bir (1) ilçe seçim kurulu sayısının iki (2)’ye çıkartılmasına,

3- Bursa İli Nilüfer İlçesinde mevcut bir (1) ilçe seçim kurulu sayısının iki (2)’ye çıkartılmasına,

4- Çorum İli Merkez İlçesinde mevcut bir (1) ilçe seçim kurulu sayısının iki (2)’ye çıkartılmasına,

5- Diyarbakır İli Kayapınar İlçesinde mevcut bir (1) ilçe seçim kurulu sayısının iki (2)'ye çıkartılmasına,

6- Eskişehir İli Tepebaşı İlçesinde mevcut bir (1) ilçe seçim kurulu sayısının iki (2)'ye çıkartılmasına,

7- İstanbul İli;

a) Sarıyer İlçesinde mevcut bir (1) ilçe seçim kurulu sayısının iki (2)'ye,

b) Başakşehir İlçesinde mevcut bir (1) ilçe seçim kurulu sayısının iki (2)'ye,

c) Sultanbeyli İlçesinde mevcut bir (1) ilçe seçim kurulu sayısının iki (2)'ye,

ç) Sancaktepe İlçesinde mevcut bir (1) ilçe seçim kurulu sayısının iki (2)'ye, çıkartılmasına,

8- Konya İli Karatay İlçesinde mevcut bir (1) ilçe seçim kurulu sayısının iki (2)'ye çıkartılmasına,

9- Mersin İli Toroslar İlçesinde mevcut bir (1) ilçe seçim kurulu sayısının iki (2)'ye çıkartılmasına,

10- Sakarya İli Adapazarı İlçesinde mevcut bir (1) ilçe seçim kurulu sayısının iki (2)'ye çıkartılmasına,

ve bu ilçelerde Kurulumuzun 16/01/2014 tarih ve 68 sayılı kararında açıklanan esas ve ilkeler doğrultusunda ilçe seçim kurullarının oluşturulmasına,

11- Diğer ilçe seçim kurullarının mevcut durumlarını koruduğuna ve nüfuslarının ilçe seçim kurulu sayılarının arttırılmasını veya azaltılmasını gerektirecek ölçütte görülmediğine,

II- İl ve İlçe Seçim Kurulları 25 Ocak 2014 tarihinden itibaren iki yıl süre ile görev yapmaları esasına göre oluşturulmuş olduğu dikkate alınarak;

a)- Nüfuslarındaki artış nedeniyle yeni seçim kurulları oluşturulması gereken ilçelerde halen görevde bulunan ilçe seçim kurulları görevlerini sürdüreceğinden kurulların yapılarında bir değişiklik yapılmasına gerek olmadığına,

b)- Ancak; nüfus artışı nedeniyle yeni oluşturulacak seçim kurullarına başkanlık edecek hâkimlerin, o yer adliyesinde görev yapan ve halen görevlerini sürdüren seçim kurullarında görev almamış olan hâkimler arasından 16/01/2014 tarih ve 68 sayılı kararımızda belirtilen ilkeler göz önünde bulundurulmak suretiyle belirlenmesine,

III- Nüfus sayısındaki artışa göre (200.000'i aşanlar) kurulmasına karar verilen yeni ilçe seçim kurullarının coğrafi görev alanlarının, seçim çevreleri, nüfus durumları ile idari birimlerdeki bütünlük (hangi belde, mahalle veya köylerin hangi ilçe seçim kurulunun görev alanına gireceği) gözetilmek suretiyle, ilçe seçim kurulu başkanları ile il seçim kurulu başkanlıklarınca ortaklaşa belirlenmesi ve bu konuda düzenlenecek tutanakların ve alınacak kararların birer örneğinin Kurulumuz Başkanlığına gönderilmesine,

IV- İlçe seçim kurullarının iki yıl süreyle yeniden oluşturulmasına dair Kurulumuzun 16/1/2014 tarih ve 68 sayılı kararında belirtilen ilkeler doğrultusunda, nüfusunda meydana gelen artış nedeniyle kurulacak olan her ilçe seçim kurulu için ayrı ayrı olmak üzere ilçe seçim kurulu başkanının görevi devraldığına ilişkin oluşum tutanakları ile yine ilçe seçim kurullarında görev alacak siyasi parti ve memur üyelerin belirlenmesine ve yeminlerine ilişkin tutanakların düzenlenerek Kurulumuz Başkanlığına gönderilmesine,

V- Nüfusunda meydana gelen artış nedeniyle kurulacak ilçe seçim kurullarının seçim ve sandık mühürleri hakkında gerekli kararların alınması konusunda Yüksek Seçim Kurulunca Başkanlık Makamına yetki verilmesine,

VI- Kararın Resmî Gazete'de yayımlanmasına,

VII- Karar örneğinin Adalet Bakanlığına, İçişleri Bakanlığına, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına, siyasi partiler genel başkanlıklarına ve Kurulumuz Seçmen Kütüğü Genel Müdürlüğü ile İdari ve Mali İşler Dairesi Başkanlığına gönderilmesine,

VIII- Karar örneğinin Kurulumuzun resmi internet sitesi www.ysk.gov.tr adresinde yayınlanması ve ayrıca ilgili il ve ilçe seçim kurulu başkanlıklarına iç-mail olarak iletilmesine,

10/11/2014 tarihinde oybirliği ile karar verildi.

Başkan Sadi GÜVEN	Başkanvekili Turan KARAKAYA	Üye Muharrem COŞKUN	Üye Mehmet KÜRTÜL
Üye Nilgün İPEK	Üye Ünal DEMİRCİ	Üye Ali KAYA	Üye İlhan HANAĞASI
Üye İbrahim ZENGİN	Üye Zeki YİĞİT	Üye Şakir AKTI	

[R.G. 25 Kasım 2014 – 29186]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

KANUNLAR

ENGELLİLER HAKKINDA KANUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN

Kanun No. 6567

Kabul Tarihi: 18/11/2014

MADDE 1 – 1/7/2005 tarihli ve 5378 sayılı Engelliler Hakkında Kanunun geçici 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının ikinci cümlesinde geçen “toplu taşıma araçları, yolcu gemileri ile özel ve kamu şehirler arası toplu taşıma araçları ile turizm taşımacılığı yapılan araçlar” ibaresi “araçlarla verilen toplu taşıma hizmetleri, turizm taşımacılığı yapılan araçlarla sağlanan taşıma hizmetleri ve özel ve kamu şehirler arası toplu taşıma hizmetleri ile yolcu gemileri” olarak değiştirilmiş, mülga dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiş, bu fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş ve diğer fıkralar teselsül ettirilmiş, mevcut altıncı fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “kişilerine” ibaresi “kişileri ve ikinci, üçüncü fıkralar ile beşinci fıkra kapsamında yürürlüğe konulan yönetmelikle öngörülen yükümlülüklerini yerine getirmediği denetim komisyonlarınca tespit edilen gerçek ve özel hukuk tüzel kişilerine”, aynı fıkranın üçüncü cümlesinde yer alan “Sürenin bitiminden” ibaresi “İkinci ve üçüncü fıkroda öngörülen yükümlülüklerini veya geçici 2 ve 3 üncü maddelerde belirtilen sürelerin bitiminden” olarak değiştirilmiştir.

“Bu fıkranın yürürlüğe girdiği tarihten sonra üretilen şehirler arası ve uluslararası yolcu taşımacılığı ile servis ve turizm taşımacılığı yapan araçlar dışında şehir içi yolcu taşıma hizmeti yapan araçlardan erişilebilir olmayanlara yolcu taşıma hizmeti için yetki belgesi, izin ve çalışma ruhsatı verilmez.”

“Şehirler arası yolcu taşıma hizmeti ile şehir içi servis ve turizm taşımacılığı hizmetinin erişilebilir hâle getirilmesi için usul ve esaslar Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı ile Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığının görüşleri alınmak suretiyle Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca bu fıkranın yürürlük tarihinden itibaren bir yıl içinde çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 2 – Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

25/11/2014

[R.G. 26 Kasım 2014 – 29187]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

**TÜRKİYE CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ İLE MAKEDONYA CUMHURİYETİ
HÜKÜMETİ ARASINDA KÜLTÜR MERKEZLERİNİN KURULUŞU VE
FAALİYETLERİ HAKKINDA ANLAŞMANIN ONAYLANMASININ
UYGUN BULUNDUĞUNA DAİR KANUN**

Kanun No. 6568

Kabul Tarihi: 18/11/2014

MADDE 1 – (1) 21 Aralık 2012 tarihinde İstanbul’da imzalanan “Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Makedonya Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Kültür Merkezlerinin Kuruluşu ve Faaliyetleri Hakkında Anlaşma”nın onaylanması uygun bulunmuştur.

MADDE 2 – (1) Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – (1) Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

25/11/2014

[R.G. 26 Kasım 2014 – 29187]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

**TÜRKİYE SAĞLIK ENSTİTÜLERİ BAŞKANLIĞI KURULMASI İLE
BAZI KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE
DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN**

Kanun No. 6569

Kabul Tarihi: 19/11/2014

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam ve Tanımlar

Amaç ve kapsam

MADDE 1 – (1) Bu Kanun; sağlık bilim ve teknolojileri alanında ülkeye ve insanlığa hizmet etmek amacıyla; Türkiye’nin rekabet gücünü artırmak ve sürekli kılmak, kalkınma planı hedefleri ile Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulunun belirlediği öncelikleri de dikkate alarak ülkemizin ileri teknoloji ve inovasyon ihtiyacını karşılamak, yeni ürünlerin üretimini ve var olanların geliştirilmesini sağlamak, araştırmacılara bilimsel ortam temin etmek, kamu hukuku ve özel hukuk tüzel kişileri ile iş birliği yaparak bilimsel araştırmalar yapmak, yaptırmak, bu araştırmaları koordine etmek, teşvik etmek, Ar-Ge’lere katkı sağlamak, sağlık bilim ve teknoloji kültürü ile ekosistemlerin geliştirilmesinde öncülük yapmak, sağlık hizmetlerinde akreditasyon faaliyetlerini yürütmek üzere Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığının kurulması ile teşkilat ve görevleriyle ilgili usul ve esasları düzenler.

Tanımlar

MADDE 2 – (1) Bu Kanunun uygulanmasında;

- Ar-Ge: Sağlık bilimi ve teknolojileri alanındaki araştırma ve geliştirme faaliyetlerini,
- Bakan: Sağlık Bakanını,
- Bakanlık: Sağlık Bakanlığını,
- Başkan: Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanını,

- d) Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulu: 16/8/1983 tarihli ve 77 sayılı Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulu Kurulmasına İlişkin Kanun Hükmünde Kararname ile teşkil edilen Kurulu,
- e) TÜSEB: Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığını,
- f) Yönetim Kurulu: Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı Yönetim Kurulunu, ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

TÜSEB'in Kuruluşu ve Görevleri

TÜSEB'in kuruluşu

MADDE 3 – (1) Bu Kanunla verilen görevleri yerine getirmek amacıyla, kamu tüzel kişiliğine, bilimsel ve idari özerkliğe sahip, özel bütçeli Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı kurulmuştur. TÜSEB'in merkezi İstanbul'dadır.

(2) TÜSEB'in ilgili olduğu bakanlık, Sağlık Bakanlığıdır.

(3) TÜSEB, bu Kanunda düzenlenmeyen hususlarda özel hukuk hükümlerine tabidir.

TÜSEB'in görevleri

MADDE 4 – (1) TÜSEB'in görevleri şunlardır:

a) Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulunun sağlık bilimi ve teknolojileri konusunda aldığı kararları uygulamak veya bu kararların uygulanmasında eşgüdüm sağlamak.

b) Ar-Ge yapmak, Ar-Ge'lere mali ya da bilimsel destek sağlamak, bunları koordine etmek, teşvik etmek, izlemek, bu amaçla program ve projeler geliştirmek.

c) Kamu kurum ve kuruluşları ile gerçek kişiler ve özel hukuk tüzel kişileri tarafından Ar-Ge'lerin yapılmasını veya yaptırılmasını sağlamak, bunları desteklemek, teşvik etmek, iş birliği yaparak ortak projeler yürütmek.

ç) Sağlık bilimi ve teknolojilerindeki gelişme, buluş ve yeniliklerin sağlık hizmetlerinde kullanımına ve yaygınlaştırılmasına, toplum ve bireyin sağlık düzeyinin yükseltilmesine dönük Ar-Ge yapmak ve/veya yaptırmak, bu maksatla Ar-Ge merkezleri ve ihtiyaç duyulan diğer birimleri kurmak veya kurdurmak.

d) Ar-Ge sonucu üretilen veya geliştirilen aşı, ilaç, tıbbi cihaz ve ürün ile teşhis ve tedaviye yönelik teknik ve yöntemlerin üretimini, tanıtımını, kullanılmasını ve bunlardan yararlanılmasını sağlamak, bu maksatla ilgili sektörlerle iş birliği ve ortaklıklar yapmak; elde edilen çıktılarını ticari değere dönüştürülmesini ve bu alanlardaki girişimciliği desteklemek; Yönetim Kurulu tarafından belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde hibe niteliğinde ve/veya geri ödemeli destekler vermek ve ön ödemede bulunmak; Bakanın onayı üzerine bu amaçlarla yurt içinde ve/veya yurt dışında şirket kurmak ve/veya kurulmuş şirketlere ortak olmak, kurulmuş şirketlerde imtiyazlı pay sahibi olmak.

e) Öncelikle 11/10/2011 tarihli ve 663 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 50 nci madde hükümleri olmak üzere, görev alanına giren hususlarda Bakanlık ve bağlı kuruluşları tarafından talep edilen işleri Yönetim Kurulu kararı ile yapmak veya yaptırmak.

f) Bakanlık bağlı kuruluşları, yükseköğretim kurumları ve özel kesim ile iş birliği içerisinde sağlık hizmetlerinde kalite ve akreditasyon kurallarının belirlenmesinde Bakanlığa bilimsel katkı sağlamak, sağlık hizmetlerinin akreditasyonu hariç olmak üzere 27/10/1999 tarihli ve 4457 sayılı Türk Akreditasyon Kurumu Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun hükümleri saklı kalmak kaydıyla ulusal ve uluslararası düzeyde sağlık kuruluşlarını akredite etmek, uluslararası ve bölgesel akreditasyon birlikleri ve örgütleri ile diğer ülkelerin akreditasyon kuruluşlarıyla karşılıklı tanıma anlaşmaları yapmak.

g) Teşhis ve tedavi standartlarının oluşturulmasına ve yeni tedavi yöntemlerinin geliştirilmesine katkıda bulunacak Ar-Ge yapmak veya yaptırmak.

ğ) Sağlık bilimi ve teknolojilerindeki gelişmelerin uygulamaya aktarılması, Ar-Ge'nin özendirilmesi maksadıyla seminer, sempozyum, kurs, konferans ve benzeri etkinlikler ve sertifika ile değerlendirilecek eğitim ve öğretim programlarını düzenlemek ve uygulamak.

h) Görev alanına giren faaliyetlerle ilgili danışmanlık hizmeti vermek ve görüş bildirmek.

1) Fikri mülkiyet haklarını koruyacak ve geliştirecek şekilde ulusal ve uluslararası literatür ve patentleri takip etmek, yeni patent başvuru alanlarını keşfetmek ve gerçekleştirmek, araştırmacılar adına bu süreçleri gerektiğinde karşılıksız olarak yürütmek, fikri haklar, lisans ve bilgi aktarımı amacıyla girişimlerde bulunmak, satın almak, satmak ve ortaklık yapmak.

i) Uluslararası kurum ve kuruluşların sağlık bilim ve teknolojisi alanındaki gelişmelerle ilgili yayınlarını takip etmek, gerekli görülenleri tercüme ettirerek yayımlamak, görev ve faaliyet alanı ile ilgili yayınlar yapmak.

j) Bilim insanlarının ve araştırmacıların yetiştirilmeleri ve geliştirilmeleri için imkânlar sağlamak; bu amaçla ödüller vermek, öğrenim sırasında ve sonrasında üstün başarıyla kendini gösteren gençleri izleyerek onların yetişme ve gelişmelerine yardım etmek.

k) Bu Kanun ve diğer kanunlarla verilen görevleri yerine getirmek amacıyla; teknopark, kuluçka merkezi, teknoloji merkezi, teknoloji transfer ofisleri, proje geliştirme ve bilgi aktarım merkezleri, bilim merkezi, bilim parkı ve benzerlerini kurmak ve bu amaçla faaliyet gösteren üniversiteleri desteklemek, destek programları oluşturmak, iş birliği ağları ve kümelenme faaliyetlerini desteklemek, proje pazarı, bilim fuarı, yarışma ve benzeri etkinlikleri düzenlemek ve desteklemek, ödül ve teşvik ikramiyesi vermek, Yönetim Kurulu tarafından belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde teminatlı veya teminat alınmaksızın hibe ve/veya kredi olarak sermaye desteği vermek ve ön ödemede bulunmak.

(2) TÜSEB, görevleri kapsamında yurt içinde veya yurt dışında, kamu hukuku ve özel hukuk tüzel kişilerine ait sağlık kurumları, enstitüler, Ar-Ge merkezleri ve laboratuvarları, insan kaynağı, fiziki mekân ve altyapı, donanım, finansman dâhil her türlü kaynağı iş birliği ve/veya birlikte kullanım protokolü çerçevesinde kullanabilir veya kendisine ait kaynakları kullanabilir.

(3) Bakanlık ve bağlı kuruluşlarınca talep edilecek saha araştırmaları, Ar-Ge, yayım ve danışmanlık hizmetleri TÜSEB tarafından yerine getirilebilir.

(4) TÜSEB'in enstitüleri, kamu kaynağı kullanılan projeler ile kamu kurum ve kuruluşlarının finanse ettiği projelere de başvurabilir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Organlar ve Görevleri

Organlar

MADDE 5 – (1) TÜSEB'in organları şunlardır:

- a) Yönetim Kurulu
- b) Yüksek Danışma Kurulu
- c) Başkanlık

Yönetim Kurulu

MADDE 6 – (1) Yönetim Kurulu, Bakanın başkanlığında; Bakanlık Müsteşarı, Başkan, Bakan tarafından seçilecek iki üye, Yükseköğretim Kurulundan iki üye ile iki enstitü başkanı olmak üzere toplam dokuz üyeden oluşur. Seçilen üyelerin görev süresi iki yıldır. Üye enstitü başkanları dönüşümlü olarak ikişer yıl için enstitülerin kuruluş tarihi esas alınarak belirlenir. Yönetim Kurulunun görev ve yetkileri şunlardır:

a) Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulu kararları ile Yüksek Danışma Kurulunun tavsiyelerini de dikkate alarak TÜSEB'in politika, strateji ve hedeflerini belirlemek, faaliyet sonuçlarını izlemek, değerlendirmek ve beklenen performansın sağlanmadığı alanlar için gerekli önlemleri almak.

b) TÜSEB'in yıllık faaliyet programı ile bütçe teklifini ve personel kadro normlarını karara bağlamak.

c) Bakanın teklifi üzerine enstitülerin kurulmasına ilişkin karar almak.

ç) Başkanlık projeleri dâhil, kamu kaynağı kullanılacak ve tutarı bir milyon Türk lirasının üzerindeki TÜSEB'in faaliyet alanı kapsamındaki Ar-Ge projelerine, bilim kurullarının görüşlerini de alarak izin vermek.

d) Başkanlık tarafından yurt içinde ve/veya yurt dışında şirket kurulmasına ve kurulmuş şirketlere ortak olunmasına ilişkin yapılan teklifleri karara bağlamak.

e) Bu Kanun ve diğer mevzuat hükümleriyle Yönetim Kuruluna verilen diğer görevleri yürütmek.

(2) Birinci fıkranın (ç) bendinde belirtilen tutar, Bakanlar Kurulunca beş katına kadar artırılabilir. Bu tutar, her takvim yılı başından geçerli olmak üzere o yıl için 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanunu uyarınca tespit ve ilan edilen yeniden değerlendirme oranında artırılarak uygulanır.

(3) Yönetim Kurulu, ayda bir defadan az olmamak üzere, en az yedi üye ile toplanır ve en az beş üyenin aynı yöndeki oyu ile karar alır.

Yüksek Danışma Kurulu

MADDE 7 – (1) Yüksek Danışma Kurulu; Bakanın başkanlığında, Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı, Ekonomi Bakanlığı, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı, Kalkınma Bakanlığı, Maliye Bakanlığı ve Sağlık Bakanlığı müsteşarları, Savunma Sanayii Müsteşarı, Başkan, Türkiye Yatırım Destek ve Tanıtım Ajansı, Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı, Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu, Türkiye Bilimler Akademisi, Sosyal Güvenlik Kurumu, Türkiye İlaç ve Tıbbî Cihaz Kurumu, Türkiye Halk Sağlığı Kurumu, Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumu, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği, Türk Tabipleri Birliği, Türk Dış Hekimleri Birliği, Türk Eczacıları Birliği ve Türkiye İhracatçılar Meclisi başkanları, Bakanlık Sağlık Hizmetleri Genel Müdürü ve Yönetim Kurulu tarafından seçilecek altı üye ile Yükseköğretim Kurulu Başkanlığının bildireceği üç üye olmak üzere, toplam otuz iki üyeden oluşur. Bakanlık Sağlık Politikaları Kurulu üyeleri Kurula doğal üye olarak katılırlar, ancak oy kullanamazlar.

(2) Yönetim Kurulunun belirleyeceği üyeler; sağlık bilim ve/veya teknolojileri alanlarında en az doktora derecesine sahip, eser, araştırma, buluş veya çalışmalarıyla temayüz etmiş veya bilimsel ve teknolojik sistem, kurum ve birimleri başarı ile kurmuş ve/veya yönetmiş olan yerli ya da yabancı kişiler arasından seçilir. Kurulun gündemine göre oy kullanmamak kaydıyla Yüksek Danışma Kurulu Başkanı tarafından görüşlerine başvurmak üzere alanında uzman, yerli ve yabancı kişiler davet edilebilir. Kurulun seçilmiş üyelerinin görev süresi üç yıldır. Üyeler en çok iki dönem için bu göreve seçilebilir.

(3) Yüksek Danışma Kurulu; TÜSEB'in politika, strateji ve hedeflerinin belirlenmesinde ve çalışma programının oluşturulmasında görüş ve önerilerde bulunur.

(4) Yüksek Danışma Kurulu, yılda en az bir defa üye tam sayısının üçte iki çoğunluğu ile toplanır, toplantıda hazır bulunan üyelerin salt çoğunluğu ile karar alır. Yüksek Danışma Kurulunun kararları tavsiye niteliğindedir. Yüksek Danışma Kurulunun çalışma usul ve esasları ile üyelerde aranacak diğer şartlar, Başkanlıkça çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

Başkanlık teşkilatı

MADDE 8 – (1) Başkanlık; Başkan, Genel Sekreterlik ve Başkana bağlı olarak faaliyet gösteren enstitülerden oluşur.

(2) Başkan, üç yıl süreyle görev yapmak üzere Bakanın teklifi üzerine Başbakan tarafından atanır. Süresi biten Başkan, iki dönem daha aynı usulle yeniden atanabilir. Başkana yardımcı olmak üzere iki başkan yardımcısı görevlendirilebilir. Başkan yardımcıları, Bakanın görev süresi ile sınırlı olarak görev yapmak üzere, Bakanın teklifi üzerine Bakan tarafından atanır. Başkan, başkan yardımcıları ve Genel Sekreter, gerektiğinde görev süresi dolmadan da görevden alınabilir.

(3) Genel Sekreter, Başkanın teklifi üzerine, Bakan tarafından atanır. Genel Sekreter, Başkanın görev süresi ile sınırlı olmak üzere görev yapar. Ancak, Genel Sekreterliğe yeni atama yapılmıyaya kadar mevcut Genel Sekreter görevine devam eder.

(4) Enstitü başkanları, Başkanın teklifi üzerine Bakan tarafından üç yıllığına atanır. Süresi biten enstitü başkanı iki dönem daha aynı usulle yeniden atanabilir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Başkanın Görevleri, Genel Sekreterlik ve Enstitüler

Başkanın görevleri

MADDE 9 – (1) Başkanın görevleri şunlardır:

- a) Yönetim Kurulu kararlarını uygulamak.
- b) Başkanlığı yönetmek ve temsil etmek.
- c) Başkanlık personelinin atamak.
- ç) Enstitü başkanlarının, enstitü bilim kurulunca kabul edilmiş bir milyon Türk lirasının altındaki Ar-Ge proje teklifleri hakkında karar vermek.
- d) TÜSEB'in yıllık faaliyet programını, bütçe teklifini, istihdam edilecek personelin kadro normlarını hazırlayarak Yönetim Kurulunun onayına sunmak, bunların uygulanmasını sağlamak, yıl sonu faaliyet raporunu hazırlamak.
- e) TÜSEB'in faaliyet alanıyla ilgili taşınmazların satın alınması, kiralanması, satılması, diğer aynı ve şahsi hakların tesis edilmesi ve bağış alınmasına karar vermek.
- f) TÜSEB bünyesinde elde edilen tüm fikrî ve sınai hakların bedelli veya bedelsiz olarak devredilmesini, lisans izninin verilmesini veya bu hakların konusu ürünlerin üretim ve satışının yapılmasını ve bu amaçla şirket kurulmasını Yönetim Kuruluna teklif etmek.
- g) Başkanlıkça verilen hizmetler karşılığında alınacak ücretlere ilişkin fiyat tarifelerinin enstitü başkanlarının önerisi üzerine belirlenmesini; telif, işleme ücreti ve benzeri ödemelerin tutar veya üst limitlerinin tespit edilmesini Yönetim Kuruluna teklif etmek.
- ğ) TÜSEB'in görev alanı ile ilgili uluslararası veya bölgesel kuruluşlara üye olmasına ve TÜSEB'in bu kuruluşlar nezdinde temsil edilmesine karar vermek.

h) Bu Kanun ve diğer mevzuat hükümleriyle Başkana verilen diğer görevleri yürütmek.

(2) Başkan yardımcıları, Başkanlığa verilen görevlerin yerine getirilmesinde Başkana yardımcı olur ve Başkan tarafından verilen görevleri yaparlar. Başkan yardımcıları bu görevlerin yerine getirilmesinden Başkana karşı sorumludur.

Genel Sekreterlik

MADDE 10 – (1) Genel Sekreterlik; TÜSEB'in ve Başkanlığın idari, mali, bilgi sistemleri, hukuk ve diğer destek hizmetlerini yürütmek üzere kurulacak birimlerden oluşur. Bu birimler Maliye Bakanlığının uygun görüşü üzerine, Yönetim Kurulunun onayı ile Başkanlıkça çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

(2) Genel Sekreter, verilen görevlerin yerine getirilmesinden Başkana karşı sorumludur.

Enstitüler

MADDE 11 – (1) TÜSEB bünyesinde aşağıdaki enstitüler kurulmuştur:

- a) Türkiye Kanser Enstitüsü
 - b) Türkiye Biyoteknoloji Enstitüsü
 - c) Türkiye Anne, Çocuk ve Ergen Sağlığı Enstitüsü
 - ç) Türkiye Halk Sağlığı ve Kronik Hastalıklar Enstitüsü
 - d) Türkiye Geleneksel ve Tamamlayıcı Tıp Enstitüsü
 - e) Türkiye Sağlık Hizmetleri Kalite ve Akreditasyon Enstitüsü
- (2) Birinci fıkrada sayılan enstitüler dışında, Bakanın teklifi üzerine Bakanlar Kurulu kararıyla, TÜSEB'in merkezi dışındaki illerde de olmak üzere yeni enstitüler kurulabilir.
- (3) Enstitüler bünyesinde, ihtiyaca göre bilim kurulları kurulur. Enstitüler ile bilim kurulu üyelerinin nitelikleri, sayıları, bunlara yapılacak ödemeler ile diğer hususlar, Maliye

Bakanlığının uygun görüşü alınarak Yönetim Kurulunun onayı üzerine Başkanlıkça çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Personele İlişkin Hükümler

Personelin istihdamı ve nitelikleri

MADDE 12 – (1) Başkanlık personeli, 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanunu hükümlerine tabi olarak çalıştırılır. Başkanlık personelinin kadro unvan ve sayıları ekli (I) sayılı Cetvelde gösterilmiştir. Bunların birimlere dağılımını yapmaya Başkan yetkilidir. Personelin kadro unvan ve sayılarında mevcut sayılarının bir katını aşmamak kaydıyla değişiklik yapmaya, Yönetim Kurulunun kararı üzerine Bakan yetkilidir.

(2) Başkan, başkan yardımcıları, Genel Sekreter ve enstitü başkanlarının, en az doçentlik derecesi sahibi olması, İngilizce, Almanca ya da Fransızca dillerinden en az birini iyi derecede bilmesi ve en az on yıl kamu ve/veya özel sektörde çalışmış olması şarttır. Bu kişilerde aranacak diğer nitelikler Yönetim Kurulu tarafından belirlenir.

(3) Başkanlıkta çalıştırılacak personelde, 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinin birinci fıkrasının (A) bendinin (1), (4), (5), (6) ve (7) numaralı alt bentlerindeki şartlar aranır. Ancak, Başkanlıkta çalıştırılacak yabancı uzmanlar için Türk vatandaşlığı şartı aranmaz.

(4) Enstitülerde Ar-Ge projelerinin gerektirdiği niteliklere sahip olanlar, proje süresi ile sınırlı olmak üzere, belirli süreli iş sözleşmesiyle istihdam edilebilir.

(5) Kamu kurum ve kuruluşlarınca sağlanan burslardan doğan mecburi hizmet yükümlülükleri, yükümlünün istemi, Başkanlığın talebi ve yükümlüye burs veren kamu kurum ve kuruluşunun onayı ile TÜSEB'e devredilebilir.

(6) Yabancı uyruklu uzmanlar, 27/2/2003 tarihli ve 4817 sayılı Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanun hükümlerine tabi olmaksızın ve haklarında 4857 sayılı Kanun hükümleri uygulanmak suretiyle bir yıla kadar çalıştırılabilir.

(7) Kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan Devlet memurları ile öğretim elemanlarından gerekli nitelikleri taşıyanlar, kendilerinin isteği ve kurumlarının muvafakatiyle Başkanlık kadrolarında istihdam edilebilir. Bunların kurumlarıyla olan ilişkileri, iş sözleşmesinin yapılmasıyla son bulur. Başkanlıkta bu fıkra uyarınca istihdam edilmeye başlananlardan önceki kurumlarıyla ilişkilerinin kesilmesinden dolayı emekli ikramiyesinin hesabına esas toplam hizmet süresi on beş yıldan az olanlara, emekli ikramiyesi ödenmez ve ödenmeyen emekli ikramiyesinin hesabına esas hizmet süreleri Başkanlıkta geçecek hizmet süreleriyle birleştirilmek suretiyle kıdem tazminatının hesabına esas hizmet sürelerine dâhil edilir. Ayrıca, bu şekilde kıdem tazminatının hesabına esas hizmet süresine dâhil edilecek süreler ile emekli ikramiyesinin hesabı açısından on beş yıldan fazla hizmeti olanların bu hizmet süreleri kıdem süresine bağlı diğer hakların tespitinde de dikkate alınır. Bu şekilde istihdam edilenlerden, sosyal güvenlik kuruluşlarından aylık bağlanması veya iş sözleşmesinin işveren tarafından haklı nedenle derhâl feshi kapsamında iş sözleşmesi sona erenler hariç olmak üzere, Başkanlıktaki görevleri sona erenlerden, önceki kurumlarındaki ilgili kadrolara atanma şartlarını kaybetmemiş olanlar; öğrenim durumları, hizmet yılı ve kazanılmış hak aylık dereceleri dikkate alınarak önceki kurumlarında öğrenim durumları, hizmet yılı ve kazanılmış hak aylık derecelerine uygun boş bir kadroya en geç bir ay içinde atanırlar ve herhangi bir işleme gerek kalmaksızın en geç bir ay içinde göreve başlatılırlar. Bu fıkra uyarınca önceki kurumlarına dönen kişilerin Başkanlıkta geçen hizmetleri kazanılmış hak aylık derece ve kademeleri ile kıdeme bağlı haklarında değerlendirilir. Önceki kurumlarına tekrar atanana iş sözleşmesinin sona ermiş olmasından dolayı Başkanlıkça kıdem tazminatı veya başkaca bir tazminat ödenmez ve bu süreler sonraki hizmetlerine göre hak kazanacakları emekli ikramiyesi hesabında dikkate alınır.

(8) Bu madde ve 13 üncü madde kapsamında çalıştırılacakların nitelikleri, işe alınmaları ve görevlendirilmeleri, performans değerlendirmeleri ve disiplin işlemleri ile kadrolarda bulunanlarla aylıksız izinli olarak görev yapanların aylık ücret ve diğer mali ve sosyal hakları, Maliye Bakanlığının uygun görüşü alınarak Yönetim Kurulunun onayı ile Başkanlıkça çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

(9) TÜSEB personeline ilişkin tüm ihtilaflar iş mahkemelerinde görülür.

(10) Kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan personele, kurumlarının izni ile akreditasyon faaliyetlerine yönelik görev verilebilir. Bunlara görevleri karşılığı ödenecek ücret, (3.000) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarı geçmemek üzere Yönetim Kurulu kararı ile belirlenir.

Kurumlar arası görevlendirme

MADDE 13 – (1) Kamu kurum ve kuruluşlarında, ilgili personel kanunlarına göre kadrolu olarak çalışanlar, ilgili kamu kurum veya kuruluşlarının muvafakati ve ilgilinin kabul etmesi şartı ile Başkan tarafından, yapılacak çalışmanın kapsamı ve süresi de dikkate alınarak en çok üç yıl süreyle TÜSEB’de görevlendirilebilirler. Süresi sona erenler, aynı usule göre yeniden görevlendirilebilirler. Bu şekilde görevlendirilenler, kurumlarınca görev süresince aylıklı izinli sayılırlar. Bunların aylık, ek gösterge, tazminat, ek ödeme ve diğer mali ve sosyal hak ve yardımları kendi kurumlarınca ödenir, her türlü özlük hakları devam eder ve bunlara ayrıca herhangi bir ödeme yapılmaz.

(2) Birinci fıkra kapsamında yer alan personel, aylıksız izinli olarak da birinci fıkra hükümleri uyarınca TÜSEB’de görevlendirilebilir ve bunların sosyal güvenlik ile ilişkileri kendi kurumlarındaki statüleri dikkate alınarak devam ettirilir.

(3) Bu madde kapsamında görevlendirileceklerin sayısı toplam kadro sayısının yarısını geçemez ve bunların Başkanlıkta çalıştıkları süreler terfi ve emekliliklerinde hesaba katılır, terfileri başkaca bir işleme gerek duyulmadan süresinde yapılır. Bunlardan aylıksız izinli olarak çalıştırılanların Başkanlıkta geçen süreleri kazanılmış hak aylık derece ve kademelerinde de değerlendirilir.

Personelin ücret ile diğer mali ve sosyal hakları

MADDE 14 – (1) Başkan ve diğer personelin ücreti ile diğer mali haklarının üst sınırı Bakanın önerisi üzerine Bakanlar Kurulu tarafından belirlenir.

(2) Başkanlık kadrolarında çalıştırılanlar ve görevlendirilenler Ar-Ge, bilimsel faaliyetler ve uygulama gibi görev alanlarıyla ilgili yıllık periyotlarda performans değerlendirmesine tabi tutulur. Bu değerlendirme sonucuna göre sözleşmelerinin uzatılıp uzatılmamasına veya sözleşme bitiş süresinden önce feshine karar verilir.

(3) TÜSEB bünyesinde yürütülen projelerin gerçekleşmesi sırasında ortaya çıkan fikrî ürünler üzerindeki haklar TÜSEB’e aittir. TÜSEB’in finanse ettiği veya ortak olduğu sözleşmelere dayalı olarak yürütülen çalışmalar sonucu ortaya çıkan fikrî ürünler üzerindeki haklar sözleşmeyle düzenlenir. TÜSEB’e ait fikrî hakların ekonomik olarak değerlendirilmesi sonucu elde edilecek net gelirin yüzde ellisini geçmemek üzere Yönetim Kurulu tarafından belirlenecek oranda fikrî ürün sahiplerine pay verilir. Bu pay, ortaklık sözleşmesi kapsamında şirket hissesi, kâr payı ya da ciro paylaşımı şeklinde de verilebilir.

(4) TÜSEB tarafından desteklenen projelerde, proje süresiyle sınırlı olmak kaydıyla proje kapsamında ve projeye ilişkin hizmetlerde görev alan kamu kurum veya kuruluşlarının kadro veya pozisyonlarında bulunanlara, kadro veya pozisyonlarına bağlı olarak bir ayda ödenmekte olan tutarın yüzde yetmiş beşini geçmemek kaydıyla, proje sözleşmesinde belirlenen oranda proje teşvik ikramiyesi ödenebilir. Bu ödeme, bir kişinin aynı anda birden fazla projede yürütücü olarak görevli olması durumunda en fazla iki, araştırmacı ve diğer personel olması durumunda ise en fazla dört proje için yapılır ve buna ilişkin esas ve usuller Yönetim Kurulu tarafından belirlenir. Bu projelerde görev alan diğer proje personeline ve

hizmetinden yararlanılacak diğer kişilere proje sözleşmesinde belirlenen tutarlar üzerinden ücret ödenir.

(5) Başkanlıkça görevlendirilecek hakem, panelist ve benzeri kişilere ayda altı güne kadar, her gün için (10.000) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu elde edilecek tutarı geçmemek üzere, Başkan tarafından belirlenecek tutarda huzur hakkı ödenir.

(6) Yükseköğretim kurumlarının öğretim üyesi kadrosunda bulunanların TÜSEB’de çalıştıkları süreler, akademik unvanların kazanılması, yükseköğretim kurumları dışında kullanılması ve diğer özlük işlemlerinde değerlendirilmesi bakımından yükseköğretim kurumlarında geçmiş sayılır.

(7) Bu maddenin uygulanmasına ve ödemelere ilişkin usul ve esaslar, Maliye Bakanlığının uygun görüşü alınarak Başkanlıkça belirlenir.

Proje yönetimi

MADDE 15 – (1) TÜSEB tarafından desteklenen araştırma ve geliştirme projeleri ile diğer projeler için tahsis edilen kaynaklardan Yönetim Kurulunun veya Başkanın uygun göreceği projelere ilişkin tutarlar, TÜSEB bütçesine gider kaydedilmek suretiyle bu Kanunun 11 inci maddesi uyarınca kurulan enstitüler dâhil olmak üzere proje yürütücüsü olan kamu kurum ve kuruluşları ile gerçek ve tüzel kişilerin hesaplarına aktarılır. Bu şekilde kaynak aktarılan proje yürütücüsünün merkezi yönetim ve sosyal güvenlik kurumları kapsamında yer alan kamu idareleri ve bu idarelerde görevli kişilerden olması hâlinde, aktarılan tutarlar ilgili idarelerin bütçelerine gelir kaydedilmeksizin açılacak özel hesaplarda izlenir. Özel hesaplardan yapılacak harcamalar, 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununa göre denetlenir.

(2) TÜSEB tarafından yürütülen dış destekli projelere ilişkin olarak tahsil edilen tutarlar, TÜSEB bütçesine gelir ve ödenek kaydedilir.

(3) TÜSEB tarafından desteklenen projeler ile TÜSEB tarafından yürütülen dış destekli projeler için ön ödeme yapılabilir veya alınabilir.

(4) TÜSEB’in görevlerini yerine getirebilmesi amacıyla desteklenen proje ve faaliyetler için öngörülen yılları bütçe ödeneklerinin ilgili tertiplerinde yer alan ödenekten harcanmayan kısımları ertesi yıl bütçesinin ilgili tertiplerine devren ödenek kaydedilir.

(5) Bu maddenin birinci fıkrasına göre aktarılacak tutarların harcanması, muhasebeleştirilmesi ve bu madde kapsamında yapılacak ön ödemelere ilişkin usul ve esaslar, Maliye Bakanlığının görüşü doğrultusunda Başkanlık tarafından belirlenir.

ALTINCI BÖLÜM

Mali Hükümler

Gelirler

MADDE 16 – (1) TÜSEB’in gelirleri şunlardır:

- a) Genel bütçeden yapılacak yardımlar
- b) Faaliyet gelirleri
- c) Taşınır ve taşınmazlardan elde edilecek gelirler
- ç) Şirketlerin ve teknoparkların kârlarından elde edilen gelirler
- d) Ulusal ve uluslararası Ar-Ge fonları ve iş birliklerinden elde edilen gelirler
- e) Fikri haklardan elde edilen gelirler
- f) Bağış ve vasiyetler
- g) Müşavirlik hizmetlerinden elde edilecek gelirler
- ğ) Gelirlerin nemaları ve diğer gelirler

(2) TÜSEB’in genel bütçeden elde ettiği gelirlerin en fazla yüzde yirmi beşi personel harcamalarına ayrılır.

Mali kolaylıklar

MADDE 17 – (1) TÜSEB’in görevleriyle ilgili yaptığı faaliyetlerden 16 ncı madde kapsamında elde ettiği gelirleri dolayısıyla kurumlar vergisi açısından iktisadi işletme

oluşmuş sayılmaz. TÜSEB'e makbuz karşılığında yapılan nakdî bağış ve yardımlar, 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu ve 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu hükümleri çerçevesinde gelir veya kurumlar vergisi matrahının tespitinde, gelir veya kurumlar vergisi beyannamesi üzerinde ayrıca gösterilmek şartıyla beyan edilen gelirden veya kurum kazancından indirilebilir.

(2) TÜSEB, bu Kanunda sayılan faaliyetleri dolayısıyla yapılan işlemler yönünden 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanunu ile 26/5/1981 tarihli ve 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanunu gereğince alınan vergi ve harçlardan ve katılma payından, bu kapsamda düzenlenen kağıtlarla ilgili olarak damga vergisinden, kendisine yapılan bağış ve yardımlar nedeniyle veraset ve intikal vergisinden, sahip olduğu taşınmazları dolayısıyla emlak vergisinden muafır.

(3) Bu Kanunla verilen görevlerin ifasına ilişkin olarak TÜSEB'in, binek araçları hariç ithal edilen her türlü araç-gereç, ilaç, makine, tıbbi cihaz, ürün ve bunların yedek parçaları ile yayının yurda girişi ve her türlü geçici depolama, antrepo ve ardiye ücretleri katma değer vergisi ve özel tüketim vergisi hariç, gümrük vergisinden, düzenlenen kâğıtlar damga vergisinden ve ücretten istisna olup bunlar için ithalat sınırlaması uygulanmaz.

(4) TÜSEB, ihtiyaç duyduğu hizmetleri hizmet satın alma sözleşmeleri ile yaptırabilir. TÜSEB, yapacağı araştırma ve incelemeler için hiçbir ilmühaber, ruhsatname veya imtiyaz almak zorunda değildir.

YEDİNCİ BÖLÜM **Çeşitli ve Son Hükümler**

Çeşitli hükümler

MADDE 18 – (1) TÜSEB, 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükümünde Kararname hükümlerine tabi değildir.

(2) TÜSEB'in malları Devlet malı hükmündedir.

(3) Yükseköğretim kurumlarıyla yapılacak protokoller çerçevesinde; yüksek lisans, doktora, tıpta, eczacılıkta, diş hekimliğinde ve veteriner hekimliğinde uzmanlık eğitimi ile doktora sonrası bilimsel çalışma yapanlar, bu eğitim ve çalışmalarını enstitülerde yapabilirler. Bunların enstitülerde geçen süreleri eğitim süresine ve/veya kredisine dâhil edilir.

Bilgi isteme ve gizliliğe uyma

MADDE 19 – (1) TÜSEB, görevleri kapsamında Ar-Ge konuları için gerekli gördüğü her türlü bilgiyi, kamu kurum ve kuruluşları ile vakıflara ait olanlar dâhil tüm yükseköğretim kurumlarından talep edebilir. Kendilerinden bilgi talep edilenler, fikrî hakları saklı kalmak kaydıyla, bu bilgileri vermek ve gereken kolaylığı göstermekle yükümlüdürler. Bu şekilde elde edilen bilgilerden gizli mahiyetinde olanların gizliliğine riayet edilir.

MADDE 20 – 11/4/1928 tarihli ve 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı San'atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanunun ek 14 üncü maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir. "Süre artırımını yapılan ana dallarda, süre artırımının gerekçesi olan çekirdek eğitim müfredatının içeriği o uzmanlık dalına bağlı yan dal alanlarıyla örtüşüyorsa, ilgili yan dalın eğitim süreleri Tıpta Uzmanlık Kurulunca üçte birine kadar azaltılır."

MADDE 21 – 1219 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 12 – 25/11/2012 tarihinden önce en az üç yılı eğitim kurumlarında olmak üzere toplam beş yıl süreyle yoğun bakım ünitelerinde çalışmış bulunan yoğun bakım uzmanlık yan dalının bağlı olduğu ana dal uzmanları ile çocuk yoğun bakım ve çocuk acil ünitelerinde çalışmış olan çocuk sağlığı ve hastalıkları uzmanları bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içinde ilgili yan dal uzmanlık belgesini almak için Sağlık Bakanlığına başvurabilirler. Başvuranlardan Bakanlıkça yapılacak veya yaptırılacak sınavda başarılı olanların uzmanlık belgeleri, Bakanlıkça düzenlenir ve tescil edilir. Bu şekilde uzmanlık belgesi alanlar, Devlet hizmeti yükümlülüğüne tabi olurlar."

MADDE 22 – 4/1/1961 tarihli ve 209 sayılı Sağlık Bakanlığına Bağlı Sağlık Kurumları ile Esenlendirme (Rehabilitasyon) Tesislerine Verilecek Döner Sermaye Hakkında Kanunun 5 inci maddesinin ikinci fıkrasına birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle ile üçüncü fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Sağlık Bakanlığı tarafından, Maliye Bakanlığının onayı ile belirlenen özellikli tıbbi işlemler karşılığı yapılacak ek ödemelerde, yüzde 800 ve yüzde 700 oranları bir kat artırılarak uygulanır.”

“Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumu, bu fıkra da öngörülen oranları kamu hastane birlikleri bazında hesaplamaya da yetkilidir; ancak bu hâlde dahi yüzde elli oranı, her bir sağlık tesisi bazında yüzde altmış beşi geçemez.”

MADDE 23 – 8/4/1929 tarihli ve 1416 sayılı Ecnebi Memleketlere Gönderilecek Talebe Hakkında Kanunun 21 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş; üçüncü fıkrasında yer alan “sürelerin tamamı” ibaresinden sonra gelmek üzere “, Bakanlıkça belirlenen yurt dışında azami eğitim süresini geçmemek üzere,” ibaresi eklenmiştir.

“Millî Eğitim Bakanlığında istihdam edilmek üzere Millî Eğitim Bakanlığı adına ve hesabına bu Kanun kapsamında yurt dışına gönderilenlerden gönderildikleri ülkede doktora öğrenimlerini tamamladıktan sonra mecburi hizmet yükümlülüklerini ifa etmek üzere yurda dönenler, Millî Eğitim Uzmanı kadrolarına atanır.”

MADDE 24 – 14/6/1973 tarihli ve 1739 sayılı Millî Eğitim Temel Kanununun 43 üncü maddesinin altıncı fıkrasında yer alan “yazılı ve/veya sözlü sınava” ibaresi “yazılı veya yazılı ve sözlü sınava”, on birinci fıkrasında yer alan “saklıdır” ibaresi “aday öğretmenler hakkında uygulanmaz” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 25 – 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (t) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve bu bende aşağıdaki alt bent eklenmiştir.

“t) Lisans Üstü: Yüksek lisans ve doktora ile tıpta, diş hekimliğinde, eczacılıkta ve veteriner hekimlikte uzmanlık ve sanatta yeterlik eğitimini kapsar ve aşağıdaki kademelere ayrılır.”

“(5) Veteriner Hekimlikte Uzmanlık: Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı tarafından düzenlenen esaslara göre yürütülen ve veteriner hekimlere belirli alanlarda özel yetenek ve yetki sağlamayı amaçlayan bir yükseköğretimdir.”

MADDE 26 – 2547 sayılı Kanunun 35 inci maddesinin üçüncü fıkrasına, birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Bu mecburi hizmet, eş durumu ve sağlık mazeretleri hariç olmak üzere başka yükseköğretim kurumlarında ve kamu kurum ve kuruluşlarında yerine getirilemez.”

MADDE 27 – 2547 sayılı Kanunun 40 ıncı maddesinin (b) fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Vakıf yükseköğretim kurumlarına yapılacak görevlendirmeler toplam iki yılı geçemez ve bu şekilde görevlendirilen öğretim üyelerine idari görev verilemez.”

MADDE 28 – 2547 sayılı Kanunun 44 üncü maddesinin (b) fıkrasında yer alan “bu maddenin (c) fıkrasında belirlenen sürelerde diploma alamayan öğrenciler bakımından, müfredat değişikliği veya isimleri değişmemekle birlikte ders içeriğinin değişmesi ya da ders içeriği değişmemekle birlikte aradan uzun bir sürenin geçmesi nedeniyle, daha önce başarılı olunan derslerden hangilerini yeniden almaları gerektiği;” ibaresi madde metninden çıkarılmış ve (c) fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“c. Öğrenciler, bir yıl süreli yabancı dil hazırlık sınıfı hariç, kayıt olduğu programa ilişkin derslerin verildiği dönemden başlamak üzere, her dönem için kayıt yaptırıp yaptırmadığına bakılmaksızın öğrenim süresi iki yıl olan önlisans programlarını azami dört yıl, öğrenim süresi dört yıl olan lisans programlarını azami yedi yıl, öğrenim süresi beş yıl olan lisans programlarını azami sekiz yıl, öğrenim süresi altı yıl olan lisans programlarını

azami dokuz yıl içinde tamamlamak zorundadırlar. Hazırlık eğitim süresi azami iki yıldır. Azami süreler içinde katkı payı veya öğrenim ücretinin ödenmemesi ile kayıt yenilenmemesi nedeniyle öğrencilerin ilişkileri kesilmez. Ancak üniversite yetkili kurullarının kararı ve Yükseköğretim Kurulunun onayı ile dört yıl üst üste katkı payı veya öğrenim ücretinin ödenmemesi ile kayıt yenilenmemesi nedeniyle öğrencilerin ilişkileri kesilebilir. Yatay geçiş ve çift ana dal eğitiminin usul ve esasları ile azami öğrenim süreleri, lisansüstü eğitim usul ve esasları ile öğrenim süreleri Yükseköğretim Kurulu tarafından çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

Öğretim dili tamamen Türkçe olan programlarda mesleki yabancı dil dersleri dışında zorunlu yabancı dil hazırlık sınıfı açılmaz; ancak üniversite yetkili kurullarının kararı ve Yükseköğretim Kurulunun onayı ile isteğe bağlı olarak yabancı dil hazırlık sınıfı eğitimi verilebilir; bu hazırlık sınıfında başarılı olamayan öğrencilerin ilişkileri kesilmez ve eğitimlerine devam ederler. Öğretim dili tamamen veya kısmen yabancı dil olan programların hazırlık sınıfını iki yıl içinde başarı ile tamamlayamayan öğrencilerin programdan ilişkisi kesilir. Öğretim dili tamamen veya kısmen yabancı dil olan programların hazırlık sınıfından ilişkisi kesilen öğrenciler kendi yükseköğretim kurumlarında öğretim dili Türkçe olan eşdeğer bir programa kayıt yaptırabilirler. Ayrıca bu öğrenciler, kayıtlı olduğu yükseköğretim kurumunda eşdeğer program bulunmaması hâlinde talep etmeleri durumunda Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi Başkanlığı tarafından bir defaya mahsus olmak üzere kayıt yaptırdığı yıl itibarıyla, öğrencinin üniversiteye giriş puanının, yerleştirileceği programa kayıt yaptırmak için aranan taban puanından düşük olmaması şartıyla öğretim dili Türkçe olan programlardan birine merkezî olarak yerleştirilebilirler.

Ancak bu süreler sonunda kayıtlı olduğu öğretim kurumundan mezun olabilmek için son sınıf öğrencilerine, başarısız oldukları bütün dersler için iki ek sınav hakkı verilir. Bu sınavlar sonunda başarısız ders sayısını beş derse indirenlere bu beş ders için üç yarıyıl, ek sınavları almadan beş derse kadar başarısız olan öğrencilere dört yarıyıl (sınıf geçme esasına göre öğretim yapılan kurumlarda iki öğretim yılı); bir dersten başarısız olanlara ise öğrencilik hakkından yararlanmaksızın sınırsız, başarısız oldukları dersin sınavlarına girme hakkı tanınır. İzledikleri programdan mezun olmak için gerekli bütün derslerden geçer not aldıkları hâlde yönetmeliklerinde başarılı sayılabilmeleri için öngörülen not ortalamalarını sağlayamamaları sebebiyle ilişkileri kesilme durumuna gelen son dönem (sınıf geçme esasına göre öğretim yapılan kurumlarda son sınıf) öğrencilerine not ortalamalarını yükseltmek üzere diledikleri derslerden sınırsız sınav hakkı tanınır. Bunlardan uygulamalı, uygulaması olan ve daha önce alınmamış dersler dışındaki derslere devam şartı aranmaz. Açılacak sınavlara, üst üste veya aralıklı olarak toplam üç eğitim-öğretim yılı hiç girmeyen öğrenci, sınırsız sınav hakkından vazgeçmiş sayılır ve bu haktan yararlanamaz. Sınırsız hak kullanma durumunda olan öğrenciler sınava girdiği ders başına öğrenci katkı payını/öğrenim ücretini ödemeye devam ederler. Ancak bu öğrenciler, sınav hakkı dışındaki diğer öğrencilik haklarından yararlanamazlar. Açık öğretim öğrencileri, öğrencilik haklarından yararlanmak kaydı ile bu sürelerle kısıtlı değildir.

Derslere devam yükümlülüklerini yerine getirdikleri hâlde, yıl içi ve yıl sonu sınav yükümlülüklerini bu maddede belirtilen hükümlere uygun olarak yerine getiremedikleri için öğretim kurumları ile ilişkisi kesilen hazırlık sınıfı ve birinci sınıfta en fazla bir dersten, ara sınıflarda ise en fazla üç dersten başarısız olan öğrencilere üç yıl içinde kullanacakları üç sınav hakkı, not ortalamasını tutturamadıkları için hazırlık sınıfı dâhil ara sınıflarda da sene kaybeden öğrencilere diledikleri üç dersten bir sınav hakkı verilir. Sınav hakkı verilenler, yıl içi veya yıl sonu sınavı olduğuna bakılmaksızın başvurmaları hâlinde üniversite veya yüksek teknoloji enstitülerinin her eğitim-öğretim yılı başında açacakları sınavlara alınırlar. Sınavların sonunda sorumlu oldukları tüm dersleri başaranların kayıtları yeniden yapılır ve öğrenimlerine kaldıkları yerden devam ederler. Bu durumda olan öğrencilerin sınavlara

girdikleri süre, öğrenim süresinden sayılmaz. Bu sınavlara katılan öğrenciler öğrencilik haklarından hiçbir şekilde yararlanamazlar.”

MADDE 29 – 2547 sayılı Kanunun 46 ncı maddesinin (c) fıkrasında yer alan “(ç), (d) ve (e) fıkralarında” ibaresi “(ç) fıkrasında” şeklinde ve (ç) fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddenin (d), (e) ve (f) fıkraları yürürlükten kaldırılmıştır.

“ç. Diploma programlarının hazırlık sınıfı eğitimi hariç olmak üzere, iki yıllık önlisans ve dört, beş ve altı yıllık lisans programlarından (açıköğretim programları hariç) bu süreler sonunda mezun olamayan öğrencilerden, ilgili dönem için öngörülen katkı payı ya da öğrenim ücretinin yanı sıra bu maddenin (c) fıkrasına göre hesaplanan kredi başına ödenecek katkı payı veya öğrenim ücreti; dersin alınacağı dönem için belirlenen kredi başına katkı payı veya öğrenim ücretinin yüzde elli fazlası ile hesaplanarak alınır. Çift ana dal programında kayıtlı olan öğrencilerden ise diploma programının öğrenim süresi ve ilave bir yıl sonunda bu madde hükümlerine göre katkı payı veya öğrenim ücreti alınır.”

MADDE 30 – 2547 sayılı Kanunun 50 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendine “yüksek lisans” ibaresinden sonra gelmek üzere “, veteriner hekimlikte uzmanlık” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 31 – 2547 sayılı Kanunun ek 11 inci maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Eğitim-öğretim faaliyetlerini yürütmekle birlikte kurucu vakfa veya üçüncü şahıslara doğrudan ya da dolaylı kaynak aktardığı Maliye Bakanlığının görüşü alınarak Yükseköğretim Kurulu tarafından belirlenen nesnel ve ölçülebilir kriterlere göre tespit edilen vakıf yükseköğretim kurumları hakkında, verilen süre içerisinde aktarılan kaynağın vakıf yükseköğretim kurumuna iade edilmemesi hâlinde, Yükseköğretim Kurulu gerektiğinde düzeltici, kısıtlayıcı veya faaliyet iznini kaldırma şeklinde tedbir niteliğinde kararlar alır.

Vakıf yükseköğretim kurumlarının denetimi ve bu denetim sonucu ilgili yükseköğretim kurumu hakkında yol gösterici, düzeltici, kısıtlayıcı veya faaliyet iznini kaldırıcı önlemlerin alınmasına ilişkin usul ve esaslar, Üniversitelerarası Kurulun görüşü alınarak Yükseköğretim Kurulu tarafından çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 32 – 2547 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

GEÇİCİ MADDE 67 – Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte yükseköğretim kurumlarında kayıtlı olan öğrenciler bakımından azami sürelerin hesaplanmasında, daha önceki öğrenim süreleri dikkate alınmaz.

GEÇİCİ MADDE 68 – Yükseköğretim kurumlarından bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce ilişiği kesilen öğrenciler, ilişkilerinin kesildiği yükseköğretim kurumuna bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren beş ay içinde başvuruda bulunmaları hâlinde, geçici 58 inci maddede yer alan esaslara göre, ilgili yükseköğretim kurumunda açılmış program ve ders var ise takip eden eğitim-öğretim yılında, yoksa takip eden eğitim-öğretim yılında öğrenimlerine başlayabilirler.

GEÇİCİ MADDE 69 – Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla sağlık alanında ön lisans diploması alanlardan ebelik ve hemşirelik programlarından mezun olanlara kendi alanlarında, diğerlerine ise Yükseköğretim Kurulunun belirleyeceği, ebelik ve hemşirelik programları dışındaki ilişkili alanlarda lisans tamamlama eğitimi yaptırılır. Bu eğitimler, Yükseköğretim Kurulunun belirleyeceği alanlarda uzaktan eğitim yöntemleri ile verilebilir. Uygulama eğitimleri için Sağlık Bakanlığı ile Yükseköğretim Kurulu iş birliği yapar. Bu eğitimlerin usul ve esasları Yükseköğretim Kurulunca belirlenir.

GEÇİCİ MADDE 70 – Tabip, diş tabibi ve tıpta uzmanlık mevzuatına göre uzman olan öğretim üyelerinden, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla mesai saatleri dışında serbest meslek faaliyetinde bulunmakta veya özel sağlık kuruluşlarında çalışmakta olanlara, bu faaliyetlerini sona erdirinceye kadar üniversite ödeneği ve ek ödeme ödenmez. Bunlardan belirtilen faaliyetlerini sona erdirmek isteyenler, 31/12/2014 tarihine kadar bu konudaki iradelerini görevli oldukları kurum yönetimlerine bildirirler ve bunların en geç 31/5/2015

tarihine kadar bu faaliyetleri sona ermiş sayılır ve çalışma uygunluk belgesi veya izni iptal edilir. Bu süre içinde mali hakları ve ek ödemeleri tam olarak ödenmeye devam olunur.

Bu madde kapsamında bulunan öğretim üyelerinden belirtilen faaliyetlerinden dolayı görevi kötüye kullandıkları yargı kararı ile tespit edilenlerin, genel hükümlere göre sorumlulukları saklı kalmak kaydıyla, serbest meslek veya özel sağlık kuruluşlarında çalışma uygunluk belgesi veya izni iptal edilir.

Bu madde hükmü Gülhane Askeri Tıp Akademisi öğretim üyeleri hakkında da uygulanır. Ancak bu öğretim üyelerine üniversite ödeneği ile sağlık hizmetleri tazminatı ödenmez.”

MADDE 33 – 2547 sayılı Kanunun 49 uncu maddesinin birinci fıkrasının son cümlesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 34 – 7/6/1985 tarihli ve 3224 sayılı Türk Diş Hekimleri Birliği Kanununun 21 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 21 – Birlik Genel Kurulu, oda genel kurullarınca iki yıllık bir dönem için seçilen delegelerle tabii delege olan Oda başkanlarından oluşur.

Üye sayısı iki yüze kadar olan odalar beş, beş yüze kadar olan odalar yedi, bine kadar olan odalar on asıl ve aynı sayıda yedek delege seçer. Üye sayısı binden fazla olan odalar, on delegeye ilave olarak her beş yüz üye için ayrıca bir asıl ve yedek delege seçer.”

MADDE 35 – 3224 sayılı Kanunun 24 üncü maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Merkez Yönetim Kurulu iki yıllık bir dönem için Birlik Genel Kurulu tarafından, delegeler ve Birlik merkez organları asıl üyeleri arasından seçilen on bir üyeden oluşur.”

MADDE 36 – 3224 sayılı Kanunun 28 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Birlik Yüksek Disiplin Kurulu iki yıllık bir dönem için Birlik Genel Kurulu tarafından, delegeler ve Birlik merkez organları asıl üyeleri arasından seçilen dokuz asıl ve dokuz yedek üyeden oluşur.”

MADDE 37 – 3224 sayılı Kanunun 30 uncu maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Birlik Denetleme Kurulu iki yıllık bir dönem için Birlik Genel Kurulu tarafından, delegeler ve Birlik merkez organları asıl üyeleri arasından seçilen beş asıl ve beş yedek üyeden oluşur.”

MADDE 38 – 3224 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 4 – Odalar, bu Kanunun yürürlüğe girmesinden sonraki üç ay içinde Oda Genel Kurulunu toplayarak Birlik Genel Kurulu delegelerini seçerler. Seçilen delegelerin görev süresi bir sonraki Oda Genel Kuruluna kadardır.”

MADDE 39 – 19/11/1992 tarihli ve 3843 sayılı Yükseköğretim Kurumlarında İkilik Öğretim Yapılması, 2547 Sayılı Yükseköğretim Kanununun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesi ve Bu Kanuna Bir Ek Madde Eklenmesi Hakkında Kanunun 6 ncı maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “Ancak, geçiş yapan bu öğrenciler ikinci öğretim için öngörülen ücreti ödemek zorundadırlar.” cümlesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 40 – 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununa ekli (II) sayılı cetvelin “B) Özel Bütçeli Diğer İdareler” bölümüne “46) Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 41 – 8/2/2007 tarihli ve 5580 sayılı Özel Öğretim Kurumları Kanununun geçici 5 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Dönüşüm programına alınan öğretim kurumlarının faaliyetlerini sürdürebilmelerine ilişkin olarak 4 üncü maddenin üçüncü fıkrasının birinci cümlesi ile 8/6/1942 tarihli ve 4250 sayılı İspirto ve İspirto İçkiler İnhisarı Kanununun 9 uncu maddesinin ikinci fıkrası hükümleri 2018-2019 eğitim-öğretim yılının bitimine kadar uygulanmaz.”

MADDE 42 – 12/11/2012 tarihli ve 6360 sayılı On Dört İlde Büyükşehir Belediyesi ve Yirmi Yedi İlçe Kurulması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 3 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(11) Bu Kanun ile tüzel kişiliği kaldırılan belde ve köylerde 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Kanunun 86 ncı maddesinin üçüncü fıkrasına istinaden istihdam edilen ebe ve hemşireler, hâlen görev yaptıkları yerlerde görev yapmaya ve mevzuatta kendileri için öngörülen haklardan aynı şekilde yararlanmaya devam ederler. Bu yerler için ihtiyaç olması hâlinde aynı usulle vekil ebe ve hemşire istihdam edilebilir.”

MADDE 43 – 16/8/1983 tarihli ve 77 sayılı Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulu Kurulmasına İlişkin Kanun Hükmünde Kararnamenin 3 üncü maddesinin birinci fıkrasına “TAEK Başkanı,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanı,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 44 – 11/10/2011 tarihli ve 663 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 33 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(9) 4924 sayılı Kanun hükümleri çerçevesinde sözleşmeli olarak çalışan tabipler ihtiyaç hâlinde, istihdam edildikleri hizmet biriminde olmak kaydıyla, ekli (II) sayılı cetvelde sayılan hastane yöneticisi, başhekim ve başhekim yardımcısı pozisyonlarında görevlendirilebilir. Bu şekilde görevlendirilenlere bu görevlerinden dolayı ayrıca herhangi bir ödeme yapılmaz.”

MADDE 45 – 663 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (d) bendi, 12 nci maddesi ve aynı Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelin Hizmet Birimleri bölümünün beşinci sırası yürürlükten kaldırılmış ve 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin eki cetvellerin Sağlık Bakanlığının merkez teşkilatına ait bölümünde yer alan Genel Müdür unvanlı kadrolardan bir adedi iptal edilerek anılan bölümden çıkarılmıştır.

Geçiş hükümleri

GEÇİCİ MADDE 1 – (1) TÜSEB’in 2014 ve 2015 yılı harcamaları, Maliye Bakanlığınca yeni bir düzenleme yapıncaya kadar, Bakanlık bütçesinde yer alan ödeneklerden karşılanır.

(2) Bu Kanunda öngörülen yönetmelik ve diğer düzenlemeler, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde çıkarılır. Yönetmelikler yürürlüğe girinceye kadar Yönetim Kurulu tarafından belirlenen uygulama ilkeleri çerçevesinde iş ve işlemler yürütülür.

(3) Bu Kanun ile kurulan enstitülerden Türkiye Kanseri Enstitüsü ile Türkiye Sağlık Hizmetleri Kalite ve Akreditasyon Enstitüsü altı ay içinde, diğerleri üç yıl içinde faaliyete geçirilir. Sağlık Araştırmaları Genel Müdürlüğünün kaldırıldığı tarihte devam eden iş ve işlemleri ile yürüttüğü projeler Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğü tarafından tamamlanır.

Yürürlük

MADDE 46 – (1) Bu Kanunun 45 inci maddesi bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren üç yıl sonra, diğer hükümleri yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 47 – (1) Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

25/11/2014

[Eki İçin Tıklayınız](#)

[R.G. 26 Kasım 2014 – 29187]

TEBLİĞ

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığından:

AVUKATLIK ASGARİ ÜCRET TARİFESİNDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR TARİFE

MADDE 1 – 28/12/2013 tarihli ve 28865 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren Avukatlık Asgari Ücret Tarifesinin 11 inci maddesinin 1 inci fıkrasının son cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Ancak bu ücret asıl alacağı geçemez.”

MADDE 2 – Aynı Tarifenin 21 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Seri davalarda ücret

MADDE 21 – (1) İhtiyari dava arkadaşlığının bir türü olan seri davalar ister ayrı dava konusu yapılsın ister bir davada birleştirilsin toplamda elli dosyaya kadar açılan seri davalarda her bir dosya için ayrı ayrı tam avukatlık ücretine, toplamda yüz dosyaya kadar açılan seri davalarda her bir dosya için ayrı ayrı tam ücretin %80’i oranında avukatlık ücretine, toplamda ikiyüzelli dosyaya kadar açılan seri davalarda her bir dosya için ayrı ayrı tam ücretin %60’ı oranında avukatlık ücretine, toplamda ikiyüzelliden fazla açılan seri davalarda her bir dosya için ayrı ayrı tam ücretin %40’ı oranında avukatlık ücretine hükmedilir. Duruşmalı işlerde bu şekilde avukatlık ücretine hükmedilmesi için dosyaya ilişkin tüm duruşmaların aynı gün aynı mahkemede yapılması gerekir.”

MADDE 3 – Aynı Tarifenin “Ücret Tarifesi” bölümünün ikinci kısım ikinci bölüm 15 inci bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“ İdare ve Vergi Mahkemelerinde takip edilen davalar için

a) Duruşmasız ise 750,00-TL.

b) Duruşmalı ise 1.200,00-TL.”

MADDE 4 – Aynı Tarifenin “Ücret Tarifesi” bölümünün ikinci kısım ikinci bölüm 18 inci bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Danıştay ve Askeri Yüksek İdare Mahkemesinde ilk derecede görülen davalar için

a) Duruşmasız ise 1.500,00-TL.

b) Duruşmalı ise 2.400,00-TL.”

MADDE 5 – Bu Tarife yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

[R.G. 26 Kasım 2014 – 29187]

 İçindekilere dön

TBMM KARARI

**HUDUT, ŞÜMUL, MİKTAR VE ZAMANI HÜKÜMETÇE TAKDİR VE TESPİT
EDİLMEK ÜZERE,
TÜRK SİLAHLI KUVVETLERİNİN, AVRUPA BİRLİĞİNİN ORTA AFRIKA
CUMHURİYETİ VE
MALİ’DE İCRA ETTİĞİ HAREKÂT VE MİSYONLAR KAPSAMINDA YURT
DIŞINA
GÖNDERİLMESİ VE HÜKÜMET TARAFINDAN VERİLECEK İZİN VE
BELİRLENECEK ESASLAR ÇERÇEVESİNDE BU KUVVETLERİN
KULLANILMASI İÇİN HÜKÜMETE ANAYASANIN
92’NCİ MADDESİ UYARINCA BİR YIL**

SÜREYLE İZİN VERİLMESİNE İLİŞKİN KARAR

Karar No. 1076

Karar Tarihi: 20.11.2014

Avrupa Birliği, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin Birleşmiş Milletler Şartının VII. Bölümü kapsamında 28/1/2014 tarihinde aldığı 2134 (2014) sayılı Kararının verdiği yetki temelinde, Orta Afrika Cumhuriyetinde istikrarın yeniden tesisine ve siyasi geçiş sürecinin desteklenmesine matuf çabalara katkıda bulunmak maksadıyla “EUFOR RCA” adı altında bir askerî harekât icra etmeye karar vermiş ve söz konusu harekâta katkıda bulunma hususunda ülkemize davette bulunmuştur. Bu davete ilişkin olarak ülkemizin, Bangui’de konuşlu Kuvvet Karargahına bir personel katkısı ile stratejik havayolu ulaştırması desteği sağlaması öngörülmektedir.

Diğer taraftan Avrupa Birliği, Mali’ye ilişkin Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin 20/12/2012 tarihinde aldığı 2085 (2012) sayılı Kararı kapsamında, 17/1/2013 tarihinde aldığı kararla “EUTM Mali” adlı bir askerî misyon kurmuş ve bu askerî misyon, 18/2/2013 tarihinde faaliyete başlamıştır. Avrupa Birliği ayrıca, 15/4/2014 tarihinde aldığı kararla “EUCAP Sahel Mali” adlı bir sivil misyon kurmuştur. Bu misyonların temel hedefi, Mali silahlı kuvvetlerine ve güvenlik güçlerine (polis, jandarma ve ulusal muhafızlar) stratejik tavsiye vermek ve eğitim desteği sağlamak olarak belirlenmiştir. Avrupa Birliği tarafından ülkemize söz konusu misyonlara da katılım davetinde bulunulmuştur.

Orta Afrika Cumhuriyeti ve Mali’deki hareket ve misyonlara katkılarımızın modalitelerinin, 29/6/2006 tarihinde imzalanan “Türkiye Cumhuriyeti’nin Avrupa Birliği Kriz Yönetimi Harekatlarına Katılımı İçin Avrupa Birliği ile Türkiye Cumhuriyeti Arasında Çerçeve Teşkil Eden Anlaşma” kapsamında belirlenmesi öngörülmektedir.

Ülkemiz, Avrupa-Atlantik güvenliğinin bölünmezliği prensibinden hareketle Avrupa’nın güvenliğini ilgilendiren konularda gerek NATO gerek Avrupa Birliğini kapsayan bütüncül bir siyaset izlemekte ve Avrupa Birliğinin Ortak Güvenlik ve Savunma Politikasına, dış politika öncelikleri ve ulusal çıkarları doğrultusunda katkıda bulunmaktadır. Ülkemizin barışı destekleme harekâtlarına olan yaklaşımıyla örtüşen ve Türkiye ile Avrupa Birliğinin uluslararası ve bölgesel sorunların çözümüne yönelik ortak anlayışlarının göstergesi olan bu tür katkılar, Avrupa Birliği üyelik sürecimize de görünürlük kazandırmaktadır.

Öte yandan, Afrika’da bölgesel istikrar ve barış için tehdit oluşturan bu gibi insani ve siyasi krizlerin çözümüne ülkemizce askeri katkıda bulunulmasının, bölgede ve genel olarak Afrika kıtasında izlemekte olduğumuz faal dış politikamızın doğal bir uzantısını oluşturacağı değerlendirilmektedir.

Bu yaklaşımdan hareketle; hudut, şümul, miktar ve zamanı Hükümetçe takdir ve tespit edilmek üzere, Türk Silahlı Kuvvetlerinin, Avrupa Birliğinin Orta Afrika Cumhuriyeti ve Mali’de icra ettiği hareket ve misyonlar kapsamında yurt dışına gönderilmesi ve Hükümet tarafından verilecek izin ve belirlenecek esaslar çerçevesinde bu kuvvetlerin kullanılması için Anayasanın 92’nci maddesi uyarınca Hükümete bir yıl süreyle izin verilmesi, Genel Kurulun 20.11.2014 tarihli 17’nci Birleşiminde kabul edilmiştir.

[R.G. 27 Kasım 2014 – 29188]

 [İçindekilere dön](#)

YÖNETMELİKLER

Gümrük ve Ticaret Bakanlığından:

MESAFELİ SÖZLEŞMELER YÖNETMELİĞİ

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı, mesafeli sözleşmelere ilişkin uygulama usul ve esaslarını düzenlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik, mesafeli sözleşmelere uygulanır.

(2) Bu Yönetmelik hükümleri;

- a) Finansal hizmetler,
- b) Otomatik makineler aracılığıyla yapılan satışlar,
- c) Halka açık telefon vasıtasıyla telekomünikasyon operatörleriyle bu telefonun kullanımı,
- ç) Bahis, çekiliş, piyango ve benzeri şans oyunlarına ilişkin hizmetler,
- d) Taşınmaz malların veya bu mallara ilişkin hakların oluşumu, devri veya kazanımı,
- e) Konut kiralama,
- f) Paket turlar,
- g) Devre mülk, devre tatil, uzun süreli tatil hizmeti ve bunların yeniden satımı veya değişimi,
- ğ) Yiyecek ve içecekler gibi günlük tüketim maddelerinin, satıcının düzenli teslimatları çerçevesinde tüketicinin meskenine veya işyerine götürülmesi,
- h) 5 inci maddenin birinci fıkrasının (a), (b) ve (d) bentlerindeki bilgi verme yükümlülüğü ile 18 inci ve 19 uncu maddelerde yer alan yükümlülükler saklı kalmak koşuluyla yolcu taşıma hizmetleri,
 - ı) Malların montaj, bakım ve onarımı,
 - i) Bakımevi hizmetleri, çocuk, yaşlı ya da hasta bakımı gibi ailelerin ve kişilerin desteklenmesine yönelik sosyal hizmetler ile ilgili sözleşmelere uygulanmaz.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelik, 7/11/2013 tarihli ve 6502 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanunun 48 inci ve 84 üncü maddelerine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 4 – (1) Bu Yönetmeliğin uygulanmasında;

- a) Dijital içerik: Bilgisayar programı, uygulama, oyun, müzik, video ve metin gibi dijital şekilde sunulan her türlü veriyi,
- b) Hizmet: Bir ücret veya menfaat karşılığında yapılan ya da yapılması taahhüt edilen mal sağlama dışındaki her türlü tüketici işleminin konusunu,
- c) Kalıcı veri saklayıcısı: Tüketicinin gönderdiği veya kendisine gönderilen bilgiyi, bu bilginin amacına uygun olarak makul bir süre incelemesine elverecek şekilde kaydedilmesini ve değiştirilmeden kopyalanmasını sağlayan ve bu bilgiye aynen ulaşılmasına imkan veren kısa mesaj, elektronik posta, internet, disk, CD, DVD, hafıza kartı ve benzeri her türlü araç veya ortamı,
- ç) Kanun: 6502 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanunu,
- d) Mal: Alışverişe konu olan; taşınır eşya, konut veya tatil amaçlı taşınmaz mallar ile elektronik ortamda kullanılmak üzere hazırlanan yazılım, ses, görüntü ve benzeri her türlü gayri maddi malları,
- e) Mesafeli sözleşme: Satıcı veya sağlayıcı ile tüketicinin eş zamanlı fiziksel varlığı olmaksızın, mal veya hizmetlerin uzaktan pazarlanmasına yönelik olarak oluşturulmuş bir sistem çerçevesinde, taraflar arasında sözleşmenin kurulduğu ana kadar ve kurulduğu an da dahil olmak üzere uzaktan iletişim araçlarının kullanılması suretiyle kurulan sözleşmeleri,

f) Sağlayıcı: Kamu tüzel kişileri de dahil olmak üzere ticari veya mesleki amaçlarla tüketiciye hizmet sunan ya da hizmet sunanın adına ya da hesabına hareket eden gerçek veya tüzel kişiyi,

g) Satıcı: Kamu tüzel kişileri de dahil olmak üzere ticari veya mesleki amaçlarla tüketiciye mal sunan ya da mal sunanın adına ya da hesabına hareket eden gerçek veya tüzel kişiyi,

ğ) Tüketici: Ticari veya mesleki olmayan amaçlarla hareket eden gerçek veya tüzel kişiyi,

h) Uzaktan iletişim aracı: Mektup, katalog, telefon, faks, radyo, televizyon, elektronik posta mesajı, kısa mesaj, internet gibi fiziksel olarak karşı karşıya gelinmeksizin sözleşme kurulmasına imkan veren her türlü araç veya ortamı,

ı) Yan sözleşme: Bir mesafeli sözleşme ile ilişkili olarak satıcı, sağlayıcı ya da üçüncü bir kişi tarafından sözleşme konusu mal ya da hizmete ilave olarak tüketiciye sağlanan mal veya hizmete ilişkin sözleşmeyi

ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Ön Bilgilendirme Yükümlülüğü

Ön bilgilendirme

MADDE 5 – (1) Tüketici, mesafeli sözleşmenin kurulmasından ya da buna karşılık gelen herhangi bir teklifi kabul etmeden önce, aşağıdaki hususların tamamını içerecek şekilde satıcı veya sağlayıcı tarafından bilgilendirilmek zorundadır.

a) Sözleşme konusu mal veya hizmetin temel nitelikleri,

b) Satıcı veya sağlayıcının adı veya unvanı, varsa MERSİS numarası,

c) Tüketicinin satıcı veya sağlayıcı ile hızlı bir şekilde irtibat kurmasına imkan veren, satıcı veya sağlayıcının açık adresi, telefon numarası ve benzeri iletişim bilgileri ile varsa satıcı veya sağlayıcının adına ya da hesabına hareket edenin kimliği ve adresi,

ç) Satıcı veya sağlayıcının tüketicinin şikayetlerini iletmesi için (c) bendinde belirtilenden farklı iletişim bilgileri var ise, bunlara ilişkin bilgi,

d) Mal veya hizmetin tüm vergiler dahil toplam fiyatı, niteliği itibariyle önceden hesaplanamıyorsa fiyatın hesaplanma usulü, varsa tüm nakliye, teslim ve benzeri ek masraflar ile bunların önceden hesaplanamaması halinde ek masrafların ödenebileceği bilgisi,

e) Sözleşmenin kurulması aşamasında uzaktan iletişim aracının kullanım bedelinin olağan ücret tarifesi üzerinden hesaplanmadığı durumlarda, tüketicilere yüklenen ilave maliyet,

f) Ödeme, teslimat, ifaya ilişkin bilgiler ile varsa bunlara ilişkin taahhütler ve satıcı veya sağlayıcının şikayetlere ilişkin çözüm yöntemleri,

g) Cayma hakkının olduğu durumlarda, bu hakkın kullanılma şartları, süresi, usulü ve satıcının iade için öngördüğü taşıyıcıya ilişkin bilgiler,

ğ) Cayma bildirimini yapılacak açık adres, faks numarası veya elektronik posta bilgileri,

h) 15 inci madde uyarınca cayma hakkının kullanılmadığı durumlarda, tüketicinin cayma hakkından faydalanamayacağına ya da hangi koşullarda cayma hakkını kaybedeceğine ilişkin bilgi,

ı) Satıcı veya sağlayıcının talebi üzerine, varsa tüketici tarafından ödenmesi veya sağlanması gereken depozitolar ya da diğer mali teminatlar ve bunlara ilişkin şartlar,

i) Varsa dijital içeriklerin işlevselliğini etkileyebilecek teknik koruma önlemleri,

j) Satıcı veya sağlayıcının bildiği ya da makul olarak bilmesinin beklendiği, dijital içeriğin hangi donanım ya da yazılımla birlikte çalışabileceğine ilişkin bilgi,

k) Tüketicilerin uyuşmazlık konusundaki başvurularını Tüketici Mahkemesine veya Tüketici Hakem Heyetine yapabileceklerine dair bilgi.

(2) Birinci fıkrada belirtilen bilgiler, mesafeli sözleşmenin ayrılmaz bir parçasıdır ve taraflar aksini açıkça kararlaştırmadıkça bu bilgiler değiştirilemez.

(3) Satıcı veya sağlayıcı, birinci fıkranın (d) bendinde yer alan ek masraflara ilişkin bilgilendirme yükümlülüğünü yerine getirmese, tüketici bunları karşılamakla yükümlü değildir.

(4) Birinci fıkranın (d) bendinde yer alan toplam fiyatın, belirsiz süreli sözleşmelerde veya belirli süreli abonelik sözleşmelerinde, her faturalama dönemi bazında toplam masrafları içermesi zorunludur.

(5) Açık artırma veya eksiltme yoluyla kurulan sözleşmelerde, birinci fıkranın (b), (c) ve (ç) bentlerinde yer alan bilgilerin yerine açık artırmayı yapan ile ilgili bilgilere yer verilebilir.

(6) Ön bilgilendirme yapıldığına ilişkin ispat yükü satıcı veya sağlayıcıya aittir.

Ön bilgilendirme yöntemi

MADDE 6 – (1) Tüketici, 5 inci maddenin birinci fıkrasında belirtilen tüm hususlarda, kullanılan uzaktan iletişim aracına uygun olarak en az on iki punto büyüklüğünde, anlaşılabilir bir dilde, açık, sade ve okunabilir bir şekilde satıcı veya sağlayıcı tarafından yazılı olarak veya kalıcı veri saklayıcısı ile bilgilendirilmek zorundadır.

(2) Mesafeli sözleşmenin internet yoluyla kurulması halinde, satıcı veya sağlayıcı;

a) 5 inci maddenin birinci fıkrasında yer alan bilgilendirme yükümlülüğü saklı kalmak kaydıyla, aynı fıkranın (a), (d), (g) ve (h) bentlerinde yer alan bilgileri bir bütün olarak, tüketicinin ödeme yükümlülüğü altına girmesinden hemen önce açık bir şekilde ayrıca göstermek,

b) Herhangi bir gönderim kısıtlamasının uygulanıp uygulanmadığını ve hangi ödeme araçlarının kabul edildiğini, en geç tüketici siparişini vermeden önce, açık ve anlaşılabilir bir şekilde belirtmek zorundadır.

(3) Mesafeli sözleşmenin sesli iletişim yoluyla kurulması halinde, satıcı veya sağlayıcı 5 inci maddenin birinci fıkrasının (a), (d), (g) ve (h) bentlerinde yer alan hususlarda, tüketiciyi sipariş vermeden hemen önce açık ve anlaşılır bir şekilde söz konusu ortamda bilgilendirmek ve 5 inci maddenin birinci fıkrasında yer alan bilgilerin tamamını en geç mal teslimine veya hizmet ifasına kadar yazılı olarak göndermek zorundadır.

(4) Siparişe ilişkin bilgilerin sınırlı alanda ya da zamanda sunulduğu bir ortam yoluyla mesafeli sözleşmenin kurulması halinde, satıcı veya sağlayıcı 5 inci maddenin birinci fıkrasının (a), (b), (d), (g) ve (h) bentlerinde yer alan hususlarda, tüketiciyi sipariş vermeden hemen önce açık ve anlaşılabilir bir şekilde söz konusu ortamda bilgilendirmek ve 5 inci maddenin birinci fıkrasında yer alan bilgilerin tamamını en geç mal teslimine veya hizmet ifasına kadar yazılı olarak göndermek zorundadır.

(5) Üçüncü ve dördüncü fıkralarda belirtilen yöntemlerle kurulan ve anında ifa edilen hizmet satışlarına ilişkin sözleşmelerde tüketicinin, sipariş vermeden hemen önce söz konusu ortamda 5 inci maddenin birinci fıkrasının sadece (a), (b), (d) ve (h) bentlerinde yer alan hususlarda açık ve anlaşılır bir şekilde bilgilendirilmesi yeterlidir.

Ön bilgilerin teyidi

MADDE 7 – (1) Satıcı veya sağlayıcı, tüketicinin 6 ncı maddede belirtilen yöntemlerle ön bilgileri edindiğini kullanılan uzaktan iletişim aracına uygun olarak teyit etmesini sağlamak zorundadır. Aksi halde sözleşme kurulmamış sayılır.

Ön bilgilendirmeye ilişkin diğer yükümlülükler

MADDE 8 – (1) Satıcı veya sağlayıcı, tüketici siparişi onaylamadan hemen önce, verilen siparişin ödeme yükümlülüğü anlamına geldiği hususunda tüketiciyi açık ve anlaşılır bir şekilde bilgilendirmek zorundadır. Aksi halde tüketici siparişi ile bağlı değildir.

(2) Tüketicinin mesafeli sözleşme kurulması amacıyla satıcı veya sağlayıcı tarafından telefonla aranması durumunda, her görüşmenin başında satıcı veya sağlayıcı kimliğini, eğer bir başkası adına veya hesabına arıyorsa bu kişinin kimliğini ve görüşmenin ticari amacını açıklamalıdır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Cayma Hakkının Kullanımı ve Tarafların Yükümlülükleri

Cayma hakkı

MADDE 9 – (1) Tüketici, on dört gün içinde herhangi bir gerekçe göstermeksizin ve cezai şart ödemeksizin sözleşmeden cayma hakkına sahiptir.

(2) Cayma hakkı süresi, hizmet ifasına ilişkin sözleşmelerde sözleşmenin kurulduğu gün; mal teslimine ilişkin sözleşmelerde ise tüketicinin veya tüketici tarafından belirlenen üçüncü kişinin malı teslim aldığı gün başlar. Ancak tüketici, sözleşmenin kurulmasından malın teslimine kadar olan süre içinde de cayma hakkını kullanabilir.

(3) Cayma hakkı süresinin belirlenmesinde;

a) Tek sipariş konusu olup ayrı ayrı teslim edilen mallarda, tüketicinin veya tüketici tarafından belirlenen üçüncü kişinin son malı teslim aldığı gün,

b) Birden fazla parçadan oluşan mallarda, tüketicinin veya tüketici tarafından belirlenen üçüncü kişinin son parçayı teslim aldığı gün,

c) Belirli bir süre boyunca malın düzenli tesliminin yapıldığı sözleşmelerde, tüketicinin veya tüketici tarafından belirlenen üçüncü kişinin ilk malı teslim aldığı gün

esas alınır.

(4) Malın satıcı tarafından taşıyıcıya teslimi, tüketiciye yapılan teslim olarak kabul edilmez.

(5) Mal teslimi ile hizmet ifasının birlikte yapıldığı sözleşmelerde, mal teslimine ilişkin cayma hakkı hükümleri uygulanır.

Eksik bilgilendirme

MADDE 10 – (1) Satıcı veya sağlayıcı, cayma hakkı konusunda tüketicinin bilgilendirildiğini ispat etmekle yükümlüdür. Tüketici, cayma hakkı konusunda gerektiği şekilde bilgilendirilmezse, cayma hakkını kullanmak için on dört günlük süreyle bağlı değildir. Bu süre her halükarda cayma süresinin bittiği tarihten itibaren bir yıl sonra sona erer.

(2) Cayma hakkı konusunda gerektiği şekilde bilgilendirmenin bir yıllık süre içinde yapılması halinde, on dört günlük cayma hakkı süresi, bu bilgilendirmenin gereği gibi yapıldığı günden itibaren işlemeye başlar.

Cayma hakkının kullanımı

MADDE 11 – (1) Cayma hakkının kullanıldığına dair bildirim cayma hakkı süresi dolmadan, yazılı olarak veya kalıcı veri saklayıcısı ile satıcı veya sağlayıcıya yöneltilmesi yeterlidir.

(2) Cayma hakkının kullanılmasında tüketici, EK’te yer alan formu kullanabileceği gibi cayma kararını bildiren açık bir beyanda da bulunabilir. Satıcı veya sağlayıcı, tüketicinin bu formu doldurabilmesi veya cayma beyanını gönderebilmesi için internet sitesi üzerinden seçenek de sunabilir. İnternet sitesi üzerinden tüketicilere cayma hakkı sunulması durumunda satıcı veya sağlayıcı, tüketicilerin iletmiş olduğu cayma taleplerinin kendilerine ulaştığına ilişkin teyit bilgisini tüketiciye derhal iletme zorundadır.

(3) Sesli iletişim yoluyla yapılan satışlarda, satıcı veya sağlayıcı, EK’te yer alan formu en geç mal teslimine veya hizmet ifasına kadar tüketiciye göndermek zorundadır. Tüketici bu tür satışlarda da cayma hakkını kullanmak için bu formu kullanabileceği gibi, ikinci fıkradaki yöntemleri de kullanabilir.

(4) Bu maddede geçen cayma hakkının kullanımına ilişkin ispat yükümlülüğü tüketiciye aittir.

Satıcı veya sağlayıcının yükümlülükleri

MADDE 12 – (1) Satıcı veya sağlayıcı, tüketicinin cayma hakkını kullandığına ilişkin bildirim kendisine ulaştığı tarihten itibaren on dört gün içinde, varsa malın tüketiciye teslim masrafları da dahil olmak üzere tahsil edilen tüm ödemeleri iade etmekle yükümlüdür.

(2) Satıcı veya sağlayıcı, birinci fıkrada belirtilen tüm geri ödemeleri, tüketicinin satın alırken kullandığı ödeme aracına uygun bir şekilde ve tüketiciye herhangi bir masraf veya yükümlülük getirmeden tek seferde yapmak zorundadır.

(3) Cayma hakkının kullanımında, 5 inci maddenin birinci fıkrasının (g) bendi kapsamında, satıcının iade için belirttiği taşıyıcı aracılığıyla malın geri gönderilmesi halinde, tüketici iadeye ilişkin masraflardan sorumlu tutulamaz. Satıcının ön bilgilendirmede iade için herhangi bir taşıyıcıyı belirtmediği durumda ise, tüketiciden iade masrafına ilişkin herhangi bir bedel talep edilemez. İade için ön bilgilendirmede belirtilen taşıyıcının, tüketicinin bulunduğu yerde şubesinin olmaması durumunda satıcı, ilave hiçbir masraf talep etmeksizin iade edilmek istenen malın tüketiciden alınmasını sağlamakla yükümlüdür.

Tüketicinin yükümlülükleri

MADDE 13 – (1) Satıcı veya sağlayıcı malı kendisinin geri alacağına dair bir teklifte bulunmadıkça, tüketici cayma hakkını kullandığına ilişkin bildirim yönelttiği tarihten itibaren on gün içinde malı satıcı veya sağlayıcıya ya da yetkilendirmiş olduğu kişiye geri göndermek zorundadır.

(2) Tüketici, cayma süresi içinde malı, işleyişine, teknik özelliklerine ve kullanım talimatlarına uygun bir şekilde kullandığı takdirde meydana gelen değişiklik ve bozulmalardan sorumlu değildir.

Cayma hakkının kullanımının yan sözleşmelere etkisi

MADDE 14 – (1) Kanununun 30 uncu maddesi hükümleri saklı kalmak koşuluyla, tüketicinin cayma hakkını kullanması durumunda yan sözleşmeler de kendiliğinden sona erer. Bu durumda tüketici, 13 üncü maddenin ikinci fıkrasında belirtilen haller dışında herhangi bir masraf, tazminat veya cezai şart ödemekle yükümlü değildir.

(2) Satıcı veya sağlayıcı, tüketicinin cayma hakkını kullandığını yan sözleşmenin tarafı olan üçüncü kişiye derhal bildirmelidir.

Cayma hakkının istisnaları

MADDE 15 – (1) Taraflarca aksi kararlaştırılmadıkça, tüketici aşağıdaki sözleşmelerde cayma hakkını kullanamaz:

a) Fiyatı finansal piyasalardaki dalgalanmalara bağlı olarak değişen ve satıcı veya sağlayıcının kontrolünde olmayan mal veya hizmetlere ilişkin sözleşmeler.

b) Tüketicinin istekleri veya kişisel ihtiyaçları doğrultusunda hazırlanan mallara ilişkin sözleşmeler.

c) Çabuk bozulabilen veya son kullanma tarihi geçebilecek malların teslimine ilişkin sözleşmeler.

ç) Tesliminden sonra ambalaj, bant, mühür, paket gibi koruyucu unsurları açılmış olan mallardan; iadesi sağlık ve hijyen açısından uygun olmayanların teslimine ilişkin sözleşmeler.

d) Tesliminden sonra başka ürünlerle karışan ve doğası gereği ayrıştırılması mümkün olmayan mallara ilişkin sözleşmeler.

e) Malın tesliminden sonra ambalaj, bant, mühür, paket gibi koruyucu unsurları açılmış olması halinde maddi ortamda sunulan kitap, dijital içerik ve bilgisayar sarf malzemelerine ilişkin sözleşmeler.

f) Abonelik sözleşmesi kapsamında sağlananlar dışında, gazete ve dergi gibi süreli yayınların teslimine ilişkin sözleşmeler.

g) Belirli bir tarihte veya dönemde yapılması gereken, konaklama, eşya taşıma, araba kiralama, yiyecek-ıçecek tedariki ve eğlence veya dinlenme amacıyla yapılan boş zamanın değerlendirilmesine ilişkin sözleşmeler.

ğ) Elektronik ortamda anında ifa edilen hizmetler veya tüketiciye anında teslim edilen gayrimaddi mallara ilişkin sözleşmeler.

h) Cayma hakkı süresi sona ermeden önce, tüketicinin onayı ile ifasına başlanan hizmetlere ilişkin sözleşmeler.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM **Diğer Hükümler**

Sözleşmenin ifası ve teslimat

MADDE 16 – (1) Satıcı veya sağlayıcı, tüketicinin siparişinin kendisine ulaştığı tarihten itibaren taahhüt ettiği süre içinde edimini yerine getirmek zorundadır. Mal satışlarında bu süre her halükarda otuz günü geçemez.

(2) Satıcı veya sağlayıcının birinci fıkrada yer alan yükümlülüğünü yerine getirmemesi durumunda, tüketici sözleşmeyi feshedebilir.

(3) Sözleşmenin feshi durumunda, satıcı veya sağlayıcı, varsa teslimat masrafları da dâhil olmak üzere tahsil edilen tüm ödemeleri fesih bildiriminin kendisine ulaştığı tarihten itibaren on dört gün içinde tüketiciye 4/12/1984 tarihli ve 3095 sayılı Kanuni Faiz ve Temerrüt Faizine İlişkin Kanunun 1 inci maddesine göre belirlenen kanuni faiziyle birlikte geri ödemek ve varsa tüketiciyi borç altına sokan tüm kıymetli evrak ve benzeri belgeleri iade etmek zorundadır.

(4) Sipariş konusu mal ya da hizmet ediminin yerine getirilmesinin imkansızlaştığı hallerde satıcı veya sağlayıcının bu durumu öğrendiği tarihten itibaren üç gün içinde tüketiciye yazılı olarak veya kalıcı veri saklayıcısı ile bildirmesi ve varsa teslimat masrafları da dâhil olmak üzere tahsil edilen tüm ödemeleri bildirim tarihinden itibaren en geç on dört gün içinde iade etmesi zorunludur. Malın stokta bulunmaması durumu, mal ediminin yerine getirilmesinin imkânsızlaşması olarak kabul edilmez.

Zarardan sorumluluk

MADDE 17 – (1) Satıcı, malın tüketici ya da tüketicinin taşıyıcı dışında belirleyeceği üçüncü bir kişiye teslimine kadar oluşan kayıp ve hasarlardan sorumludur.

(2) Tüketicinin, satıcının belirlediği taşıyıcı dışında başka bir taşıyıcı ile malın gönderilmesini talep etmesi durumunda, malın ilgili taşıyıcıya tesliminden itibaren oluşabilecek kayıp ya da hasardan satıcı sorumlu değildir.

Telefon kullanım ücreti

MADDE 18 – (1) Kurulmuş olan sözleşmeye ilişkin olarak tüketicilerin iletişime geçebilmesi için satıcı veya sağlayıcı tarafından bir telefon hattı tahsis edilmesi durumunda, bu hat ile ilgili olarak satıcı veya sağlayıcı olağan ücret tarifesiyle daha yüksek bir tarife seçemez.

İlave ödemeler

MADDE 19 – (1) Sözleşme kurulmadan önce, sözleşme yükümlülüğünden kaynaklanan ve üzerinde anlaşılmış esas bedel dışında herhangi bir ilave bedel talep edilebilmesi için tüketicinin açık onayının ayrıca alınması zorunludur.

(2) Tüketicinin açık onayı alınmadan ilave ödeme yükümlülüğü doğuran seçeneklerin kendiliğinden seçili olarak sunulmuş olmasından dolayı tüketici bir ödemede bulunmuş ise, satıcı veya sağlayıcı bu ödemelerin iadesini derhal yapmak zorundadır.

Bilgilerin saklanması ve ispat yükümlülüğü

MADDE 20 – (1) Satıcı veya sağlayıcı, bu Yönetmelik kapsamında düzenlenen cayma hakkı, bilgilendirme, teslimat ve diğer hususlardaki yükümlülüklerine dair her bir işleme ilişkin bilgi ve belgeyi üç yıl boyunca saklamak zorundadır.

(2) Oluşturdukları sistem çerçevesinde, uzaktan iletişim araçlarını kullanmak veya kullandırmak suretiyle satıcı veya sağlayıcı adına mesafeli sözleşme kurulmasına aracılık edenler, bu Yönetmelikte yer alan hususlardan dolayı satıcı veya sağlayıcı ile yapılan

işlemlere ilişkin kayıtları üç yıl boyunca tutmak ve istenilmesi halinde bu bilgileri ilgili kurum, kuruluş ve tüketicilere vermekle yükümlüdür.

(3) Satıcı veya sağlayıcı elektronik ortamda tüketiciye teslim edilen gayrimaddi malların veya ifa edilen hizmetlerin ayıpsız olduğunu ispatla yükümlüdür.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

Yürürlükten kaldırılan yönetmelik

MADDE 21 – (1) 6/3/2011 tarihli ve 27866 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Mesafeli Sözleşmelere Dair Yönetmelik yürürlükten kaldırılmıştır.

Yürürlük

MADDE 22 – (1) Bu Yönetmelik yayımı tarihinden itibaren üç ay sonra yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 23 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Gümrük ve Ticaret Bakanı yürütür.

EK

ÖRNEK CAYMA FORMU

(Bu form, sadece sözleşmeden cayma hakkı kullanılmak istenildiğinde doldurup gönderilecektir.)

-Kime: (Satıcı veya sağlayıcı tarafından doldurulacak olan bu kısımda satıcı veya sağlayıcının ismi, unvanı, adresi varsa faks numarası ve e-posta adresi yer alacaktır.)

-Bu formla aşağıdaki malların satışına veya hizmetlerin sunulmasına ilişkin sözleşmeden cayma hakkımı kullandığımı beyan ederim.

-Sipariş tarihi veya teslim tarihi:

-Cayma hakkına konu mal veya hizmet:

-Cayma hakkına konu mal veya hizmetin bedeli:

-Tüketicinin adı ve soyadı:

-Tüketicinin adresi:

-Tüketicinin imzası: (Sadece kağıt üzerinde gönderilmesi halinde)

-Tarih:

Gümrük ve Ticaret Bakanlığında:

ÖN ÖDEMELİ KONUT SATIŞLARI HAKKINDA YÖNETMELİK

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı, ön ödemeli konut satışlarına ilişkin uygulama usul ve esaslarını düzenlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik, ön ödemeli konut satışlarını kapsar.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelik, 7/11/2013 tarihli ve 6502 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanununun 46 ncı ve 84 üncü maddelerine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 4 – (1) Bu Yönetmeliğin uygulanmasında;

a) Bağlı kredi sözleşmesi: Konut finansmanı kredisinin münhasıran belirli bir konutun satın alınması durumunda bir sözleşmenin finansmanı için verildiği ve bu iki sözleşmenin objektif açıdan ekonomik bir birlik oluşturduğu sözleşmeyi,

b) Bakanlık: Gümrük ve Ticaret Bakanlığını,

c) Genel Müdürlük: Tüketicinin Korunması ve Piyasa Gözetimi Genel Müdürlüğünü,

ç) Kalıcı veri saklayıcısı: Tüketicinin gönderdiği veya kendisine gönderilen bilgiyi, bu bilginin amacına uygun olarak makul bir süre incelemesine elverecek şekilde kaydedilmesini ve değiştirilmeden kopyalanmasını sağlayan ve bu bilgiye aynen ulaşılmasına imkân veren kısa mesaj, elektronik posta, internet, disk, CD, DVD, hafıza kartı ve benzeri her türlü araç veya ortamı,

d) Kanun: 6502 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanunu,

e) Konut: 23/6/1965 tarihli ve 634 sayılı Kat Mülkiyeti Kanununa tabi mesken amaçlı kullanılan ya da mesken niteliği taşımamakla birlikte tüketicilerin kullanımına sunulan her türlü bağımsız bölümü,

f) Konut finansmanı kuruluşu: Konut finansmanı kapsamında doğrudan tüketiciye kredi kullandıran ya da finansal kiralama yapan bankalar ile Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurulu tarafından konut finansmanı faaliyetinde bulunması uygun görülen finansal kiralama şirketleri ve finansman şirketlerini,

g) Ön ödeme tutarı: Konutun tesliminden önce tüketici tarafından ödenen toplam tutarı,

ğ) Ön ödemeli konut satış sözleşmesi: Tüketicinin konut amaçlı bir taşınmazın satış bedelini önceden peşin veya taksitle ödemeyi, satıcının da bedelin tamamen veya kısmen ödenmesinden sonra taşınmazı tüketiciye devir veya teslim etmeyi üstlendiği sözleşmeyi,

h) Satıcı: Kamu tüzel kişileri de dâhil olmak üzere ticari veya mesleki amaçlarla tüketiciye mal sunan ya da mal sunanın adına ya da hesabına hareket eden gerçek veya tüzel kişiyi,

ı) Tüketici: Ticari veya mesleki olmayan amaçlarla hareket eden gerçek veya tüzel kişiyi

ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Ön Bilgilendirme ve Sözleşme Yükümlülüğü

Ön bilgilendirme

MADDE 5 – (1) Ön ödemeli konut satış sözleşmesi kurulmadan en az bir gün önce aşağıdaki hususları içeren, en az on iki punto büyüklüğünde, anlaşılabilir bir dilde, açık, sade ve okunabilir şekilde düzenlenen ön bilgilendirme formunun tüketiciye verilmesi zorunludur:

a) Satıcının adı veya unvanı, açık adresi, telefon numarası ve varsa MERSİS numarası ile diğer iletişim bilgileri,

b) Sözleşme konusu konuta ilişkin bağımsız bölümün yer aldığı ada, parsel, blok, konum, kat ve benzeri temel nitelik bilgileri ile 2/11/1985 tarihli ve 18916 Mükerrer sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Planlı Alanlar Tip İmar Yönetmeliğine göre belirlenen bağımsız bölüm net ve brüt alanları,

c) Konutun tüm vergiler dâhil Türk Lirası olarak peşin ve taksitli toplam satış fiyatı; varsa teslim ve diğer masraflara ilişkin bilgi,

ç) Varsa faiz miktarı ve faizin hesaplandığı yıllık oran,

d) Tüketicinin cayma ve sözleşmeden dönme hakkına ilişkin bilgiler,

e) Konutun teslim tarihi,

f) Verilecek teminata ilişkin bilgiler,

g) Yapı ruhsatının alınış tarihi,

ğ) Yönetim planına uygun olarak genel giderlere katılıma ilişkin bilgiler.

(2) Yukarıda yer alan bilgileri içeren ön bilgilendirme formuna ek olarak tüketiciye, bağımsız bölüm planı, vaziyet planı, kat planı ve mahal listesi verilir.

(3) Birinci ve ikinci fıkradaki bilgilerin yazılı olarak veya kalıcı veri saklayıcısı ile tüketiciye verilmesi zorunludur.

(4) Bu madde kapsamında ön bilgilendirme yapıldığına ilişkin ispat yükü satıcıya aittir.

Şekil şartı

MADDE 6 – (1) Ön ödemeli konut satış sözleşmesi, kat irtifakı devrinin tüketici lehine tapu siciline tescil edilmesiyle birlikte yapılacak yazılı bir sözleşme şeklinde veya noterliklerde düzenleme şeklinde yapılan satış vaadi sözleşmesi ile kurulur. Aksi hâlde sözleşme geçersizdir. Satıcı, sonradan sözleşmenin geçersizliğini tüketicinin aleyhine olacak şekilde ileri süremez.

(2) Satıcı, geçerli bir sözleşme yapılmış olmadıkça tüketiciden herhangi bir isim altında ödeme yapmasını veya tüketiciyi borç altına sokan herhangi bir belge vermesini isteyemez.

(3) Yapı ruhsatı alınmadan, tüketicilerle ön ödemeli konut satış sözleşmesi yapılamaz.

Sözleşmenin zorunlu içeriği

MADDE 7 – (1) Ön ödemeli konut satış sözleşmesinin, en az on iki punto büyüklüğünde, anlaşılabilir bir dilde, açık, sade ve okunabilir bir şekilde yapılması, aşağıdaki bilgileri içermesi ve bir örneğinin tüketiciye verilmesi zorunludur:

a) Satıcının adı veya unvanı, açık adresi, telefon numarası ve varsa MERSİS numarası ile diğer iletişim bilgileri,

b) Tüketicinin adı, soyadı, açık adresi, telefon numarası ve varsa diğer iletişim bilgileri,

c) Sözleşmenin düzenlendiği tarih,

ç) Sözleşme konusu konuta ilişkin bağımsız bölümün yer aldığı ada, parsel, blok, konum, kat ve benzeri temel nitelik bilgileri ile Planlı Alanlar Tip İmar Yönetmeliğine göre belirlenen bağımsız bölüm net ve brüt alanları,

d) Konutun tüm vergiler dâhil Türk Lirası olarak satış fiyatı, varsa teslim ve diğer masraflara ilişkin bilgi,

e) Konutun tüm vergiler dâhil Türk Lirası olarak toplam taksitli satış fiyatı; varsa teslim ve diğer masraflara ilişkin bilgi,

- f) Faiz miktarı ve faizin hesaplandığı yıllık oran ve sözleşmede belirlenen faiz oranının yüzde otuz fazlasını geçmemek üzere gecikme faiz oranı,
g) Tüketicinin temerrüde düşmesinin hukuki sonuçları,
ğ) Ön ödeme tutarı,
h) Ödeme planı ve ödemelerin yapılacağı banka ve hesap bilgileri,
ı) Cayma hakkının kullanılma şartları, süresi ve usulüne ilişkin bilgiler,
i) Sözleşmeden dönme hakkının kullanılma şartları, süresi, usulü ile tazminata ilişkin bilgiler,
j) Cayma ve sözleşmeden dönme bildirimlerinin yapılacağı açık adres bilgileri,
k) Verilen teminata ilişkin bilgiler,
l) Konutun teslim tarihi ve şekli,
m) Yapı ruhsatının alınış tarihi,
n) Konutun ortak giderlerine ilişkin bilgiler,
o) Tüketicilerin uyuşmazlık konusundaki başvurularını tüketici mahkemesine veya tüketici hakem heyetine yapabileceklerine dair bilgi.

(2) Peşin ödemede bulunulan ön ödemeli konut satış sözleşmelerinde birinci fıkranın (e), (f), (g), (ğ) ve (h) bentlerinde yer alan hükümler aranmaz.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Cayma ve Sözleşmeden Dönme Hakkının Kullanımı

Cayma hakkı

MADDE 8 – (1) Tüketici, sözleşmenin kurulduğu tarihten itibaren on dört gün içinde, herhangi bir gerekçe göstermeksizin ve cezai şart ödemeksizin sözleşmeden cayma hakkına sahiptir.

(2) Cayma hakkının kullanıldığına dair bildirim bu süre içinde satıcıya noterlikler aracılığıyla yöneltilmesi yeterlidir. Konut bedelinin bir kısmının bağlı kredi ile karşılanması durumunda, cayma hakkının kullanıldığı bilgisi satıcı tarafından ilgili konut finansmanı kuruluşuna derhal bildirilir.

(3) Taşınmazın kısmen veya tamamen bağlı krediyle alınması durumunda bağlı kredi sözleşmesi, sözleşmenin kurulduğu tarihte hüküm doğurmak üzere cayma hakkı süresi sonunda yürürlüğe girer. Konut finansmanı kuruluşu cayma hakkı süresi içinde tüketiciden faiz, komisyon, yasal yükümlülük ve benzeri isimler altında hiçbir masraf talep edemez.

(4) Taşınmaz için bina tamamlama sigortası yaptırılmış ise, sigorta teminatı, kurulduğu tarihten itibaren hüküm doğurmak üzere cayma hakkı süresi sonunda yürürlüğe girer.

(5) Cayma hakkının kullanılması durumunda, tüketiciye iade edilmesi gereken tutar ve tüketiciyi borç altına sokan her türlü belge cayma bildiriminin satıcıya ulaştığı tarihten itibaren en geç on dört gün içinde tüketiciye geri verilir.

(6) Satıcının aldığı bedeli ve tüketiciyi borç altına sokan her türlü belgeyi iade ettiği tarihten itibaren, tüketici on gün içinde edinimlerini iade eder.

(7) Satıcı, cayma hakkı konusunda tüketicinin bilgilendirildiğini ispat etmekle yükümlüdür.

Sözleşmeden dönme

MADDE 9 – (1) Ön ödemeli konut satışında, devir veya teslim tarihine kadar tüketicinin herhangi bir gerekçe göstermeden sözleşmeden dönme hakkı vardır.

(2) Sözleşmeden dönme bildirimini satıcıya noterlikler aracılığıyla yöneltmesi yeterlidir. Konut bedelinin bir kısmının bağlı kredi ile karşılanması durumunda, tüketicinin sözleşmeden dönme hakkını kullandığına ilişkin bilgi, satıcı tarafından ilgili konut finansmanı kuruluşuna derhal bildirilir.

(3) Sözleşmeden dönülmesi durumunda satıcı; ön ödemeli konut satışı nedeniyle oluşan vergi, harç ve benzeri yasal yükümlülüklerden doğan masraflar ile sözleşme bedelinin yüzde ikisine kadar tazminatın ödenmesini isteyebilir.

- (4) Aşağıdaki hallerde tüketiciden herhangi bir bedel talep edilemez:
- Satıcının yükümlülüklerini hiç ya da gereği gibi yerine getirmemesi,
 - Tüketicinin ölmesi,
 - Tüketicinin kazanç elde etmekten sürekli olarak yoksun kalması sebebiyle ön ödemeleri yapamayacak duruma düşmesi,
 - Ön ödemeli konut satışının taksitle yapılması durumunda, mevcut sözleşmenin yerine konut teslim tarihini geçmeyen ve tüketicinin mevcut sözleşmeye göre talep edilen vade farkını ödemeyi de kabul ettiği yeni bir taksitle satış sözleşmesinin kurulmasına ilişkin önerisinin, satıcı tarafından kabul edilmemesi nedeniyle sözleşmeden dönülmesi.
- (5) Bir konutun birden fazla tüketicie satılması nedeniyle tüketicinin sözleşmeden dönmesi halinde, tüketiciden ön ödemeli konut satışı nedeniyle oluşan vergi, harç, masraf, tazminat ve benzeri adlar altında hiçbir bedel talep edilemez.
- (6) Sözleşmeden dönülmesi durumunda, tüketicie iade edilmesi gereken tutar ve tüketicie borç altına sokan her türlü belge, dönme bildiriminin satıcıya ulaştığı tarihten itibaren en geç doksan gün içinde tüketicie geri verilir.
- (7) Konut bedelinin bir kısmının bağlı kredi ile karşılanması durumunda, tüketicinin ödediği satış bedeli, satıcı tarafından dönme bildiriminin kendisine ulaştığı tarihten itibaren en geç doksan gün içinde yalnızca üçüncü fıkrada belirtilen masraf ve tazminat tutarı düşülerek ilgili konut finansmanı kuruluşuna iade edilir. Konut finansmanı kuruluşu söz konusu tutarı, Kanunun 37 nci maddesine uygun olarak tüketicie derhal geri öder.
- (8) Satıcıya veya konut finansmanı kuruluşuna ödenen bedel ile tüketicie borç altına sokan her türlü belgenin iade edildiği tarihten itibaren, tüketici on gün içinde edinimlerini iade eder.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Satıcının Diğer Yükümlülükleri

Konutun teslimi

MADDE 10 – (1) Ön ödemeli konut satışında devir veya teslim süresi sözleşme tarihinden itibaren otuz altı ayı geçemez.

(2) Aşağıdaki hallerde konutun tüketicie devir veya teslim edildiği kabul edilir:

- Kat mülkiyetine konu konutun tüketici adına tescili,
- Kat irtifakına konu konutun tüketici adına tapu siciline tescil edilmesiyle birlikte konutun oturmaya elverişli bir şekilde zilyetliğinin devri.

Proje değişiklikleri

MADDE 11 – (1) Sözleşmeye konu konutun yer aldığı projede sonradan değişiklik yapılması durumunda, bu değişikliğin tüketicie yazılı olarak veya kalıcı veri saklayıcısı ile bildirilmesi zorunludur. Tüketici yapılan proje değişikliğini kabul etmeyerek bir ay içinde vergi, harç, masraf, tazminat ve benzeri adlar altında hiçbir bedel ödemeksizin sözleşmeden dönebilir. Proje değişikliğinin yasal zorunluluklardan veya mücbir sebep hallerinden kaynaklanması durumunda, satıcı tüketiciden vergi, harç ve benzeri yasal yükümlülüklerden doğan masraflar ile sözleşme bedelinin yüzde ikisine kadar kesinti yapabilir.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Teminata İlişkin Esaslar

Teminat

MADDE 12 – (1) Satıcının konut satışına başlamadan önce, konut adedi otuz ve üzerinde olan projeler için bina tamamlama sigortası yaptırması veya aşağıda belirtilen diğer teminat ve şartlardan en az birini sağlaması zorunludur:

- Banka teminat mektubu,
- Hakediş sistemi,
- Bağlı kredi ile teminat.

(2) Birinci fıkrada yer alan teminatlar dışında, tüketicinin tüm ödemelerini garanti altına alacak başka bir yöntem öngörülmesi durumunda, bu yöntem Bakanlık tarafından uygun görülürse teminat olarak kabul edilebilir.

Bina tamamlama sigortası

MADDE 13 – (1) Bina tamamlama sigortasının kapsamı, koşulları ve uygulama esasları Hazine Müsteşarlığınca belirlenir.

(2) Bina tamamlama sigortası kapsamında sağlanan tazminat, teminat ve benzeri güvenceler iflas veya tasfiye masasına dâhil edilemez, haczolunamaz, üzerlerine ihtiyati tedbir ve ihtiyati haciz konulamaz.

Banka teminat mektubu

MADDE 14 – (1) Banka teminat mektubu, satıcının tüketiciye karşı ön ödemeli konut satışına ilişkin 10 uncu maddede yer alan yükümlülüklerini yerine getirmemesi halinde, tüketicinin ödediği bedeli, ilk talebinde ona derhal ödemeyi kabul ve taahhüt ettiğine dair banka tarafından verilen kesin ve süresiz mektuptur.

(2) Ön ödemeli konut satışının banka teminat mektubu verilmesi suretiyle teminat altına alınması durumunda, satıcı 10 uncu maddede yer alan yükümlülüklerini yerine getirmese tüketiciler, kendilerine verilmiş olan banka teminat mektubunu bankadan tazmin edebilirler.

Hakediş sistemi

MADDE 15 – (1) Tüketicinin ödemelerinin hakediş sistemi ile teminat altına alınması durumunda, tüketici, ödemeleri sözleşmede belirtilen bir bankada satıcı adına açılacak bir hesaba yatırmakla yükümlüdür. Bu hesapta toplanan tüketici ödemeleri konutun devir veya teslimine kadar bloke altında olup, yalnızca hakediş karşılığında serbest bırakılabilir.

(2) Konutun tamamlanma oranına göre belirlenecek hakediş sisteminde, ödemelerin doğrudan bankaya yapılmış olması ve bankaların sorumluluğu altında inşaatın ilerleme seviyesi oranında şirkete aktarılması esastır. Bu şekilde yapılacak ödemelerde tüketicinin rızası aranmaz. Bu işlemlerle ilgili olarak banka, tüketiciden komisyon ve benzeri isim altında herhangi bir bedel talep edemez.

(3) Satıcı, 10 uncu maddede yer alan yükümlülüklerini yerine getirmese, hesap üzerindeki haklarını kaybeder. Bu durumda, tüketicinin yapmış olduğu ödemelerin hakediş usulüne göre satıcıya ödenmemiş kısmı banka tarafından tüketiciye iade edilir. Tüketicinin o ana kadar yapmış olduğu ödemelerin satıcıya ödenen kısmı üzerinde ise tüketicinin hakları saklıdır.

(4) Banka, hakedişlerin kontrolünün sağlanması amacıyla yapı denetim, müşavirlik veya danışmanlık firmalarından da hizmet alabilir.

Bağlı kredi ile teminat

MADDE 16 – (1) Ön ödemeli konut satışının bağlı kredi ile yapılması halinde, kullanılan kredi tutarında teminat sağlanmış olur. Ancak, satıcı kullanılan bağlı kredi tutarının üzerinde kalan tutarı, ayrıca teminat altına almak zorundadır.

ALTINCI BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

Yürürlükten kaldırılan yönetmelik

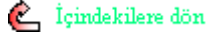
MADDE 17 – (1) 13/6/2003 tarihli ve 25137 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Kampanyalı Satışlara İlişkin Uygulama Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik yürürlükten kaldırılmıştır.

Yürürlük

MADDE 18 – (1) Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 19 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Gümrük ve Ticaret Bakanı yürütür.

Gümrük ve Ticaret Bakanlığından:

TÜKETİCİ HAKEM HEYETLERİ YÖNETMELİĞİ

BİRİNCİ BÖLÜM

Genel Hükümler

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı, tüketici hakem heyetlerinin kurulması ve çalışmasına ilişkin usul ve esasları düzenlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik, tüketici işlemleri ile tüketiciye yönelik uygulamalardan doğabilecek uyuşmazlıkların çözümü amacıyla kurulan tüketici hakem heyetlerinin iş ve işlemlerini kapsar.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelik, 7/11/2013 tarihli ve 6502 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanununun 72 nci ve 84 üncü maddelerine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 4 – (1) Bu Yönetmeliğin uygulanmasında;

- a) Bakanlık: Gümrük ve Ticaret Bakanlığını,
- b) Başkan: Tüketici hakem heyeti başkanını,
- c) Genel Müdürlük: Tüketicinin Korunması ve Piyasa Gözetimi Genel Müdürlüğünü,
- ç) Tüketici hakem heyeti: Tüketici işlemleri ile tüketiciye yönelik uygulamalardan doğabilecek uyuşmazlıklara çözüm bulmak amacıyla oluşturulan hakem heyetini,
- d) Hizmet: Bir ücret veya menfaat karşılığında yapılan ya da yapılması taahhüt edilen mal sağlama dışındaki her türlü tüketici işleminin konusunu,
- e) İl müdürlüğü: Ticaret il müdürlüğünü,
- f) Kanun: 6502 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanunu,
- g) Mal: Alışverişe konu olan; taşınır eşya, konut veya tatil amaçlı taşınmaz mallar ile elektronik ortamda kullanılmak üzere hazırlanan yazılım, ses, görüntü ve benzeri her türlü gayri maddi malları,
- ğ) Sağlayıcı: Kamu tüzel kişileri de dahil olmak üzere, ticari veya mesleki amaçlarla tüketiciye hizmet sunan ya da hizmet sunanın adına ya da hesabına hareket eden gerçek veya tüzel kişiyi,
- h) Satıcı: Kamu tüzel kişileri de dahil olmak üzere, ticari veya mesleki amaçlarla tüketiciye mal sunan ya da mal sunanın adına ya da hesabına hareket eden gerçek veya tüzel kişiyi,
- ı) Tüketici: Ticari veya mesleki olmayan amaçlarla hareket eden gerçek veya tüzel kişiyi,
- i) Tüketici Bilgi Sistemi: Elektronik ortamda tüketicilerin şikâyetlerini iletebildikleri ve tüketici hakem heyetlerinin iş ve işlemlerini gerçekleştirdikleri çevrimiçi sistemi,
- j) Tüketici işlemi: Mal veya hizmet piyasalarında kamu tüzel kişileri de dâhil olmak üzere ticari veya mesleki amaçlarla hareket eden veya onun adına ya da hesabına hareket eden gerçek veya tüzel kişiler ile tüketiciler arasında kurulan, eser, taşıma, simsarlık, sigorta, vekâlet, bankacılık ve benzeri sözleşmeler de dâhil olmak üzere her türlü sözleşme ve hukuki işlemi,
- k) Tüketici örgütleri: Tüketicinin korunması amacıyla kurulan dernek, vakıf veya bunların üst kuruluşlarını, ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Kuruluş, Görev ve Yetki Alanı

Kuruluş

MADDE 5 – (1) Bakanlık, tüketici işlemleri ile tüketiciye yönelik uygulamalardan doğabilecek uyuşmazlıklara çözüm bulmak amacıyla il merkezleri ile Bakanlıkça belirlenen

ilçe merkezlerinde en az bir tüketici hakem heyeti oluşturur. Bakanlık, hangi ilçelerde tüketici hakem heyeti kurulacağını belirlerken, başvuru sayısını, nüfus yoğunluğunu, coğrafi şartları ve benzeri hususları dikkate alır.

Görev alanı

MADDE 6 – (1) Tüketici hakem heyetlerine yapılacak başvurularda değeri:

- a) İki bin Türk Lirasının altında bulunan uyuşmazlıklarda ilçe tüketici hakem heyeti,
 - b) Büyükşehir statüsünde olan illerde iki bin Türk Lirası ile üç bin Türk Lirası arasındaki uyuşmazlıklarda il tüketici hakem heyeti,
 - c) Büyükşehir statüsünde olmayan illerin merkezlerinde üç bin Türk Lirasının altında bulunan uyuşmazlıklarda il tüketici hakem heyeti,
 - ç) Büyükşehir statüsünde olmayan illere bağlı ilçelerde iki bin Türk Lirası ile üç bin Türk Lirası arasındaki uyuşmazlıklarda il tüketici hakem heyeti,
- görevlidir. Bu fıkroda belirtilen parasal sınırların üzerindeki uyuşmazlıklar için tüketici hakem heyetlerine başvuru yapılamaz.

(2) Görevli tüketici hakem heyetinin tespitinde başvuru tarihindeki parasal sınırlar dikkate alınır.

(3) Başvurunun, tek bir uyuşmazlıkla ilgili olması ve uyuşmazlık konusunun bu maddede belirtilen parasal sınırları aşması halinde, sınırları aşan kısımdan feragat edilerek tüketici hakem heyetine başvuru yapılabilir. Parasal sınırları aşan kısım için tekrar tüketici hakem heyetine başvuru yapılamaz.

(4) Bu maddede belirtilen parasal sınırlar her takvim yılı başından itibaren geçerli olmak üzere, o yıl için 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 298 inci maddesi hükümleri uyarınca tespit ve ilan edilen yeniden değerlendirme oranında arttırılarak uygulanır. Bu artışların hesabında on Türk Lirasının küsuru dikkate alınmaz.

(5) Tüketici hakem heyetleri görev ve yetki alanına giren başvuruları gereğini yapmak üzere kabul etmek zorundadır. Görev ve yetki alanı dışında kalan başvuruları, tüketicinin başvuru yapabileceği yerleri de belirterek başvuru sahibine iade eder.

(6) Bu madde tüketicilerin ilgili mevzuatına göre alternatif uyuşmazlık çözüm mercilerine başvurmasına engel değildir.

Yetki alanı

MADDE 7 – (1) İl tüketici hakem heyetleri il sınırları içinde, ilçe tüketici hakem heyetleri ise ilçe sınırları içinde yetkilidir. Tüketici hakem heyeti kurulmayan ilçelerde Bakanlıkça o ilçe için belirlenen tüketici hakem heyeti yetkilidir.

(2) Başvurular, tüketicinin yerleşim yerinin bulunduğu veya tüketici işleminin yapıldığı yerdeki tüketici hakem heyetine yapılabilir.

(3) İkinci fıkra uyarınca başvuru yapılabilecek ilçede tüketici hakem heyetinin kurulmamış olması halinde tüketiciler o ilçe kaymakamlığına başvuru yapabilir. Yapılan bu başvurular, kaymakamlıklarca gereği yapılmak üzere Bakanlıkça belirlenen yetkili tüketici hakem heyetine intikal ettirilir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Başkan, Üye ve Raportör

Başkan ve üyeler

MADDE 8 – (1) Başkanlığı illerde il müdürü, ilçelerde ise kaymakam veya bunların görevlendireceği bir memur tarafından yürütülen tüketici hakem heyeti;

a) Belediye başkanının konunun uzmanı belediye personeli arasından görevlendireceği bir üye,

b) Baronun, mensupları arasından görevlendireceği bir üye,

c) Satıcı veya sağlayıcının tacir olduğu uyuşmazlıklarda ticaret ve sanayi odasının ya da bunların ayrı ayrı örgütlendiği yerlerde ticaret odasının; satıcı veya sağlayıcının esnaf ve sanatkâr olduğu uyuşmazlıklarda, illerde esnaf ve sanatkârlar odaları birliğinin, ilçelerde ise en fazla üyeye sahip esnaf ve sanatkârlar odasının görevlendireceği bir üye,

ç) Tüketici örgütlerinin kendi aralarından seçeceği bir üye,
olmak üzere başkan dâhil beş üyeden oluşur. Başkan ve üyelerin yedekleri de ilgili kurum ve kuruluşlarca ayrıca belirlenir.

(2) Başkanın toplantıya katılmadığı durumlarda, baro temsilcisi üye tüketici hakem heyetine başkanlık eder.

(3) Tüketici hakem heyetinin oluşumunun sağlanamadığı yerlerde noksan üyelikler, 9 uncu maddede belirtilen şartları taşıyan devlet memurları arasından illerde il müdürü, ilçelerde ise kaymakam tarafından görevlendirme yapılarak tamamlanır.

(4) Başkan dışındaki üyelerin görev süresi üç yıldır. Görev süresi bitenler yeniden görevlendirilebilir veya seçilebilir.

(5) İstifa, ölüm, altı aydan fazla sürekli hastalık ve diğer nedenlerle görev süresi dolmadan önce boşalan üyelikler için yedek üye göreve devam eder ve kalan süreyi tamamlar. Görev süresi sona eren üyenin üyeliği, yerine görevlendirilen veya seçilen kişi göreve başlayıncaya kadar devam eder.

(6) Tüketici hakem heyetinin başkan ve üyeleri birden fazla tüketici hakem heyetinde görev alamaz.

Üyelerde aranacak şartlar

MADDE 9 – (1) Tüketici hakem heyeti üyelerinin aşağıdaki şartları taşıması zorunludur:

- a) Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olmak,
- b) 18 yaşından küçük olmamak,
- c) 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinin birinci fıkrasının (A) bendinin (5) numaralı alt bendinde düzenlenen şartları taşımak,
- ç) Kamu haklarından mahrum bulunmamak,
- d) Görevini devamlı yapmasına engel olabilecek akıl hastalığı bulunmamak,
- e) En az dört yıllık fakülte mezunu olmak.

(2) Dört yıllık fakülte mezunu olma şartını taşıyan üye bulunamayan yerlerde, üyeler illerde yüksekokul veya lise, ilçelerde ise en az ilköğretim mezunları arasından görevlendirilir. Denkliği Yüksek Öğretim Kurulu ya da Milli Eğitim Bakanlığınca kabul edilen eğitim kurumlarından birini bitirmiş olanlar da üye olarak görevlendirilebilir veya seçilebilir.

(3) Üyelik şartlarının kaybedildiğinin veya taşınmadığının sonradan anlaşılması halinde, bu durumun öğrenildiği tarihten itibaren ilgili üyenin görevi son bulur. Bu husus, ilgili kurum veya kuruluşa bildirilir. Bu durumda yedek üye göreve devam eder ve yerine görevlendirildiği üyenin kalan süresini tamamlar.

Tüketici örgütleri temsilcisinin tespiti

MADDE 10 – (1) Tüketici hakem heyetinde tüketici örgütlerini temsilen görev yapacak üye, tüketici örgütleri tarafından seçilir.

- (2) Tüketici örgütlerince yapılacak tüketici hakem heyeti üyesi seçimine;
 - a) İl tüketici hakem heyeti için il sınırları içinde,
 - b) İlçe tüketici hakem heyeti için ilçe sınırları içinde,
 - c) Büyükşehir statüsündeki il tüketici hakem heyeti için büyükşehir sınırları içinde, merkezi ya da şubesi bulunan tüketici örgütleri katılabilir. Tüketici hakem heyetinin bulunduğu yerde tüketici örgütünün hem merkezinin hem de şubesinin olması halinde söz konusu tüketici örgütü, üye seçiminde bir oy hakkına sahiptir.

(3) Bir il veya ilçede faaliyet gösteren tüketici örgütlerinin sayısı dörtten az ise tamamının, dört ve dörtten fazla ise en az salt çoğunluğunun kararı ile kendi aralarından seçecekleri temsilci, o il ya da ilçenin tüketici hakem heyeti üyesi olarak, seçim sonuçlarını kanıtlayan belgelerle birlikte illerde il müdürlüğüne, ilçelerde kaymakamlığa bildirilir.

(4) Seçimin yapılması zorunluluğunun doğduğu tarihten itibaren en geç bir ay içinde bu bildirim yapılmaması halinde, illerde il müdürlüğü, ilçelerde kaymakamlık tarafından beşinci fıkrada belirlenen kriterler dâhilinde tüketici hakem heyetine temsilci gönderecek tüketici örgütü belirlenir.

- (5) Tüketici örgütü temsilcisinin tespitinde sırasıyla;
 - a) Tüketici hakem heyetinin bulunduğu il veya ilçe merkezinde çalışmalarını faal olarak yürüten,
 - b) İl veya ilçe merkezinde birden fazla tüketici örgütünün bulunması halinde, kayıtlı üye sayısı en fazla olan,
 - c) Ülke düzeyinde kurulan ve faaliyette bulunan şube sayısı en fazla olan, tüketici örgütü dikkate alınır. Bu kriterlere göre tespit edilen tüketici örgütü yönetim kurulundan, temsilcisini belirleyerek illerde il müdürlüğüne, ilçelerde ise kaymakamlığa bildirmesi istenir.

(6) Tüketici örgütlerini temsil edecek tüketici hakem heyeti üyesinin görev süresinin dolması ya da herhangi bir nedenle sona ermesi halinde, bu durum illerde il müdürlüğü, ilçelerde kaymakamlığın internet sitesi veya ilan panosu aracılığıyla ilan edilir. Seçim, ayrıca bir bildirimle gerek kalmaksızın ilan tarihini izleyen günden itibaren bir ay içinde yapılır.

(7) Tüketici örgütünün bulunmadığı ilçelerde tüketici örgütü temsilcisi o ilçenin bağlı bulunduğu ilde kurulu bulunan tüketici örgütleri arasından birinci fıkrada belirlenen esaslar çerçevesinde tespit edilir. Tespit edilen üye, en geç bir ay içinde ilgili kaymakamlığa bildirilir. Bu süre içinde bildirim yapılmaması halinde noksan üyelik 8 inci maddenin üçüncü fıkrası çerçevesinde tamamlanır.

(8) Tüketici hakem heyetinin oluşumu sırasında tüketici örgütü bulunmayan il veya ilçelerde tüketici örgütünün sonradan kurulması halinde, yedinci fıkra ve 8 inci maddenin üçüncü fıkrasına göre tespit edilen üyenin görevi sona erer ve yerine seçilen tüketici örgütü temsilcisi görev alır. Buna ilişkin işlemler başkan tarafından yürütülür.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM **Çalışma Usul ve Esasları**

Başvuru

MADDE 11 – (1) Uyuşmazlıklarla ilgili başvuru, uyuşmazlık konusunu içeren dilekçenin, varsa delil oluşturan ilgili belgelerle birlikte tüketici hakem heyetine verilmesiyle yapılır. Tüketici hakem heyetlerine yapılacak başvurular Ek-1’de yer alan başvuru formu kullanılarak yapılabilir. Başvuru formu kullanılmadan yapılan başvurularda; başvuru sahibinin adı, soyadı, TC Kimlik Numarası, adresi ve varsa diğer iletişim bilgileri, uyuşmazlık değeri ve talebi ile şikayet edilene ilişkin bilgilere yer verilmesi zorunludur.

(2) Tüketici aynı uyuşmazlık konusu ile ilgili olarak birden çok tüketici hakem heyetine başvuramaz. Aksi takdirde diğer taraf lehine derdestlik itirazında bulunma hakkı doğar.

(3) Tüketicinin aynı uyuşmazlık konusu ile ilgili olarak aynı tüketici hakem heyetine birden fazla başvuru yapması durumunda da ikinci fıkra hükümleri uygulanır.

(4) Elektronik ortamda yapılan başvuruların e-devlet kapısı üzerinden veya Tüketici Bilgi Sistemi ile yapılması zorunludur. Bu başvuruların geçerli olabilmesi için uyuşmazlıkla ilgili başvuru formunun eksiksiz olarak doldurulması, varsa bilgi ve belgelerin sisteme yüklenmiş olması ve yapılan başvurunun başvuru sahibi tarafından, güvenli elektronik imza veya mobil imza ile imzalanmış olması gerekir.

(5) Güvenli elektronik veya mobil imza ile imzalanmamış başvuruların geçerli olabilmesi için sistem tarafından oluşturulan başvuru formunun çıktısının alınarak ıslak imza ile imzalandıktan sonra on beş gün içinde varsa bilgi ve belgelerle birlikte ilgili tüketici hakem heyetine posta yoluyla veya elden ulaştırılması gerekir. Aksi halde başvuru işleme alınmaz.

Bilgi ve belge isteme yetkisi

MADDE 12 – (1) Tüketici hakem heyeti, uyuşmazlık konusuna ilişkin her türlü bilgi ve belgeyi taraflardan, ilgili kişi, kurum ve kuruluşlardan isteyebilir.

(2) Bilgi ve belge isteme yazılarının taahhütlü mektupla gönderilmesi esastır. Gecikmesi halinde zarar doğabilecek işlerde, gerekçe belirtilmek suretiyle, memur vasıtasıyla tebligat yaptırılabilir.

(3) İstenen bilgi ve belgelerin sunulması için tebliğ tarihinden itibaren en fazla otuz gün süre verilir. Talep edilmesi ve tüketici hakem heyeti başkanlığınca uygun görülmesi halinde bu süre uzatılabilir.

(4) Tüketici hakem heyeti başkanlığınca istenilen bilgi ve belgelerin verilen süre içinde sunulmaması halinde dosyadaki mevcut bilgi ve belgeler üzerinden karar verilir.

Toplantı zamanı ve yeri

MADDE 13 – (1) Tüketici hakem heyeti ayda ikiden az olmamak üzere ihtiyaç duyulduğunda başkanın çağrısı üzerine her zaman toplanabilir.

(2) Gündemde görüşülecek uyuşmazlık konusu bulunmadığı takdirde toplantı yapılmaz.

(3) Toplantılar, illerde il müdürlüğünce, ilçelerde ise kaymakamlıkça belirlenen yerlerde yapılır.

Toplantı gündemi

MADDE 14 – (1) Toplantı gündemi başkan tarafından 23 üncü madde hükmü dikkate alınarak belirlenir ve toplantı başlamadan önce üyelere bildirilir.

Toplantı ve karar yeter sayısı

MADDE 15 – (1) Tüketici hakem heyeti, başkan dahil en az üç üyenin hazır bulunması ile toplanır ve toplantıya katılanların oy çokluğu ile karar verir.

(2) Üyeler çekimser oy kullanamaz. Oyların eşit olması halinde başkanın oy kullandığı tarafın çoğunluğu sağladığı kabul edilir.

Toplantılara katılma mecburiyeti

MADDE 16 – (1) Tüketici hakem heyeti üyelerinin toplantılara katılması zorunludur. Geçerli mazeretleri sebebiyle toplantılara katılmayacak üyeler, durumlarını toplantıdan önce başkana yazılı olarak veya elektronik posta ile bildirir.

(2) Mazeretsiz olarak birbirini takip eden toplam dört toplantıya veya mazeretli de olsa üç aylık sürede yapılan toplantıların hiçbirine katılmayanların üyeliği düşer.

(3) Toplantıya katılmamaları nedeniyle üyeliği düşenler, üyeliğin düştüğü tarihten itibaren bir yıl süreyle tüketici hakem heyeti üyesi olarak tekrar görev alamazlar.

Toplantıya katılmama halleri

MADDE 17 – (1) Tüketici hakem heyeti başkan ve üyeleri;

a) Aralarında evlilik bağı kalksa bile eşin taraf olduğu,

b) Kendisi veya eşinin altsoy veya üstsoyunun taraf olduğu,

c) Nişanlısının taraf olduğu,

ç) Kendisi ile arasında evlatlık bağı bulunanın taraf olduğu,

d) Üçüncü derece de dâhil olmak üzere kan veya kendisini oluşturan evlilik bağı kalksa dahi kayın hısımlığı bulunanların taraf olduğu,

e) İki taraftan birinin vekili, vasisi, kayyımı veya yasal danışmanı sıfatıyla hareket ettiği,

f) Aynı uyuşmazlıkla ilgili bilirkişi olarak dinlendiği veya hakem sıfatıyla hareket etmiş olduğu,

g) Kendisinin taraf olduğu veya doğrudan ya da dolaylı olarak ilgili olduğu,

uyuşmazlıklarla ilgili toplantılara katılamazlar.

İnceleme şekli

MADDE 18 – (1) Tüketici hakem heyeti incelemeyi, raportör tarafından hazırlanan rapor ve ilgili belgelerin yer aldığı dosya üzerinden yapar. Gerekli görmesi halinde tüketici hakem heyeti ayrıca tarafları ve bilirkişiyi dinler.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Bilirkişi İncelemesi

Bilirkişi görevlendirilmesi

MADDE 19 – (1) Tüketici hakem heyeti çözümü özel veya teknik bilgiyi gerektiren hâllerde, taraflardan birinin talebi üzerine yahut re'sen, bilirkişinin görüşünün alınmasına karar verebilir. Tüketici hakem heyeti üyelerinin mesleklerinin gerektirdiği genel ve hukuki bilgiyle çözümlenmesi mümkün olan konularda bilirkişiye başvurulamaz.

(2) Tüketici hakem heyeti, bilirkişi olarak yalnızca bir kişiyi görevlendirebilir. Ancak, gerekçesini açıkça göstermek suretiyle, üç kişiden oluşan bir bilirkişi kurulu da görevlendirebilir.

(3) Gerekli görülmesi halinde aynı uyuşmazlık için mevcut bilirkişiden ek rapor istenebilir veya yeniden bilirkişi görevlendirilebilir.

(4) Bilirkişiler tüketicinin yerleşim yerinin bulunduğu veya uyuşmazlığın karara bağlanacağı tüketici hakem heyetinin yetki çevresinden veya tüketici hakem heyetinin bağlı olduğu ilden görevlendirilir. Bu kişilere ancak, 17 nci maddede yer alan sebeplere veya tüketici hakem heyetince kabul edilebilir diğer bir sebebe dayanarak görev verilmeyebilir yahut bu kişiler görevi kabulden kaçınmasını haklı kılacak mazerete dayanarak, bilirkişilik görevini kabul etmeyebilir.

(5) Kanunların görüş bildirmekle yükümlü kıldığı kişi ve kuruluşlara, görevlendirildikleri konularda bilirkişi olarak öncelikle başvurulur. Ancak, kamu görevlilerine, bağlı oldukları kurumlarla ilgili uyuşmazlıklarda ve işlerde, bilirkişi olarak görev verilemez.

Bilirkişinin sorumluluğu

MADDE 20 – (1) Bilirkişi, süresi içinde, görüşünü içeren raporunu sunmak ve varsa kendisine incelenmek üzere teslim edilen belgeleri tüketici hakem heyetine iade etmekle yükümlüdür.

(2) Bilirkişi gerekli görülmesi halinde görüşüne başvurulmak üzere tüketici hakem heyetince yapılan davete uyup belirlenen gün ve saatte tüketici hakem heyeti toplantısında hazır bulunmak zorundadır.

(3) Geçerli bir mazereti olmaksızın belirlenen gün ve saatte tüketici hakem heyeti toplantısında hazır bulunmayan veya görüşüne ilişkin raporu süresi içinde sunmaktan kaçınan bilirkişiler, gerekli disiplin işlemlerinin uygulanması amacıyla bağlı buldukları kurum veya kuruluşlara bildirilir.

(4) Bilirkişi, görevi sebebiyle yahut görevini yerine getirirken öğrendiği bilgileri saklamak, kendisi ve başkaları yararına kullanmaktan kaçınmakla yükümlüdür.

Bilirkişi raporu

MADDE 21 – (1) Tüketici hakem heyeti bilirkişinin görevlendirilmesinde, incelenmesini istediği hususları açıkça belirtir.

(2) Raporun hazırlanması için bilirkişiye verilecek süre, tüketici hakem heyetinin bilirkişi görevlendirmesine ilişkin kararının bilirkişiye tebliğinden itibaren on beş iş gününü geçemez. Bilirkişinin talebi üzerine bu süre tüketici hakem heyeti tarafından on beş iş gününü geçmemek ve bir defaya mahsus olmak üzere uzatılabilir.

(3) Belirlenen süre içinde raporunu vermeyen bilirkişi görevden alınarak, yerine bir başka bilirkişi görevlendirilebilir.

ALTINCI BÖLÜM **Tüketici Hakem Heyeti Kararı**

Kararın niteliği ve kapsamı

MADDE 22 – (1) Tüketici hakem heyeti, uyuşmazlık ile ilgili karar verirken tarafların talebiyle bağlıdır. Ancak başvurunun yapıldığı tarihte uyuşmazlık miktarının tam ve kesin olarak belirlenebilmesinin mümkün olmadığı durumlarda, başvuru sahibinin hukuki ilişkiyi ve asgari bir miktarı belirtmesi ve inceleme sürecinde uyuşmazlık miktarının bilgi veya belgelerle tam olarak tespit edilmesi halinde talep edilen miktardan daha fazlasına veya daha azına tüketici hakem heyetince karar verilebilir. Verilen kararın her hâlükârda 6 ncı maddede belirtilen parasal sınırlar dâhilinde olması gerekir.

(2) Aynı tüketici işleminden kaynaklanan birden fazla uyuşmazlık için ayrı ayrı başvuru yapılması durumunda, uyuşmazlığın değerleri toplamı tüketici hakem heyetinin görev sınırı içinde kalmak şartıyla, tek bir başvuruda birleştirilerek karar verilebilir. Aynı tüketici işleminden kaynaklanan birden fazla uyuşmazlığın değerleri toplamının görev sınırını aşması durumunda uyuşmazlıklar hakkında ayrı ayrı karar verilir.

(3) Tüketici hakem heyeti kararında uyuşmazlık bedelinin Türk Lirası cinsinden belirtilmesi zorunludur. Uyuşmazlık bedelinin döviz cinsinden olması durumunda başvuru tarihindeki Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasının belirlediği efektif döviz satış kuru esas alınarak Türk Lirasına çevrilir.

(4) Uyuşmazlığın tüketici lehine sonuçlandığı durumlarda, karşı tarafça ödenmesi gereken bilirkişi ve tebligat ücretleri kararda belirtilir.

(5) Tüketici hakem heyeti kararı tarafları bağlar.

(6) Tüketici hakem heyeti kararı yalnızca verildiği uyuşmazlık için hüküm ifade eder.

(7) Tüketici hakem heyetlerinde taraflar, avukatla temsil edilebilir. Tarafların avukatla temsil edilmesi durumunda, tüketici hakem heyetleri tarafından lehine karar verilen tarafın avukatına vekâlet ücreti ödenmesine karar verilmez.

(8) Başvuruya konu uyuşmazlığın, tüketici hakem heyeti tarafından karar verilene kadar çözümlenmesi ve bu durumun ispatına yönelik bilgi veya belgelerin tüketici hakem heyetine iletilmesi durumunda, tüketici hakem heyeti uyuşmazlığın konusuz kalması nedeniyle karar verilmesine yer olmadığına karar verir.

Karar süresi

MADDE 23 – (1) Tüketici hakem heyetine yapılan başvurular, başvuru tarih ve sırasına göre en geç altı ay içinde görüşülür ve karara bağlanır. Yapılan başvurunun niteliği, başvuru konusu, mal veya hizmetin özelliği gibi hususlar dikkate alınarak, karar süresi en fazla altı ay daha uzatılabilir.

(2) Tarafların ivedi inceleme talebinde bulunması ve bu talebin başkan tarafından uygun görülmesi halinde başvuru, tüketici hakem heyetince öncelikle gündeme alınarak sonuçlandırılır.

(3) Türkiye’de ikametgahı bulunmayan yabancı uyruklu tüketicilerin uyuşmazlıkları için ikinci fıkra hükümleri uygulanır.

Karar tutanağı

MADDE 24 – (1) Toplantıda alınan kararlar, Ek-2’de yer alan örneğe uygun olarak tutanağa geçirilir ve toplantıya katılan üyeler tarafından imzalanır. Karar tutanağı toplantı tarihine ve gündem sırasına göre arşivlenir ve onaylı bir örneği dosyasında muhafaza edilir.

Kararın tebliğı

MADDE 25 – (1) Tüketici hakem heyeti kararı, alındığı tarihten itibaren on iş günü içinde taraflara yazılı olarak ve 11/2/1959 tarihli ve 7201 sayılı Tebligat Kanunu hükümlerine göre tebliğ edilir. Tarafların temsilinin avukatla yapılması halinde tebligat avukata yapılır.

(2) Kararların taraflara taahhütlü mektupla gönderilmesi esastır. Gecikmesi halinde zarar doğabilecek işlerde, gerekçe belirtilmek suretiyle, memur vasıtasıyla tebligat yaptırılabilir.

Kararın yerine getirilmesi

MADDE 26 – (1) Tüketici hakem heyeti kararı, 9/6/1932 tarihli ve 2004 sayılı İcra ve İflas Kanununun ilamların yerine getirilmesi hakkındaki hükümlerine göre yerine getirilir.

Kararın düzeltilmesi

MADDE 27 – (1) Tarafların kimlik bilgilerine, ticaret unvanlarına ait yanlışlıklar, ifade ve hesap hataları ile diğer benzeri açık hatalar, tüketici hakem heyetince re’sen veya taraflardan birinin yazılı talebi üzerine düzeltilebilir.

(2) Düzeltme kararı verildiği takdirde, düzeltilen hususlara ilişkin ek karar, tüketici hakem heyetinde bulunan nüshaların altına veya bunlara eklenecek ayrı bir kâğıda yazılır ve imzalanır. Düzeltme kararları on iş günü içinde taraflara tebliğ edilir ve talep edilmesi halinde taraflara verilmiş olan suretlere de düzeltme kararı yazılır ve imzalanır.

Karara itiraz

MADDE 28 – (1) Taraflar, tüketici hakem heyetinin kararlarına karşı tebliğ tarihinden itibaren on beş gün içinde tüketici hakem heyetinin bulunduğu yerdeki tüketici mahkemesine itiraz edebilir. İtiraz, tüketici hakem heyeti kararının icrasını durdurmaz. Ancak talep edilmesi şartıyla hâkim, tüketici hakem heyeti kararının icrasını tedbir yoluyla durdurabilir.

(2) İtiraz olunan kararın, esas yönünden kanuna uygun olup da, kanunun olaya uygulanmasında hata edilmiş olmasından dolayı itirazın kabul edilmesi gerektiği veya kanuna uymayan husus hakkında yeniden yargılamayı gerektirmediği takdirde tüketici mahkemesi evrak üzerinde, kararı değiştirerek veya düzelterek onama kararı verebilir. Tarafların kimliklerine, ticaret unvanlarına ait yanlışlıklarla, yazı, hesap veya diğer açık ifade yanlışlıkları hakkında da bu hüküm uygulanır. Karar, usule ve kanuna uygun olup da gösterilen gerekçe doğru bulunmazsa, gerekçe değiştirilerek veya düzeltilerek onanır.

(3) Tüketici hakem heyeti kararlarına karşı yapılan itiraz üzerine tüketici mahkemesinin vereceği karar kesindir.

(4) Tüketici mahkemelerince verilen kesinleşmiş kararlar, Ulusal Yargı Ağı Bilişim Sistemi üzerinden Bakanlığa iletilir. Tüketici hakem heyeti kararına karşı yapılan itiraz sonucu verilen karar, kararı veren mahkeme tarafından ilgili tüketici hakem heyetine gönderilir.

(5) Tüketici hakem heyetinin tüketici lehine verdiği karara karşı yapılan itirazın kabulü durumunda mahkemece tüketici aleyhine, avukatlık asgari ücret tarifesine göre nispi tarife üzerinden vekâlet ücretine hükmedilir. Tarifinin maktu vekâlete ilişkin hükümleri uygulanmaz.

YEDİNCİ BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

İstatistiki bilgiler

MADDE 29 – (1) İlçe tüketici hakem heyetleri, üçer aylık dönemler halinde başvuru ve kararlara ilişkin istatistiki bilgileri dönemin bitiminden itibaren on gün içinde il müdürlüklerine gönderir.

(2) İl müdürlükleri, ilçelerden gelen istatistiki bilgileri, il tüketici hakem heyetinin istatistiki bilgileri ile birlikte, birinci fıkrada belirtilen sürenin bitiminden itibaren on gün içinde Genel Müdürlüğe bildirir.

Mali hükümler

MADDE 30 – (1) Bu Yönetmeliğin uygulanmasından kaynaklanan bütün giderler, Kanunun 82 nci maddesi hükmüne göre karşılanır.

(2) Tüketici hakem heyeti başkan ve üyelerine, raportör olarak görevlendirilen diğer kamu personeline ödenecek huzur hakkı ve huzur ücreti ile bilirkişi ücreti ve bu ödemelere ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığının uygun görüşü alınarak Bakanlıkça belirlenir.

Tebliğat ve bilirkişi ücretlerinin tahsili

MADDE 31 – (1) Uyuşmazlıkla ilgili olarak tüketici hakem heyeti tarafından tüketici aleyhine karar verilmesi veya uyuşmazlığın konusuz kalması nedeniyle karar verilmesine yer olmadığına hükmedilmesi hallerinde tebligat ve bilirkişi ücretleri Bakanlıkça karşılanır.

(2) Uyuşmazlığın tüketici lehine sonuçlanması durumunda, tebligat ve bilirkişi ücretleri kararın tebliğinden itibaren bir ay içinde karşı tarafın bulunduğu yerdeki vergi dairesi müdürlüğüne ödenir. Ödendiğine ilişkin makbuz, bu süre içinde ilgili tüketici hakem heyetine ibraz edilir.

(3) Tüketici hakem heyeti; tebligat ve bilirkişi ücretlerinin süresi içinde ödenmemesi halinde, bu tutarların 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanuna göre takip ve tahsil edilmesi amacıyla, söz konusu kararın bir örneği ile bu kararın karşı tarafa tebliğ edildiği tarihe dair bilgiyi içeren yazıyı ilgili vergi dairesi müdürlüğüne gönderir.

(4) Tebligat ücreti hesaplanırken, uyuşmazlıkla ilgili yapılan tüm yazışmalar dikkate alınır.

Yürürlükten kaldırılan yönetmelik

MADDE 32 – (1) 1/8/2003 tarihli ve 25186 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Tüketici Sorunları Hakem Heyetleri Yönetmeliği yürürlükten kaldırılmıştır.

Geçiş hükümleri

GEÇİCİ MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin yürürlüğe girdiği tarihten önce tüketici hakem heyetlerine yapılmış ve henüz karara bağlanmamış başvurular için de bu Yönetmelik hükümleri uygulanır.

Yürürlük

MADDE 33 – (1) Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 34 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Gümrük ve Ticaret Bakanı yürütür.

[Ekleri için tıklayınız.](#)

[R.G. 27 Kasım 2014 – 29188]

— • —

 İçindekilere dön

Gümrük ve Ticaret Bakanlığından:

TÜKETİCİ HAKEM HEYETİ RAPORTÖRLÜĞÜ YÖNETMELİĞİ

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı, tüketici hakem heyeti raportörlerinin nitelikleri, görev, yetki ve sorumlulukları ile çalışma usul ve esaslarını düzenlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik hükümleri, tüketici hakem heyetlerinde görev yapan tüketici hakem heyeti raportörlerini kapsar.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelik, 7/11/2013 tarihli ve 6502 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanununun 72 nci ve 84 üncü maddelerine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 4 – (1) Bu Yönetmeliğin uygulanmasında;

- a) Bakan: Gümrük ve Ticaret Bakanını,
 - b) Bakanlık: Gümrük ve Ticaret Bakanlığını,
 - c) Başkanlık: Personel Dairesi Başkanlığını,
 - ç) Genel Müdürlük: Tüketicinin Korunması ve Piyasa Gözetimi Genel Müdürlüğünü,
 - d) İl Müdürlüğü: Bakanlık İl Müdürlüğünü,
 - e) İl Müdürü: Bakanlık İl Müdürünü,
 - f) Raportör: Tüketici hakem heyeti raportörü kadrosunda bulunan veya raportör olarak görevlendirilen personeli,
 - g) Tüketici Hakem Heyeti: Tüketici işlemleri ile tüketiciye yönelik uygulamalardan doğabilecek uyuşmazlıklara çözüm bulmak amacıyla il veya ilçe merkezlerinde oluşturulan heyeti,
- ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Raportörlerin Nitelikleri ve Atanması

Raportörlerin nitelikleri ve atanmaları

MADDE 5 – (1) Raportör kadrosuna atanabilmek için,

- a) Üniversitelerin en az dört yıllık öğretim veren hukuk, siyasal bilgiler, iktisat, işletme, iktisadi ve idari bilimler fakülteleri ile adalet meslek yüksekokulu, yüksekokulların adalet, bankacılık ve sigortacılık programları, adalet ön lisans programı ya da bunlara denkliği Yükseköğretim Kurulunca kabul edilen yurt içi veya yurt dışındaki öğretim kurumları ile en az iki yıllık yüksekokulların Bakanlıkça ihtiyaç duyulan ve sınav ilanında belirtilen bölümlerinden mezun olmak,

şartı aranır.

- (2) İl ve ilçe merkezlerine atanacak raportörlerin sayısı Genel Müdürlük tarafından belirlenerek Başkanlığa bildirilir.

Raportör olarak görevlendirilme

MADDE 6 – (1) Raportör sayısının yeterli olmadığı illerde il müdürü tarafından il müdürlüğü personeli arasından, ilçelerde ise kaymakam tarafından ilçede görevli devlet memurları arasından yeterli sayıda raportör görevlendirilir.

- (2) Raportör olarak görevlendirilen personele ilişkin bilgiler ve değişiklikler tüketici hakem heyeti başkanlığınca İl Müdürlüğüne derhal bildirilir.

(3) Raportörler yükseköğrenim görmüş kişiler arasından görevlendirilir. Yükseköğrenim görmüş kişinin bulunmaması halinde lise veya denkliği Milli Eğitim Bakanlığınca kabul edilen eğitim kurumlarından birini bitirmiş kişiler arasından görevlendirilir.

İdari bağlılık ve raportörlerin görev yerleri

MADDE 7 – (1) Raportörler il ve ilçe merkezlerinde kurulu bulunan tüketici hakem heyetlerinde istihdam edilebilirler.

- (2) İlçe tüketici hakem heyetlerinde raportör olarak görevlendirilenler, kaymakamlığa bağlı olarak çalışır.

(3) Raportör kadrosuna atanana hakem heyetlerinin görevi ve yetkisinde olmayan işler verilemez.

Raportörlerin görev ve yetkileri

MADDE 8 – (1) Raportörlerin görev ve yetkileri şunlardır:

- a) Tüketici hakem heyetine yapılan başvuruları almak,
- b) Başvurulara ilişkin gerekli yazışmaları yapmak ve başvuruya ilişkin dosyayı hazırlamak,
- c) Toplantıya ilişkin gerekli hazırlıkları yapmak,
- ç) Toplantılarda hazır bulunmak,
- d) Toplantı tutanaklarını tutmak,

- e) Evrak, dosyalama ve arşiv işlerini yürütmek,
 - f) Tüketici hakem heyetinin faaliyet raporunu ve istatistiklerini hazırlamak,
 - g) Tüketici hakem heyetinde başkan, üye ve raportör olarak görevlendirilen diğer kamu personeline ödenecek huzur hakkı ve ücretlerine ilişkin işlemleri yapmak,
 - ğ) Tüketici hakem heyetlerinin ödenek, demirbaş gibi mali işlemlerini yapmak,
 - h) Tüketici hakem heyetlerinin işleyişine ilişkin diğer işleri yapmak.
- (2) Toplantılarda raportörler oy kullanamaz.

Raportörlerin sorumlulukları

MADDE 9 – (1) Raportörlerin sorumlulukları şunlardır:

- a) İlgili mevzuat gereğince kendilerine verilen görevleri eksiksiz ve zamanında yerine getirmek,
- b) Uyuşmazlığa ilişkin tüm bilgi ve belgelerin gizliliğine riayet etmek.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Raportörlerin Yetiştirilmesi

Yetiştirilme ilkeleri

MADDE 10 – (1) Raportör olarak atananlar bu kadroda buldukları sürece mesleğin gerektirdiği bilgi, beceri ve etik değerleri kazanmaları amacıyla mesleki temel eğitimden geçirilir.

(2) Mesleki temel eğitim;

- a) Tüketici mevzuatı ve bu mevzuatın uygulanmasına ilişkin bilgi edinilmesini,
 - b) Rapor yazma, araştırma ve inceleme teknikleri konularında gerekli bilgi ve yeteneğin kazandırılmasını,
- sağlamaya yönelik çalışmaları kapsar.

Raportörlerin eğitimi

MADDE 11 – (1) Raportör olarak atananların adaylık eğitimi, 21/2/1983 tarihli ve 83/6061 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Aday Memurların Yetiştirilmelerine İlişkin Genel Yönetmelik hükümleri çerçevesinde yapılır.

(2) Eğitimin içeriği, Genel Müdürlüğün görüşü alınarak Bakanlık Eğitim Dairesi Başkanlığınca belirlenir.

Hizmet içi eğitim

MADDE 12 – (1) Raportörler, Genel Müdürlükçe uygun görülecek zamanlarda hizmet içi eğitime tabi tutulurlar.

(2) Raportörlerin hizmet içi eğitimleri Genel Müdürlük koordinasyonunda gerçekleştirilir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

Huzur hakkı

MADDE 13 – (1) Raportör olarak görevlendirilen diğer kamu personeline ödenecek huzur hakkı ile bu ödemelere ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığının uygun görüşü alınarak Bakanlıkça belirlenir.

(2) Raportör kadrosuna atananlara huzur hakkı ödenmez.

Hüküm bulunmayan hususlar

MADDE 14 – (1) Bu Yönetmelikte hüküm bulunmayan hususlarda, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu, 18/3/2002 tarihli ve 2002/3975 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Kamu Görevlerine İlk Defa Atanacaklar İçin Yapılacak Sınavlar Hakkında Genel Yönetmelik ile 15/3/2012 tarihli ve 28234 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Gümrük ve Ticaret Bakanlığına İlk Defa Yapılacak Atamalar Hakkında Yönetmelik hükümleri uygulanır.

Yürürlük

MADDE 15 – (1) Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 16 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Gümrük ve Ticaret Bakanı yürütür.

[R.G. 27 Kasım 2014 – 29188]

 [İçindekilere dön](#)

Millî Eğitim Bakanlığından:

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI YAYGIN EĞİTİM KURUMLARI YÖNETMELİĞİNDE DEĐİŐKLIK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK

MADDE 1 – 21/5/2010 tarihli ve 27587 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Millî Eğitim Bakanlığı Yaygın Eğitim Kurumları Yönetmeliğinin 32 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki Şekilde değiştirilmiştir.

“(2) Kurslara kayıt, kursiyerin T.C. kimlik numarası esas alınarak yapılır. Yabancı kimlik numarası alan yabancılar için, bu kimlik numarası esas alınarak kurslara kayıt yapılır. Ancak yabancı kimlik numarası alamayan yabancılar için, 98 ile başlayan 11 haneli yabancı tanıtma belgesi numarasıyla kayıt yapılır. Kursiyerlerden, açılacak kursun özelliğine göre gerektiğinde öğrenim belgesi istenir.”

MADDE 2 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Yönetmelik hükümlerini Millî Eğitim Bakanı yürütür.

Yönetmeliğin Yayınlandığı Resmî Gazete'nin	
Tarihi	Sayısı
21/5/2010	27587
Yönetmelikte Değişiklik Yapan Yönetmeliklerin Yayınlandığı Resmî Gazete'nin	
Tarihi	Sayısı
1- 22/7/2010	27649
2- 21/7/2012	28360

[R.G. 27 Kasım 2014 – 29188]

 [İçindekilere dön](#)

TEBLİĞLER

Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığından:

TARIMSAL SULAMAYA İLİŞKİN ELEKTRİK BORCU BULUNAN ÇİFTÇİLERE BU BORÇLARI ÖDENENE KADAR 2014 YILINDA TARIMSAL DESTEKLEME ÖDEMESİ YAPILMAYACAĞINA DAİR BAKANLAR KURULU KARARI UYGULAMA TEBLİĞİ (TEBLİĞ NO: 2014/9)'NDE DEĐİŐKLIK YAPILMASINA DAİR TEBLİĞ (TEBLİĞ NO: 2014/49)

MADDE 1 – 9/3/2014 tarihli ve 28936 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Tarımsal Sulamaya İlişkin Elektrik Borcu Bulunan Çiftçilere Bu Borçları Ödenene Kadar 2014 Yılında Tarımsal Destekleme Ödemesi Yapılmayacağına Dair Bakanlar Kurulu Kararı Uygulama Tebliği (Tebliğ No: 2014/9)’nin 4 üncü maddesinin beşinci fıkrasında geçen “edememeleri durumunda,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Şirket tarafından Türkiye Elektrik Dağıtım

A.Ş. (TEDAŞ) Genel Müdürlüğünün uygun görüşü alınarak oluşturulan borç listesi Bankaya yazılı olarak bildirilir.” ibaresi eklenmiş ve aynı fıkrada geçen “Bankadan yapacağı” ibaresi “Bankadan yaptığı” olarak değiştirilmiştir.

MADDE 2 – Bu Tebliğ yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Tebliğ hükümlerini Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı yürütür.

Tebliğ Yayınlandığı Resmî Gazete'nin	
Tarihi	Sayısı
9/3/2014	28936
Tebliğde Değişiklik Yapan Tebliğin Yayınlandığı Resmî Gazete'nin	
Tarihi	Sayısı
30/8/2014	29104

[R.G. 27 Kasım 2014 – 29188]

 [İçindekilere dön](#)

Maliye Bakanlığından:

HARCIRAH KANUNU GENEL TEBLİĞİ (SERİ NO: 39)

Bilindiği üzere 6360 sayılı “On Dört İlde Büyükşehir Belediyesi ve Yirmi Yedi İlçe Kurulması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun” ile Aydın, Balıkesir, Denizli, Hatay, Malatya, Manisa, Kahramanmaraş, Mardin, Muğla, Ordu, Tekirdağ, Trabzon, Şanlıurfa, Van il belediyeleri, sınırları il mülki sınırları olmak üzere büyükşehir belediyesine dönüştürülmüş, Adana, Ankara, Antalya, Bursa, Diyarbakır, Eskişehir, Erzurum, Gaziantep, İzmir, Kayseri, Konya, Mersin, Sakarya ve Samsun illerindeki büyükşehir belediyelerinin sınırları da il mülki sınırı haline getirilmiştir. Sözkonusu Kanun ile tüm büyükşehir belediyelerinde belediye sınırının il mülki sınırı haline getirilmesi 6245 sayılı Harcırâh Kanununun uygulanması açısından memuriyet mahalli tanımının büyükşehir belediyelerinde farklı bir şekilde tanımlanması gereğini ortaya çıkarmış olup, uygulamada ortaya çıkabilecek tereddütlerin giderilebilmesi ve uygulamada birliğin sağlanması amacıyla aşağıdaki açıklamaların yapılması gerekli görülmüştür.

6245 sayılı Harcırâh Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (g) bendinde yer alan “memuriyet mahalli” tanımı 11/9/2014 tarihli ve 29116 mükerrer sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan 6552 sayılı “İş Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılması ile Bazı Alacakların Yeniden Yapılandırılmasına Dair Kanun”un 89 uncu maddesi ile;

“Memur ve hizmetlinin asıl görevli olduğu veya ikametgâhının bulunduğu şehir ve kasabaların belediye sınırları içinde bulunan mahaller ile bu mahallerin dışında kalmakla birlikte yerleşim özellikleri bakımından bu şehir ve kasabaların devamı niteliğinde bulunup belediye hizmetlerinin götürüldüğü, büyükşehir belediyelerinin olduğu illerde ise il mülki sınırları içinde kalmak kaydıyla memur ve hizmetlinin asıl görevli olduğu veya ikametgâhının bulunduğu ilçe belediye sınırları içinde kalan ve yerleşim özellikleri bakımından bütünlük arz eden yerler ile belediye sınırları dışında kalmakla birlikte yerleşim özellikleri bakımından bu yerlerin devamı niteliğindeki mahaller ve kurumlarınca sağlanan taşıt araçları ile gidilip gelinebilen yerleri,”

şeklinde değiştirilmiş, 144 üncü maddesinin (b) fıkrası ile 6245 sayılı Kanunun geçici 4 üncü maddesi yürürlükten kaldırılmış ve 145 inci maddesinin (e) fıkrasında da maddenin

31/3/2014 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe gireceği hüküm altına alınmıştır.

Yapılan düzenleme ile büyükşehir belediyeleri dışında kalan belediyelerde eski uygulamanın devamı sağlanmış, büyükşehir belediyelerinin olduğu illerde görev yapan memur ve hizmetliler için yeni bir memuriyet mahalli tanımı yapılmıştır.

Söz konusu düzenleme ile büyükşehir belediyelerinde il mülki sınırları içinde kalmak kaydıyla;

1. Memur ve hizmetlinin asıl görevli olduğu veya ikametgahının bulunduğu ilçe belediye sınırları içinde kalan ve yerleşim özellikleri bakımından bütünlük arz eden yerler,

2. İlçe belediye sınırları dışında kalmakla birlikte yerleşim özellikleri bakımından bu yerlerin devamı niteliğindeki mahaller,

3. Kurumlarınca sağlanan taşıt araçları ile gidilip gelinebilen yerler, memuriyet mahalli olarak belirlenmiştir.

Böylece büyükşehir olan illerde; ilçe sınırları içinde ilçe belediye merkezi ile yerleşim özellikleri bakımından bütünlük arz eden yerler memuriyet mahalli olarak kabul edilmiş, aynı ilçe sınırları içinde belediye merkezi ile yerleşim özellikleri itibarıyla bütünlük arz etmeyen yerler ise memuriyet mahalli dışı kabul edilerek harcırah ödenmesi imkanı getirilmiş, ayrıca ilçe belediyelerinin yerleşim yerlerinin birbirlerine yakınlaşması hatta birbirleri ile sınır oluşturacak şekilde iç içe girmesi nedeniyle ilçe sınırları dışına çıkmakla birlikte birinci fıkrada belirtilen yerler ile bütünlük arz eden ve aralarında yerleşim özellikleri bakımından ayırım bulunmayan yerler de memuriyet mahalli olarak kabul edilmiştir.

Bu nedenle; 30/3/2014 tarihinden sonra yapılan görevlendirmelere ilişkin olarak, idarelerce yerleşim özellikleri bakımından bütünlük arz eden yerler ile bu yerlerin devamı niteliğinde olan yerlerin belirlenmesinde; yerleşim özellikleri bakımından konut, işyeri, meydan, okul, kamu binaları gibi resmi ve özel bütün yapıların topluca bulunduğu ve insanların yerleşmek amacıyla bir arada yaşadığı aralarında boşluk bulunmayan yerler ile bu bütünlüğün kesintisiz olarak devam ettiği yerlerin dikkate alınması ayrıca bu yerlerin dışında kalmakla birlikte kurumlarınca sağlanan servis araçları veya bu mahiyetteki taşıt araçları ile ulaşım sağlanan (her gün gidiş dönüş olmak üzere) yerlerin de memuriyet mahalli olarak belirlenmesi gerekmektedir.

Buna göre idareler harcırah verilmesi veya verilmemesini icap ettirecek olan çeşitli illere ait uygulama örneklerini de göz önünde bulundurarak yukarıda yapılan açıklamalar doğrultusunda uygulamalarına devam edecekler, ihtiyaç duyulması halinde o il genelinde farklı uygulamaların önüne geçilebilmesi amacıyla defterdarlıklardan yol gösterici mahiyette görüş alacaklardır.

Tebliğ olunur.

UYGULAMA ÖRNEKLERİ:

A) Farklı ilçeler arasında görevlendirme yapılması:

Örnek 1. Ankara'nın Çankaya İlçesinin İlker Mahallesinde görev yapan memura; Yenimahalle İlçesinin Ostim Mahallesinde bir yerde görevlendirilmesi halinde bu yerin yerleşim özellikleri bakımından İlker mahallesi ile bütünlük arz etmesi ve bu yerin devamı niteliğinde olması nedeniyle kendisine harcırah ödenmemesi, aynı memurun yerleşim özellikleri bakımından İlker Mahallesi ile bütünlük arz etmeyen Yenimahalle İlçesinin Karacakaya Mahallesinde bir yerde görevlendirilmesi halinde ise harcırah ödenmesi,

Örnek 2. Adana'nın Seyhan İlçesinin Yeşiloba Mahallesinde görev yapan memura; Sarıçam İlçesinin Balcalı Mahallesinde bir yerde görevlendirilmesi halinde bu yerin yerleşim

özellikleri bakımından Yeşiloba mahallesi ile bütünlük arz etmesi ve bu yerin devamı niteliğinde olması nedeniyle kendisine harcırah ödenmemesi, aynı memurun yerleşim özellikleri bakımından Yeşiloba Mahallesi ile bütünlük arz etmeyen Sarıçam İlçesinin Kılıçlı Mahallesinde bir yerde görevlendirilmesi halinde ise harcırah ödenmesi,

Örnek 3. İstanbul'un Tuzla İlçesinin Yayla Mahallesinde görev yapan memura; Başakşehir İlçesinin Altınşehir, Başak Mahallelerinde bir yerde görevlendirilmesi halinde bu yerin yerleşim özellikleri bakımından Yayla mahallesi ile bütünlük arz etmesi ve bu yerin devamı niteliğinde olması nedeniyle kendisine harcırah ödenmemesi, aynı memurun yerleşim özellikleri bakımından Yayla Mahallesi ile bütünlük arz etmeyen Başakşehir İlçesinin Şamlar Mahallesinde bir yerde görevlendirilmesi halinde ise harcırah ödenmesi,

Örnek 4. Balıkesir'in Altıeylül İlçesinin Bahçelievler Mahallesinde görev yapan memura; Karesi İlçesinin Paşaalanı Mahallesinde bir yerde görevlendirilmesi halinde bu yerin yerleşim özellikleri bakımından Bahçelievler Mahallesi ile bütünlük arz etmesi ve bu yerin devamı niteliğinde olması nedeniyle kendisine harcırah ödenmemesi, aynı memurun yerleşim özellikleri bakımından Bahçelievler Mahallesi ile bütünlük arz etmeyen Karesi İlçesinin Kocaavşar Mahallesinde bir yerde görevlendirilmesi halinde ise harcırah ödenmesi,

Örnek 5. Samsun'un İlkadım İlçesinin Kale Mahallesinde görev yapan memura; Canik İlçesinin Gazi Mahallesinde bir yerde görevlendirilmesi halinde bu yerin yerleşim özellikleri bakımından Kale Mahallesi ile bütünlük arz etmesi ve bu yerin devamı niteliğinde olması nedeniyle kendisine harcırah ödenmemesi, aynı memurun yerleşim özellikleri bakımından Kale Mahallesi ile bütünlük arz etmeyen Canik İlçesinin Gökçepınar Mahallesinde bir yerde görevlendirilmesi halinde ise harcırah ödenmesi,

B) Aynı ilçe içerisinde görevlendirme yapılması:

Örnek 1. Ankara'nın Altındağ İlçesinin Aydınlikevler Mahallesinde görev yapan memura; yine Altındağ İlçesinde Siteler, Karapürçek gibi yerleşim özellikleri bakımından Aydınlikevler Mahallesi ile bütünlük arz eden bir yerde görevlendirilmesi halinde bu yerin memuriyet mahalli kapsamı içerisinde kalması nedeniyle harcırah ödenmemesi, aynı memurun Kavaklı, Peçenek gibi yerleşim özellikleri bakımından Aydınlikevler Mahallesi ile bütünlük arz etmeyen bir yerde görevlendirilmesi halinde ise harcırah ödenmesi,

Örnek 2. Adana'nın Pozantı İlçesinin Cumhuriyet Mahallesinde görev yapan memura; yine Pozantı İlçesinde İstiklal, Kurtuluş, Gökbez gibi yerleşim özellikleri bakımından Cumhuriyet Mahallesi ile bütünlük arz eden bir yerde görevlendirilmesi halinde bu yerin memuriyet mahalli kapsamı içerisinde kalması nedeniyle harcırah ödenmemesi, aynı memurun Alpu, Fındıklı gibi yerleşim özellikleri bakımından Cumhuriyet Mahallesi ile bütünlük arz etmeyen bir yerde görevlendirilmesi halinde ise harcırah ödenmesi,

Örnek 3. İstanbul'un Beykoz İlçesinin Kanlıca Mahallesinde görev yapan memura; yine Beykoz İlçesinde Gümüşsuyu, Yalıköy gibi yerleşim özellikleri bakımından Kanlıca Mahallesi ile bütünlük arz eden bir yerde görevlendirilmesi halinde bu yerin memuriyet mahalli kapsamı içerisinde kalması nedeniyle harcırah ödenmemesi, aynı memurun Poyraz, Göllü, Paşamandıra gibi yerleşim özellikleri bakımından Kanlıca Mahallesi ile bütünlük arz etmeyen bir yerde görevlendirilmesi halinde ise harcırah ödenmesi,

Örnek 4. Balıkesir'in Altıeylül İlçesinin Gümüşçeşme Mahallesinde görev yapan memura; yine Altıeylül İlçesinde Gaziosmanpaşa gibi yerleşim özellikleri bakımından Gümüşçeşme Mahallesi ile bütünlük arz eden bir yerde görevlendirilmesi halinde bu yerin memuriyet mahalli kapsamı içerisinde kalması nedeniyle harcırah ödenmemesi, aynı memurun Pamukçu, Selimiye gibi yerleşim özellikleri bakımından Gümüşçeşme Mahallesi ile bütünlük arz etmeyen bir yerde görevlendirilmesi halinde ise harcırah ödenmesi,

Örnek 5. Samsun'un Alaçam İlçesinin Yenicami Mahallesinde görev yapan memura; yine Alaçam İlçesinde Çeşme gibi yerleşim özellikleri bakımından Yenicami Mahallesi ile

bütünlük arz eden bir yerde görevlendirilmesi halinde bu yerin memuriyet mahalli kapsamı içerisinde kalması nedeniyle harcırah ödenmemesi, aynı memurun Soğukçam gibi yerleşim özellikleri bakımından Yenicami Mahallesi ile bütünlük arz etmeyen bir yerde görevlendirilmesi halinde ise harcırah ödenmesi,

Örnek 6. Mardin'in Onüçmart Mahallesinde görev yapan memura; Artuklu İlçesinde Yalım gibi yerleşim özellikleri bakımından Onüçmart Mahallesi ile bütünlük arz eden bir yerde görevlendirilmesi halinde bu yerin memuriyet mahalli kapsamı içerisinde kalması nedeniyle harcırah ödenmemesi, aynı memurun Gökçe gibi yerleşim özellikleri bakımından Onüçmart Mahallesi ile bütünlük arz etmeyen bir yerde görevlendirilmesi halinde ise harcırah ödenmesi,

[R.G. 27 Kasım 2014 – 29188]

 [İçindekilere dön](#)

Adalet Bakanlığında İlân

İLÂN

Adalet Bakanlığında:

Çerkezköy 2. Asliye Hukuk Mahkemesinin 2009/450 Esas 2011/11 Karar, 2011/615 Esas, 2012/171 Karar ve 2009/861 Esas 2013/428 Karar dosyalarının zayi olduğu anlaşıldığından, 4473 sayılı Yangın, Yersarsıntısı, Seylâp veya Heyelân Sebebiyle Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziyaa Uğrayan Dosyalar Hakkında Yapılacak Muamelelere Dair Kanun hükümlerinin söz konusu dosyalar için uygulanmasına ve anılan Kanun hükümleri gereğince işlem yapılmasına karar verildiği ilan olunur.

10405/1-1

Ankara 13. İş Mahkemesinin 2004/1183 Esas 2013/332 Karar sayılı dosyasının kaybolduğu anlaşıldığından, 4473 sayılı Yangın, Yersarsıntısı, Seylâp veya Heyelân Sebebiyle Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziyaa Uğrayan Dosyalar Hakkında Yapılacak Muamelelere Dair Kanun hükümlerinin söz konusu dosya için uygulanmasına ve anılan Kanun hükümleri gereğince işlem yapılmasına karar verildiği ilan olunur.

10406/1-1

Tekirdağ İdare Mahkemesinin 2013/834 Esas ve 2013/895 Esas sayılı dosyalarının zayi olduğu anlaşıldığından, 4473 sayılı Yangın, Yersarsıntısı, Seylâp veya Heyelân Sebebiyle Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziyaa Uğrayan Dosyalar Hakkında Yapılacak Muamelelere Dair Kanun hükümlerinin söz konusu dosyalar için uygulanmasına ve anılan Kanun hükümleri gereğince işlem yapılmasına karar verildiği ilan olunur.

10407/1-1

Bolvadin Asliye Hukuk Mahkemesinin 2012/335 Esas sayılı dosyasının kaybolduğu anlaşıldığından, 4473 sayılı Yangın, Yersarsıntısı, Seylâp veya Heyelân Sebebiyle Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziyaa Uğrayan Dosyalar Hakkında Yapılacak Muamelelere Dair Kanun hükümlerinin söz konusu dosya için uygulanmasına ve anılan Kanun hükümleri gereğince işlem yapılmasına karar verildiği ilan olunur.

10408/1-1

İstanbul 14. Asliye Hukuk Mahkemesinin 2012/441 Esas sayılı dosyasının kaybolduğu anlaşıldığından, 4473 sayılı Yangın, Yersarsıntısı, Seylâp veya Heyelân Sebebiyle Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziyaa Uğrayan Dosyalar Hakkında Yapılacak Muamelelere Dair Kanun hâkûmlerinin söz konusu dosya için uygulanmasına ve anılan Kanun hâkûmleri gereğince işlem yapılmasına karar verildiği ilan olunur.

10409/1-1

[R.G. 27 Kasım 2014 – 29188]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Adalet Bakanlığından İlân

Adalet Bakanlığından:

MÜNHAL NOTERLİK

2013 yılı gayri safi geliri 2.662.092,83,-TL. olan birinci sınıf Ankara Kırkbirinci Noterliği 19.01.2015 tarihinde yaş tahdidini nedeniyle boşalacaktır.

1512 sayılı Noterlik Kanununun 22 ve müteakip maddeleri gereğince BİRİNCİ SINIF NOTERLERDEN bu noterliğe atanmaya istekli olanların ilan tarihinden itibaren bir ay içinde Bakanlığımıza veya buldukları yer Cumhuriyet Başsavcılıklarına başvurmaları gerekmektedir.

Posta ile doğrudan doğruya Bakanlığa gönderilmiş olan dilekçeler başvurma süresi içinde Bakanlığa gelmediği takdirde atama işleminde nazara alınmaz.

Keyfiyet Noterlik Kanununun 22 nci maddesinin 2 nci fıkrası uyarınca ilan olunur.

10372/1-1

[R.G. 27 Kasım 2014 – 29188]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

KURUL KARARLARI

Enerji Piyasası Düzenleme Kurumundan:

KURUL KARARI

Karar No: 5290

Karar Tarihi: 3/11/2014

Enerji Piyasası Düzenleme Kurulunun 3/11/2014 tarihli toplantısında; ekli;

31/5/2011 tarihli ve 3242/2 sayılı Petrol Piyasasında Lisans Başvurusu Açıklamaları Hakkında Kurul Kararı ile 31/5/2011 tarihli ve 3242/3 sayılı Petrol Piyasasında Lisans Tadili Başvurularında Aranacak Bilgi ve Belgelere İlişkin Kurul Kararı'nda Değişiklik Yapılmasına Dair Kurul Kararı'nın kabul edilerek yayımlanmasına, karar verilmiştir.

31/5/2011 tarihli ve 3242/2 sayılı Petrol Piyasasında Lisans Başvurusu Açıklamaları Hakkında Kurul Kararı ile 31/5/2011 tarihli ve 3242/3 sayılı Petrol Piyasasında Lisans Tadili Başvurularında Aranacak Bilgi ve Belgelere İlişkin Kurul Kararı'nda Değişiklik Yapılmasına Dair Kurul Kararı

MADDE 1 – 31/5/2011 tarihli ve 3242/2 sayılı Petrol Piyasasında Lisans Başvurusu Açıklamalarına İlişkin Kurul Kararı'nın 3 üncü maddesinin birinci fıkrasına (u) bendi eklenmiştir.

“u) ÖTV'siz satışlardan dolayı, Kanunun 20 nci maddesi Kapsamında Lisansının İptal Edilmediği ve/veya Lisansı İptal Edilen Tüzel Kişilikler ile İlişkinin Bulunmadığına Dair Beyan: Kanunun idari yaptırımlar başlıklı 20 nci maddesinin birinci ve/veya beşinci fıkraları uyarınca lisansı iptal edilen tüzel kişi, lisans iptaline konu fiilin işlendiği tarihte bu tüzel kişilikte yüzde ondan fazla paya sahip ortak, yönetim kurulu başkanı ve/veya üyesi ile bu tüzel kişiliği temsil ve ilzama yetkili olunmadığına ilişkin yazılı beyanı,”

MADDE 2 – 3242/2 sayılı Kurul Kararının 5 inci maddesinin birinci fıkrasına (k) bendinden, 6 ncı maddesinin birinci fıkrasına (j) bendinden, 7 nci maddesinin birinci fıkrasına (k) bendinden, 8 inci maddesinin birinci fıkrasına (ı) bendinden, 9 uncu maddesinin birinci fıkrasına (ı) bendinden, 10 uncu maddesinin birinci fıkrasına (h) bendinden, 11 inci maddesinin birinci fıkrasına (j) bendinden, 12 nci maddesinin birinci fıkrasına (h) bendinden, 13 üncü maddesinin birinci fıkrasına (f) bendinden ve 14 üncü maddesinin birinci fıkrasına (ı) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiş ve bent numaraları buna göre teselsül ettirilmiştir.

“ÖTV'siz satışlardan dolayı Kanunun 20 nci maddesi Kapsamında Lisansının İptal Edilmediği ve/veya Lisansı İptal Edilen Tüzel Kişilikler ile İlişkinin Bulunmadığına Dair Beyan:”

MADDE 3 – 31/5/2011 tarihli ve 3242/3 sayılı Petrol Piyasasında Lisans Tadili Başvurularında Aranacak Bilgi ve Belgelere İlişkin Kurul Kararının 4 üncü maddesinin beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Aynı lisansa ilişkin olarak, bir dilekçe ile birden fazla tadil yapılması için talepte bulunulduğu takdirde tek lisans tadili bedeli alınır. Yetkili idare tarafından gerçekleştirilen mahalle, cadde, sokak ve benzeri yer ismi değişiklikleri nedeniyle yapılacak lisans tadillerinden lisans tadil bedeli alınmaz.”

MADDE 4 – 3242/3 sayılı Kurul Kararı'nın 10 uncu maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“b) Mevcut bayilik sözleşmesinin sona erdiğini gösteren fesih veya yenilememe ihbarnamesinin bir sureti veya karşılıklı fesih protokolü veya diğer sona erme hallerinde buna ilişkin bilgi ve varsa belge.”

MADDE 5 – Bu Karar, yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 6 – Bu Karar hükümlerini, Enerji Piyasası Düzenleme Kurulu Başkanı yürütür.

[R.G. 28 Kasım 2014 – 29189]

 [İçindekilere dön](#)

Kamu Gözetimi Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumundan:

KURUL KARARI

Karar No: 75935942-050.01.04 - [01/38]

Toplantı Tarihi: 20/11/2014

26/12/2012 tarihli ve 28509 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Bağımsız Denetim Yönetmeliğinin Geçici 1 inci maddesinin dördüncü fıkrasının (ç) bendinde belirtilen; Yönetmeliğin 28 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde öngörülen şartların 31/12/2015 tarihine kadar aranmayacağına ilişkin hükmün, Yönetmeliğin Geçici 1 inci

maddesinin dördüncü fıkrasının değişik (ç) bendi uyarınca 31/12/2016 tarihine kadar uzatılmasına karar verilmiştir.

[R.G. 28 Kasım 2014 – 29189]

 [İçindekilere dön](#)

KANUNLAR

İSTANBUL TAHKİM MERKEZİ KANUNU

Kanun No. 6570

Kabul Tarihi: 20/11/2014

Amaç ve kapsam

MADDE 1 – (1) Bu Kanunun amacı, yabancılık unsuru taşıyanlar da dâhil olmak üzere uyuşmazlıkların tahkim veya alternatif uyuşmazlık çözüm yöntemleriyle çözülmesini sağlamak üzere İstanbul Tahkim Merkezinin kurulması ile Merkezin teşkilat ve faaliyetlerine ilişkin usul ve esasları düzenlemektir.

Kuruluş

MADDE 2 – (1) Bu Kanunun uygulanmasını sağlamak ve Kanunla kendisine verilen görevleri yerine getirmek üzere tüzel kişiliği haiz, özel hukuk hükümlerine tabi İstanbul Tahkim Merkezi kurulmuştur.

Tanımlar

MADDE 3 – (1) Bu Kanunun uygulanmasında;

- a) Merkez: İstanbul Tahkim Merkezini,
 - b) Tahkim Divanı: İlgisine göre Millî Tahkim Divanı veya Milletlerarası Tahkim Divanını,
- ifade eder.

Merkezin görevleri

MADDE 4 – (1) Merkezin görevleri şunlardır:

- a) Tahkim ve alternatif uyuşmazlık çözüm yöntemlerine ilişkin kuralları belirlemek ve hizmetlerin yürütülmesini sağlamak.
- b) Tahkim ve alternatif uyuşmazlık çözüm yöntemleriyle ilgili tanıtım ve yayın yapmak, bu konudaki bilimsel çalışmaları teşvik etmek, desteklemek, gerçekleştirmek, yurt içi ve yurt dışındaki ilgili kişi ve kurumlarla iş birliği yapmak.

Teşkilat

MADDE 5 – (1) Merkez; Genel Kurul, Yönetim Kurulu, Denetçi, Danışma Kurulu, Millî ve Milletlerarası Tahkim divanları ile Genel Sekreterlikten oluşur.

Genel Kurul

MADDE 6 – (1) Genel Kurul, mesleğinde en az on yıl tecrübeye sahip olanlar arasından;

- a) Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğinin ticaret ve sanayi odalarından iki, ticaret odalarından bir, deniz ticaret odalarından bir, sanayi odalarından bir ve ticaret borsalarından bir olmak üzere seçeceği toplam altı,
- b) Baro başkanlarının baroya kayıtlı avukatlar arasından seçeceği dört,
- c) Yükseköğretim Kurulunun tahkim konusunda tecrübeli öğretim üyeleri arasından seçeceği üç,
- ç) Türkiye İhracatçılar Meclisinin seçeceği iki,
- d) Adalet Bakanlığının idari görevde çalışan birinci sınıf hâkimler arasından seçeceği bir,

- e) Türkiye Bankalar Birliğinin seçeceği bir,
- f) Türkiye Katılım Bankaları Birliğinin seçeceği bir,
- g) Sermaye Piyasası Kurulunun seçeceği bir,
- ğ) Borsa İstanbul Anonim Şirketinin seçeceği bir,
- h) Türkiye Esnaf ve Sanatkarları Konfederasyonunun seçeceği bir,
- ı) Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumunun seçeceği bir,
- i) Türkiye Sermaye Piyasaları Birliğinin seçeceği bir,
- j) En fazla üyeye sahip işçi ve işveren sendikaları konfederasyonlarından birer,

temsili olmak üzere toplam yirmi beş üyeden oluşur. Bu temsilciler, yukarıda sayılan kurumların yönetim organları tarafından seçilir. Üyelerin seçildikleri kurumdaki görevleri devam eder. Baro başkanları kontenjanından seçilecek temsilcilerin belirlenmesi amacıyla Türkiye Barolar Birliği tarafından adayların bildirildiği tarihten itibaren on gün içinde Birlik tarafından belirlenen yer ve zamanda baro başkanları tarafından seçim yapılır. Her bir baro başkanının bir oy kullanabileceği bu seçimde, en fazla oy alan dört aday üye seçilmiş sayılır.

(2) Genel Kurul üyeleri dört yıl için seçilir. Süresi dolan üye yeniden seçilebilir. Üyeliğin herhangi bir nedenle sona ermesi hâlinde, bu üyenin kalan süresini tamamlamak üzere aynı kontenjandan seçim yapılır.

Genel Kurulun görevleri ve çalışma usulü

MADDE 7 – (1) Genel Kurulun görevleri şunlardır:

- a) Yönetim Kurulu ve Danışma Kurulu üyeleri ile denetçileri seçmek.
- b) Yönetim Kurulu faaliyet raporu ve bilançosu ile Denetçi raporunu inceleyip Yönetim Kurulunun ibrası hakkında karar vermek.

c) Yönetim Kurulu tarafından hazırlanan, tahkim ve alternatif uyuşmazlık çözüm yöntemlerine ilişkin uygulanacak kurallar ile Merkezin işleyişine ilişkin usul ve esasları içeren düzenlemeleri ve bütçeyi inceleyip onaylamak.

ç) Genel Kurul, Yönetim Kurulu ve Danışma Kurulu üyeleri ile denetçilerin huzur hakkı, ücret ve masraflarını belirlemek.

(2) Genel Kurul yılda bir kez ekim ayında toplanır. Yönetim Kurulu Başkanı veya Denetçi, gerektiği takdirde Genel Kurulu toplantıya çağırabilir.

(3) Genel Kurul, üye tam sayısının salt çoğunluğuyla toplanır ve toplantıya katılanların salt çoğunluğuyla karar alır.

Yönetim Kurulu ve çalışma usulü

MADDE 8 – (1) Yönetim Kurulu, Genel Kurulun kendi üyeleri arasından dört yıl için seçtiği beş asıl ve dört yedek üyeden oluşur. Süresi dolan Yönetim Kurulu üyeleri yeniden seçilebilir. En az üç asıl ve iki yedek üyenin hukuk fakültesi mezunu olması zorunludur. Yönetim Kurulu, hukuk fakültesi mezunu üyeleri arasından bir Başkan seçer.

(2) Yönetim Kurulu en az üç üyenin katılımıyla toplanır ve üye tamsayısının salt çoğunluğu ile karar alır. Yönetim Kurulu, toplantılarını elektronik ortamda da yapabilir.

(3) Yönetim Kurulu üyeliğinin herhangi bir sebeple sona ermesi hâlinde, birinci fıkra nazara alınarak seçimle belirlenen sıraya göre yedek üye kalan süreyi tamamlar.

(4) Yönetim Kurulu üyelerinin görevi, yeni Yönetim Kurulu oluşuncaya kadar devam eder.

(5) Toplantılara mazeretsiz olarak art arda iki kez veya bir yıl içinde üç kez katılmayan Yönetim Kurulu üyesinin görevi kendiliğinden sona erer.

Yönetim Kurulu ve Başkanın görevleri

MADDE 9 – (1) Merkezin icra organı olan Yönetim Kurulunun görevleri şunlardır:

- a) Tahkim ve alternatif uyuşmazlık çözüm yöntemlerine ilişkin uygulanacak kurallar ile Merkezin işleyişine ilişkin usul ve esasları içeren düzenleme taslaklarını hazırlayıp Danışma Kurulunun görüşünü aldıktan sonra Genel Kurulun onayına sunmak.

b) Bilanço ve faaliyet raporunu hazırlayıp Genel Kurulun ibrasına sunmak.

c) Gelecek yıla ait bütçeyi hazırlayıp Genel Kurulun onayına sunmak.
ç) Hakem ücret ve Merkez hizmet bedel tarifelerini hazırlayarak Genel Kurulun onayına sunmak.

(2) Merkezin idare ve temsili Başkana aittir. Başkan, yokluğunda görevlerini yapmak üzere bir Yönetim Kurulu üyesini görevlendirir.

Denetçi

MADDE 10 – (1) Genel Kurul, üyeleri arasından ya da dışarıdan üçten fazla olmamak üzere bir veya birden fazla kişiyi dört yıl için denetçi olarak seçer. Denetçinin görevinin herhangi bir sebeple sona ermesi hâlinde kalan süreyi tamamlamak üzere bir yedek denetçi seçilir.

(2) Denetçi, Yönetim Kurulunun yıllık faaliyetlerini denetleyerek Genel Kurula sunmak üzere bir rapor hazırlar. Birden fazla denetçi bulunması hâlinde rapor müştereken hazırlanır.

Danışma Kurulu

MADDE 11 – (1) Danışma Kurulu, Merkezin amaçları çerçevesinde bilgi ve görüşlerinden yararlanılmak üzere tahkim veya alternatif uyuşmazlık çözüm yöntemleri konusunda en az beş yıllık tecrübeye sahip on beş üyeden oluşur. Danışma Kurulu üyeleri, Yönetim Kurulunun teklifi üzerine Genel Kurul tarafından dört yıl için seçilir.

(2) Yönetim Kurulu, gerekli gördüğü hâllerde Danışma Kurulunun görüşüne başvurur.

(3) Danışma Kurulu, Yönetim Kurulunun çağrısı üzerine yılda en az bir kez toplanır ve görüşüne başvuru konularında rapor hazırlayarak Yönetim Kuruluna sunar.

Millî Tahkim Divanı ve Milletlerarası Tahkim Divanı

MADDE 12 – (1) Merkez bünyesinde ayrı ayrı Millî Tahkim Divanı ve Milletlerarası Tahkim Divanı oluşturulur. Tahkim divanlarında, Yönetim Kurulu Başkanı ve Genel Sekreter doğal üye olup, ayrıca Yönetim Kurulu tarafından mesleğinde en az on yıl tecrübeye sahip hukukçular arasından seçilecek üçer üye yer alır. Yönetim Kurulu tarafından seçilen Tahkim Divanı üyelerinin görev süresi beş yıldır.

(2) Tahkim Divanı başkanları, Divan üyeleri tarafından üye tam sayısının salt çoğunluğuyla seçilir.

(3) Tahkim Divanı, Divan Başkanının başkanlığında en az üç üyenin katılımıyla toplanır ve toplantıya katılanların çoğunluğuyla karar alır; oyların eşitliği hâlinde Divan Başkanının oyu doğrultusunda karar alınmış sayılır. Tahkim Divanı kararlarına karşı taraflar kararın kendilerine tebliğinden itibaren bir hafta içinde kararı veren Divana itiraz edebilir. İtiraz üzerine verilen karar kesindir.

(4) Tahkim Divanı, toplantılarını elektronik ortamda da yapabilir ve karar alabilir.

(5) Tahkim Divanı üyeliğinin herhangi bir sebeple sona ermesi hâlinde, bu üyenin görev süresini tamamlamak üzere yeni üye seçilir.

(6) Tahkim Divanı, Merkezin belirlediği Tahkim kurallarında öngörülen görevleri yerine getirir.

Genel Sekreterlik

MADDE 13 – (1) Genel Sekreterlik; Genel Sekreter, Genel Sekreter Yardımcısı ve yeteri kadar personelden oluşur.

(2) Genel Sekreter ve Genel Sekreter Yardımcısı mesleğinde en az on yıl tecrübeye sahip hukukçular arasından Yönetim Kurulu tarafından seçilir.

(3) Merkezde tahkim yargılamasına ilişkin işler ile diğer işleri görmek üzere Genel Sekreterin nezaretinde yeteri kadar büro personeli çalıştırılır.

(4) Genel Sekreter ve Genel Sekreter Yardımcısı, tahkim ve alternatif uyuşmazlık çözüm yöntemlerine ilişkin uygulanacak kurallar ile Merkezin işleyişine ilişkin usul ve esasları içeren düzenlemelerde belirlenen görevleri yerine getirir ve Merkezin idari işlerinin yürütülmesinden sorumludur.

(5) Genel Sekreter, Genel Sekreter Yardımcısı ve büro personeli 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanunu hükümlerine tabidir.

Yasaklılık ve gizlilik

MADDE 14 – (1) Danışma Kurulu üyeleri dışındaki Merkez organlarının üyeleri ile çalışanları, görev süreleri boyunca Merkez bünyesinde hakemlik veya arabuluculuk yapamazlar. Ancak, tarafların anlaşmalarıyla bu kişilerin hakemlik veya arabuluculuk yapması mümkündür.

(2) Merkez organlarının üyeleri ile çalışanları, görevleri dolayısıyla öğreneceği sırlar ile taraflar ve üçüncü kişilere ait her türlü bilgileri, görevleri sona erse dahi hiçbir kişi ve kuruluşa açıklayamaz, kendisi veya başkası yararına kullanamaz; tarafların yazılı izni olmaksızın görevi gereği edindiği bilgi ve belgelere dayanarak beyan ve yayınlarda bulunamaz.

Merkezin gelir ve giderleri

MADDE 15 – (1) Merkezin gelirleri aşağıdaki kaynaklardan oluşur:

a) Merkez tarafından ücretli olarak sunulan hizmetler karşılığında elde edilecek gelirler
b) Yönetim Kurulu tarafından hazırlanan ve Genel Kurul tarafından tasdik edilen bütçenin gelirlerle karşılanamayan kısmı için temsilci sayısı esas alınarak belirlenen orana göre, baroya kayıtlı avukatlar arasından seçilen üyeler için Türkiye Barolar Birliğince, diğer üyeler için temsilci seçen kuruluşlarca tahsis edilen paylar

(2) Birinci fıkranın (b) bendi hükmü Adalet Bakanlığı ve Yükseköğretim Kurulu tarafından seçilecek üyeler için uygulanmaz.

(3) Merkez, görevlerinin ifası için gereken harcamaları yapma yetkisine sahiptir.

Uygulanacak hükümler

MADDE 16 – (1) Bu Kanunda hüküm bulunmayan hâllerde 22/11/2001 tarihli ve 4721 sayılı Türk Medenî Kanunu ile 4/11/2004 tarihli ve 5253 sayılı Dernekler Kanunu hükümleri uygulanır.

Geçiş hükümleri

GEÇİCİ MADDE 1 – (1) Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren Merkezin Yönetim Kurulu oluşturuluncaya kadar geçecek süre içindeki tüm destek hizmetleri Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği tarafından yürütülür.

(2) Bu Kanunun 6 ncı maddesinde belirtilen kurum ve kuruluşlarca, Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren iki ay içinde Merkezin Genel Kurulunda görev yapacak temsilciler Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğine bildirilir. Temsilcilerin bildirilmesinden itibaren iki ay içinde Genel Kurul ilk toplantısını yapar. Genel Kurulun ilk toplantı tarihi, Genel Kurul üyeleri bakımından dört yıllık görev süresinin başlangıcı olarak kabul edilir.

(3) Tahkim ve alternatif uyuşmazlık çözüm yöntemlerine ilişkin uygulanacak kurallar ile Merkezin işleyişine ilişkin usul ve esasları içeren düzenlemeler, Yönetim Kurulunun seçilmesinden itibaren altı ay içinde Merkez tarafından hazırlanır ve yürürlüğe konulur.

(4) Merkezin faaliyetlerini yürütebilmesi için ilk iki yıl bütçesi Başbakanlık bütçesinden karşılanır.

Yürürlük

MADDE 17 – (1) Bu Kanun 1/1/2015 tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 18 – (1) Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

28/11/2014

[R.G. 29 Kasım 2014 – 29190]

**167 SAYILI İNŞAAT İŞLERİNDE GÜVENLİK VE SAĞLIK SÖZLEŞMESİNİN
ONAYLANMASININ UYGUN BULUNDUĞUNA DAİR KANUN**

Kanun No. 6571

Kabul Tarihi: 20/11/2014

MADDE 1 – (1) Uluslararası Çalışma Örgütünün 1988 yılında yapılan 75 inci Uluslararası Çalışma Konferansında kabul edilen “167 Sayılı İnşaat İşlerinde Güvenlik ve Sağlık Sözleşmesi”nin onaylanması uygun bulunmuştur.

MADDE 2 – (1) Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – (1) Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

28/11/2014

[R.G. 29 Kasım 2014 – 29190]

 [İçindekilere dön](#)

YÖNETMELİK

Başbakanlık (Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığı)’tan:

AFET VE ACİL DURUM YÖNETİMİ BAŞKANLIĞI DİSİPLİN AMİRLERİ YÖNETMELİĞİ

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı, Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığı merkez ve taşra teşkilatında görevli Devlet memurlarının disiplin ve üst disiplin amirlerini belirlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik, Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığı merkez ve taşra teşkilatında görev yapan Devlet memurlarını kapsar.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelik, 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 124 ve 134 üncü maddeleri ile 17/9/1982 tarihli ve 8/5336 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Disiplin Kurulları ve Disiplin Amirleri Hakkında Yönetmeliğin 16 ncı maddesine dayanılarak hazırlanmıştır.

Disiplin amirleri

MADDE 4 – (1) Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığı merkez ve taşra teşkilatında görevli Devlet memurlarının disiplin ve üst disiplin amirleri EK-1 sayılı cetvelde gösterilmiştir.

Disipline ilişkin usul ve esaslar bakımından uygulanacak mevzuat

MADDE 5 – (1) Disipline ilişkin usul ve esaslar bakımından, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ile Disiplin Kurulları ve Disiplin Amirleri Hakkında Yönetmelik hükümleri uygulanır.

Yürürlükten kaldırılan mevzuat

MADDE 6 – (1) 25/12/2010 tarihli ve 27796 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan İl Afet ve Acil Durum Müdürlükleri Disiplin Amirleri Hakkında Yönetmelik ile 26/1/2011 tarihli ve 27827 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığı Disiplin Amirleri Yönetmeliği yürürlükten kaldırılmıştır.

Yürürlük

MADDE 7 – (1) Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 8 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığının bağlı bulunduğu Başbakan Yardımcısı yürütür.

Yönetmeliğin Ekleri İçin Tıklayınız

[R.G. 29 Kasım 2014 – 29190]

 [İçindekilere dön](#)

BAKANLAR KURULU KARARI

Karar Sayısı : 2014/7016

6552 sayılı İş Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması ile Bazı Alacakların Yeniden Yapılandırılmasına Dair Kanunda yer alan bazı başvuru ve ilk taksit ödeme sürelerinin uzatılmasına ilişkin ekli Kararın yürürlüğe konulması; Maliye Bakanlığının 24/11/2014 tarihli ve 113945 sayılı yazısı üzerine, 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Kanunun geçici 60 ncı maddesi ile 10/9/2014 tarihli ve 6552 sayılı Kanunun 73, 80 ve geçici 2 nci maddelerine göre, Bakanlar Kurulu'nca 24/11/2014 tarihinde kararlaştırılmıştır.

Recep Tayyip ERDOĞAN
CUMHURBAŞKANI

Ahmet DAVUTOĞLU

Başbakan

B. ARINÇ

A. BABACAN

Y. AKDOĞAN

N. KURTULMUŞ

Başbakan YardımcısıBaşbakan YardımcısıBaşbakan YardımcısıBaşbakan Yardımcısı

B. BOZDAĞ

A. İSLAM

V. BOZKIR

F. IŞIK

Adalet BakanıAile ve Sosyal Politikalar Bakanı Avrupa Birliği Bakanı Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı

F. ÇELİK

İ. GÜLLÜCE

M. ÇAVUŞOĞLU

N. ZEYBEKÇİ

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Çevre ve Şehircilik BakanıDışişleri Bakanı

Ekonomi Bakanı

T. YILDIZ

A. Ç. KILIÇ

M. M. EKER

N. CANIKLI

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Gençlik ve Spor BakanıGıda, Tarım ve Hayvancılık

BakanıGümrük ve Ticaret Bakanı

E. ALA

C. YILMAZ

Ö. ÇELİK

M. ŞİMŞEK

İçişleri Bakanı Kalkınma BakanıKültür ve Turizm BakanıMaliye Bakanı

N. AVCI

İ. YILMAZ

V. EROĞLU

Millî Eğitim Bakanı Millî Savunma BakanıOrman ve Su İşleri Bakanı

M. MÜEZZİNOĞLU

L. ELVAN

Sağlık BakanıUlaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanı

**24/11/2014 TARİHLİ VE 2014/7016 SAYILI
KARARNAMENİN EKİ**

KARAR

Başvuru ve ilk taksit ödeme süreleri

MADDE 1 – (1) 10/9/2014 tarihli ve 6552 sayılı Kanunun 81 inci maddesiyle 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununa eklenen geçici 60 ncı maddede yer alan başvuru süresi ile ilk taksit ödeme süresi, anılan

maddenin birinci fıkrasının (d) bendi hükümlerine ilişkin süreler hariç olmak üzere, aynı maddede belirtilen sürelerin bitiminden itibaren bir ay uzatılmıştır.

(2) 6552 sayılı Kanununun 73 ve 80 inci maddelerinde yer alan başvuru süreleri ile ilk taksit ödeme süreleri anılan maddelerde belirtilen sürelerin bitiminden itibaren bir ay uzatılmıştır.

(3) 6552 sayılı Kanununun 79 uncu maddesinde yer alan 31/12/2014 tarihi 30/6/2015 tarihine karar uzatılmıştır.

(4) 6552 sayılı Kanununun geçici 2 nci maddesinin ikinci ve üçüncü fıkralarında yer alan başvuru süreleri ile ilk taksit ödeme süreleri anılan fıkralarda belirtilen sürelerin bitiminden itibaren bir ay uzatılmıştır.

Yürürlük

MADDE 2 – (1) Bu Karar yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 3 – (1) Bu Karar hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

[R.G. 30 Kasım 2014 – 29191]

 İçindekilere dön

İLÂN

Adalet Bakanlığından:

Hizan Asliye Hukuk Mahkemesinin 2013/186 Esas sayılı dosyası ile bu dosya içinde yer alan Hizan İcra Müdürlüğünün 2012/16 Esas sayılı takip dosyası ve İstanbul 11. Asliye Hukuk Mahkemesinin 2012/27 Esas sayılı dosyasının zayi olduğu anlaşıldığından, 4473 sayılı Yangın, Yersarsıntısı, Seylâp veya Heyelân Sebebiyle Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziyaa Uğrayan Dosyalar Hakkında Yapılacak Muamelelere Dair Kanun hükümlerinin söz konusu dosya için uygulanmasına ve anılan Kanun hükümleri gereğince işlem yapılmasına karar verildiği ilan olunur.

10520/1-1

MÜNHAL NOTERLİKLER

Aşağıda 2013 yılı gayrisafi gelirleri ve isimleri yazılı olan İKİNCİ SINIF NOTERLİKLER münhaldir.

1512 sayılı Noterlik Kanununun 22 ve müteakip maddeleri gereğince BİRİNCİ SINIF VE İKİNCİ SINIF noterlerden bu noterliklere atanmaya istekli olanların ilân tarihinden itibaren bir ay içinde Bakanlığımıza veya buldukları yer Cumhuriyet Başsavcılıklarına başvurmaları gerekmektedir.

Posta ile doğrudan doğruya Bakanlığa gönderilmiş olan dilekçeler başvuru süresi içinde Bakanlığa gelmediği takdirde atama işleminde nazara alınmaz.

İlan olunur.

SIRA NO	NOTERLİĞİN ADI	2013 YILI GAYRİSAFİ GELİRİ
1-	ADİYAMAN ÜÇÜNCÜ NOTERLİĞİ	214.178,23.-TL.
2-	AFYONKARAHİSAR ALTINCI NOTERLİĞİ	307.035,00.-TL.
3-	AKSARAY BEŞİNCİ NOTERLİĞİ	287.790,53.-TL.
4-	ALAŞEHİR İKİNCİ NOTERLİĞİ	328.120,05.-TL.
5-	BARTIN BİRİNCİ NOTERLİĞİ	396.383,90.-TL.

6-	BODRUM ALTINCI NOTERLİĞİ	540.384,14.-TL.
7-	BOĞAZLIYAN NOTERLİĞİ	294.455,46.-TL.
8-	BOLU BİRİNCİ NOTERLİĞİ	266.396,95.-TL.
9-	BOLU İKİNCİ NOTERLİĞİ	178.420,11.-TL.
10-	BOYABAT NOTERLİĞİ	336.024,85.-TL.
11-	ÇORLU BEŞİNCİ NOTERLİĞİ	354.921,01.-TL.
12-	DİNAR NOTERLİĞİ	344.242,41.-TL.
13-	FETHİYE YEDİNCİ NOTERLİĞİ	338.159,66.-TL.
14-	GEREDE NOTERLİĞİ	298.940,57.-TL.
15-	GİRESUN İKİNCİ NOTERLİĞİ	257.422,29.-TL.
16-	KARABÜK ÜÇÜNCÜ NOTERLİĞİ	349.027,11.-TL.
17-	KARACABEY BİRİNCİ NOTERLİĞİ	542.349,51.-TL.
18-	KASTAMONU DÖRDÜNCÜ NOTERLİĞİ	259.621,56.-TL.
19-	KAŞ NOTERLİĞİ	717.571,95.-TL.
20-	KIRIKKALE ÜÇÜNCÜ NOTERLİĞİ	222.229,22.-TL.
21-	KOZAN BİRİNCİ NOTERLİĞİ	423.916,75.-TL.
22-	KOZAN İKİNCİ NOTERLİĞİ	343.572,19.-TL.
23-	MUĞLA BİRİNCİ NOTERLİĞİ	174.428,08.-TL.
24-	MUĞLA İKİNCİ NOTERLİĞİ	227.810,52.-TL.
25-	NEVŞEHİR İKİNCİ NOTERLİĞİ	622.928,46.-TL.
26-	ORTACA NOTERLİĞİ	870.822,52.-TL.
27-	PAZARCIK NOTERLİĞİ	293.228,26.-TL.
28-	SARUHANLI NOTERLİĞİ	265.147,03.-TL.
29-	SERİK ÜÇÜNCÜ NOTERLİĞİ	248.804,16.-TL.
30-	TİRE BİRİNCİ NOTERLİĞİ	366.160,79.-TL.
31-	TURGUTLU BİRİNCİ NOTERLİĞİ	413.689,54.-TL.

10521/1-1

[R.G. 30 Kasım 2014 – 29191]

 İçindekilere dön

2014 KASIM AYINDA YAŞ HADDİNDEN VE İSTEĞİ ÜZERİNE EMEKLİYE AYRILAN HÂKİM VE SAVCILARI BELİRTİR LİSTE

KASIM / 2014

A) YAŞ HADDİNDEN EMEKLİYE AYRILAN HÂKİM VE SAVCILAR

1-	20728	Sabit YILDIZ	Uşak Hâkimi	
2-	22931	Osman OLCAY	Karşiyaka Hâkimi	
B) İSTEĞİ ÜZERİNE EMEKLİYE AYRILAN HÂKİM VE SAVCILAR				
1-	21810	Abdurahim KARABAĞ	Gaziantep Hâkimi	
2-	30723	Radi AKYOL	Erzurum Cumhuriyet Başsavcısı	
3-	33632	Fadimana Özay GÖZLÜ	Yargıtay Hâkimi	
4-	35038	Ülkü DOĞANYILMAZ	İstanbul Hâkimi	

[30 Kasım 2014]

— • —

 [İçindekilere dön](#)